Muharrem 1435

tevhid

"Tağut'a kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır..." (39/Zümer, 17)

Aylık İslamî Eğitim Dergisi | ARALIK 2013 | YIL: 2 | SAYI: 23 | FİYATI: 5 ₺

İran ve ABD Yakınlaşması

Güneydoğu'da Olması Muhtemel Gerginlik

BAŞYAZI'13

GÜNDEME Dair

ANASAYFA HAKKIMIZDA DUYURULAR KİTAPLAR KISA DERSLER TEVHİD DERGİSİ

And Olsun ki Biz Her Ümmete: (Allah'a Kulluk Edin ve Tağuttan Kaçının) Diyen Bir Elçi Gönderdik (16/ Nahl, 36)

Güncel İçerik

Nuh'un (as.) Kıssası | Yeryüzündeki Şirkin Başlangıcı

Son Eklenenler

"Sahabeye Sövmenin Hükmü"

"Ehli Sünnetin Bidat Ehline Karşı Tutumu"

"Bidat Fırkaları"

Sıralı Dersler

1. Adım 1. Ders — Ehl'i Sünnet ve'l Cemaatin Menheci 3. Esas

1. Adım 2. Ders — Ehl'i Sünnetin Menheci 4. ve 5. Esaslar

1. Adım 3. Ders — Allah ve Rasulü'ne (sav.) Mutlak İtaat

1. Adım 4. Ders

1. Adım 5. Ders

1. Adım 7. Ders

Genel Dersler

TEFSİR DERSLERİ — AKAİD DERSLERİ — SİYER DERSLERİ — MENHEC DERSLERİ — NASİHATLER — GÜNCEL MESELELER

İlim Talep Edenler

SARF DERSLERİ — AKAİD DERSLERİ — FIKIH DERSLERİ — MUSTALAHU'L HADİS — USULU'L FIKIH

Tağutlara Kulluğun Modern Mabedleri

Daha çocuk yaştan insanlara kendi uydurdukları dinlerinin esaslarını öğretiyor, ilahlarını sevdiriyorlar...

KOMİSYON

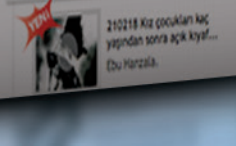

TÜM KONULAR

Soru / Cevaplar

Gündeme Dair

MUHARREM 1434
ARALIK '13 SAYI: 23

بسم الله الرحمن الرحيم

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun...

Dolu, bir o kadar da karışık Türkiye gündemi var. Bu karışıklıkta gündemi çokça meşgul eden ve etmeye devam edecek olan, geçiştirilemeyecek bazı vakıalar bulunmakta...

Çıkarların çakıştığı, hoşgörü insanının(!) gerçek yüzünü göstermeye başladığı; *'dershanelerin kapatılması'* konusu... Cemaatin(!) basın yayın kuruluşlarının, günlerdir Türkiye'de tek sorun dershanelerin kapatılmasıymış gibi halkı kışkırtma çabaları, beraber çıkılmış bir yolda menfaatlerin bitmesi sonucu nasıl da düşman olunabileceğini ve kural tanımadan saldırılabileceğini gösteriyor...

Güneydoğu'da PKK-HÜDAPAR gerginliği, yaklaşan yerel seçimlerle zirveye tırmanıyor...

Dünyada ezeli iki düşman İran-ABD yakınlaşması küfrün tek millet olduğunu gözler önüne seriyor...

Müslümanların ana gündem maddesi ise kanayan yaraları Suriye cihadı...

Cihad meydanlarında ve dışarıda bu kirli siyasetin içinde Allah'ın dini ve rızası için çarpışan mücahid kardeşlerimize El-Nasr olan Rabbimizin yardım etmesi temennizlerimizle...

Selam ve dua ile...

Editör

İÇİNDEKİLER

tevhid

Aylık Dergi
Muharrem 1435
Aralık 2013
Sayı: 23
Fiyatı: 5₺

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:
Emre UYAR
Yayın Türü:
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik:
info@tevhiddergisi.com
www.tevhiddergisi.com
Adres: Kirazlı Mh. 1 Sk. No:21A
34210 Bağcılar/İSTANBUL
Abonelik için: 0 534 086 95 76

Yazışma Adresi: Emre UYAR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İstanbul
Basım: Step Matbaacılık
Göztepe Mah. Bosna Cad. No:11
Mahmutbey-Bağcılar/İstanbul
Tel : 0 (212) 446 88 46
Dergi İçerisinde Yer Alan Yazılardan
İlgili Yazar Mesûldür.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Satış Noktaları
Bursa: İkra Kitapevi, İlahiyat Fak. Karşısı Fethiye Mh. Kırlangıç Sk. No:17 Nilüfer/Bursa 0 (532) 138 02 42
Diyarbakır: Tevhid Kitapevi, Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No:190/A Bağlar/Diyarbakır 0 (541) 857 34 20

EBU HANZALA

İhtilaf Fıkhı: -8- Menhecî İhtilaflar

Menhec ihtilafı dediğimizde kastımız: hareket metodlarında vuku bulan ihtilaftır. Yazdıklarımız ve zikredeceğimiz mülahazalar başka anlamlara yorulmamalıdır.

Allah'ın Adıyla

İnsanları ihtilaf ettikleri hususlarda hidayet eden Allah'a hamd olsun. Salat ve selam dinin ve nimetin kendisiyle tamamlandığı Muhammed Mustafa'ya, onun *sallallahu aleyhi ve sellem* âline, ashabına ve tabilerinin üzerine olsun.

Buraya kadar olan yazı dizimizde akide ve fıkıhta ihtilaf konusuna değinmeye çalıştık. Bu yazımızla beraber Rabbimizin inayetiyle *'Menhecte ihtilaf'* konusuna başlayacağız.

Menhec kelimesi ne-he-ce aslından türemiştir. Lugat olarak; açık ve belirgin yol demektir. Menhec kelimesi de; üzerinde seyredilen ve takip edilen açık, belirgin yol anlamındadır.[1]

Istılah anlamı da lugat anlamına yakındır. Hangi alanda kullanılırsa kullanısın menhec, takip edilen yol ve metod anlamındadır.

Konuya girmeden önce, menhec kelimesinden ne kastettiğimizi izah etmenin faydalı olacağını düşünüyorum. Çünkü bu kelime İslamî çevrelerde zaman zaman değişik anlamlarda kullanılıyor. Örneğin Suudi Arabistan'da ilim tahsil etmiş veya o havzanın kitaplarıyla hemhal bir çevrenin bu kelimeden anladığıyla; Mısır, Suriye gibi yerlerde ilim tahsil etmiş insanların bu kelimeden anladığı farklıdır. Metod olarak İhvan-ı Müslimin çizgisine yakın olan birinde bu kelimenin çağrıştırdığı anlamla, cihadi hareketlere yakın birinde çağrıştırdığı anlam da farklıdır.

Hadis ehli/Selefi havzalarda menhec; itikadî meselelere yaklaşım metodu, dinin asıllarına

1. *Lisanu'l Arap; 2/383*

dair nasların nasıl anlaşılması gerektiğini ifade eder.

Suriye, Mısır ve benzeri; kelam ehlinin yoğunlukta olduğu yerlerde menhec, daha ziyade bu meselelerin yazılış ve anlatım metodunu ifade eder.

Sahada İslam adına hareket eden cemaatler ise bu kelimeyi daha ziyade hareket metodu anlamında kullanırlar. Bizim bu yazımızda ele alacağımız anlam sonuncusudur. Menhec ihtilafı dediğimizde kastımız: hareket metodlarında vuku bulan ihtilaftır. Yazdıklarımız ve zikredeceğimiz mülahazalar başka anlamlara yorulmamalıdır.

Akidenin asıllarında ittifak eden, amellerinde şirk olmayan ve şirk taifelerinden beri olan İslamî hareketlerin sahada farklı metodlarla çalışması caiz midir? Caizse bunun kuralları nelerdir?

Allah *subhanehu ve teâlâ* Peygamberlerini insanlara göndermekle kendinin nasıl razı edileceğini göstermek istemiştir. Her Peygamber geldiği toplumu iki kısma ayırmıştır. Kendine iman edip taraftar olan Müslümanlar, onlara muhalefet edip düşmanlık yapan müşrikler... Gerek Müslümanların eğitilmesi ve İslam davasına ensar kılınması gerekse muhaliflerin hakka daveti ve onlarla mücadelede bir metod takip etmişlerdir. Bazı noktalarda ittifak halinde olan Peygamberlerin, bazı noktalarda farklı metodlar izlediklerini görüyoruz. Onların ittifak ettikleri şey, insanların tevhide davet edilip şirkten sakındırılması ve bu davetin öncelenmesidir. Bu konuda tüm Peygamberler ittifak halindedir.

"Senden önce hiçbir Rasûl göndermedik ki ona: 'Benden başka ilah yoktur; şu halde bana kulluk edin' diye vahyetmiş olmayalım." [2]

"Andolsun ki biz her ümmete, 'Allah'a kulluk edin ve tağut'tan sakının' diye (emretmeleri için) bir Peygamber gönderdik..." [3]

"Hani İbrahim babası Azer'e: 'Putları ilah mı ediniyorsun? Şüphesiz ben seni ve kavmini apaçık sapıklık içerisinde görüyorum.' demişti." [4]

"Andolsun ki Nuh'u elçi olarak kavmine gönderdik. Dedi ki: 'Ey kavmim! Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur.' [5]

"Ad kavmine de kardeşleri Hud'u (gönderdik). O dedi ki: 'Ey kavmim! Allah'a ibadet edin; sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Hâlâ sakınmayacak mısınız?' [6]

"Semud kavmine de kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: 'Ey kavmim! Allah'a ibadet edin; sizin O'ndan başka ilahınız yoktur.' [7]

"Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: 'Ey kavmim! Allah'a ibadet edin; sizin O'ndan başka ilahınız yoktur.' [8]

İslam'ın temeli olan tevhid konusunda ihtilaf yoktur. Ancak bunun anlatım üslubunda muhalif olan müşriklere gösterilecek sertlik ve yumuşak üslup Peygamberden Peygambere farklılık arz etmiştir.

Tüm Peygamberler aynı noktadan başlamış, aynı konulara vurgu yapmışlardır. Bu, onların arasındaki ortak noktadır.

Bununla beraber kavimlerine bu hakikati anlatma üslupları, davetlerini yayarken kullandıkları vesileler, bunu yaparken içinde bulundukları gizlilik veya açıklık ise farklıdır. Çünkü bu saydığımız maddeler; vakıa, insanların durumu, muhaliflerin tepkisine göre değişir.

Örneğin Musa ve Harun *aleyhimusselam* davetlerine tevhidle başlamış, insanları tevhide davet etmişlerdir. Davetlerinde ilk dikkat çektikleri husus Firavun'un tağutluğu olmuştur. Ancak bunu anlatma üslupları farklı olmuştur. İşe yumuşaklıkla başlamış ve Ben-i İsrail'in durumunu gündeme getirmişlerdir.

---

2. 21/Enbiya, 25
3. 16/Nahl, 36
4. 6/En'am, 74
5. 7/Araf, 59
6. 7/Araf, 65
7. 7/Araf, 73
8. 7/Araf, 85

"Biz o ikisine: 'Firavun'a gidin o tağutlaştı. Ona yumuşak söz söyleyin umulur ki korkar veya öğüt alır' dedik." [9]

Aynı noktadan başlayan ve tevhidî bir gündeme sahip olan İbrahim *aleyhisselam* ise yolun başında onlara sert davranmış, farklı bir metod izlemiştir.

"Hani İbrahim babası Azer'e: 'Putları ilah mı ediniyorsun? Şüphesiz ben seni ve kavmini apaçık sapıklık içerisinde görüyorum' demişti." [10]

"İbrahim'de ve onunla beraber olanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani onlar kavimlerine demişlerdi ki: 'Biz sizden ve Allah'tan başka ibadet ettiklerinizden beriyiz. Sizi tekfir ettik ve siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar bizimle sizin aranızda ebedi düşmanlık ve kin belirmiştir..." [11]

Allah Rasûlü ise davetini halkına daha farklı bir üslupla ulaştırmıştır. Öncelikle kendine dikkat çekmiştir. Onların arasında sevilen, saygı duyulan ve kendinden emin olan bir insan olduğunu onlara ikrar ettirmiş, bundan sonra davetini bir misalle onlara ulaştırmıştır.

Rasûl-i Ekrem bir gün Safâ tepesine çıkarak bütün Mekkelilere İslamiyet'i tebliğ etmeye karar verdi ve orada toplananlara şöyle seslendi:

" 'Ey Kureyşliler! Size şu dağın arkasında bir düşman birliği var desem inanır mısınız?', 'Evet, senin yalan söylediğine şahit olmadık' cevabını alınca konuşmasına şöyle devam etti: 'Öyleyse ben büyük bir azaba duçar olacağınızı size haber veriyorum... Allah bana en yakın akrabamı uyarmamı emretti. 'Allah'tan başka ilâh yoktur' demedikçe size ne bu dünyada ne de ahirette bir faydam dokunur...' "

Bu örnekler onların kavimlerine hitap ederken farklı üsluplar kullandıklarını gösterir. Yani İslam'ın temeli olan tevhid konusunda ihtilaf yoktur. Ancak bunun anlatım üslubunda muhalif olan müşriklere gösterilecek sertlik ve yumuşak üslup Peygamberden Peygambere farklılık arz etmiştir.

Yine bu örneklerden anlayacağımız başka bir nokta, muhatapların seçimi meselesidir. Musa *aleyhisselam* ve İbrahim *aleyhisselam* kavimlerinin en tepe noktasından davete başladılar.

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* ise önce bireylere davetini ulaştırmış, daha sonra kendi aile efradına açılmış, bundan sonra Kureyş'in ileri gelenlerine davetini götürmüştür. İçeriği ve özü bir olan davet, kavimlerine farklı muhatap kitleleri üzerinden ulaşmıştır.

Bunun gibi bir başka mesele, gizlilik ve açıklık konusudur. Kur'an ve Sünnet'te bizlere mücadeleleri anlatılan Peygamberler ve salihler bu konuda farklı tutumlar içindedirler. Bazısı davetin ilk gününden meydan okuyup ve açık bir metod izlerken, bazıları böyle davranmamıştır.

Kur'an'da mücadeleleri anlatılan Kehf ashabı ve Uhdud ashabına baktığımızda tam bir gizlilik görürüz.

"Yoksa sen Kehf ve Rakim ashabının bizim şaşılacak ayetlerimizden olduklarını mı sandın? O gençler mağaraya sığınmış ve şöyle demişlerdi: 'Ey Rabbimiz! Bize kendi katından bir rahmet ver ve bize işimizde bir başarı hazırla.' Bunun üzerine mağarada nice yıllar onları ağır bir uykuya daldırdık. Sonra iki gruptan hangisinin bekledikleri

---

9. 20/Taha, 43-44
10. 6/En'am, 74
11. 60/Mumtehine, 4

süreyi iyi hesap ettiğini bilmek (ortaya çıkarmak) için onları uyandırdık. Biz sana onların kıssalarını gerçek olarak anlatıyoruz. Onlar Rabblerine iman etmiş gençlerdi. Biz de hidayetlerini artırmıştık. Biz onların kalplerini sağlam kılmıştık. (Kralın önünde) durduklarında şöyle dediler: 'Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbidir. Biz O'ndan başkasına tapmayacağız. Aksi takdirde, andolsun ki çok saçma bir söz söylemiş oluruz. İşte şunlar kavmimiz; O'ndan başka ilahlar edindiler. Onlar (tanrıları) hakkında açık bir delil getirmeli değiller mi? Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kim olabilir?' " [12]

Bunlar kendi aralarında iman eden ve imanlarını gizleyen insanlardı. İmanlarında olgunlaşınça yaşadıkları dönemin tağutlarına başkaldırıp hakikati haykırdılar. Bunun akabinde davalarını açıktan anlatmayıp kaçtılar. Ve yüce Allah *subhanehu ve teâlâ* onları mağarada uyutmak suretiyle yüzlerce yıl gizledi.

Uhdud ashabının öncüsü olan genç de aynı şekilde yıllarca gizlendi. Ve davetini bireysel olarak yaydı.

"...Kahroldu o hendeğin sahipleri, o çıralı ateşin; onlar (yakanlar) da başlarına oturmuşlar, müminlere yapmakta oldukları işkenceyi seyrediyorlardı. Onlardan, sırf Aziz ve Hamîd olan Allah'a iman ettikleri için intikam aldılar. O Allah ki, göklerin ve yerin mülkü kendisine aittir ve Allah her şeye şahittir. Şüphesiz inanmış erkeklerle inanmış kadınlara işkence edip sonra tevbe de etmeyenlere cehennem azabı ve (orada) yanma cezası vardır. İman edip salih ameller işleyenlere ise, zemininden ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük kurtuluş budur." [13]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* bu kıssanın tafsilatını anlatmıştır. Mücadelesi Kur'an ve Sünnet'e konu olan bu genç için:

"Sizden öncekiler arasında bir hükümdar vardı. Bu hükümdarın bir sihirbazı vardı. Sihirbaz, ihtiyarlayınca hükümdara:

— Ben ihtiyarladım. Bundan dolayı bana bir çocuk gönder de sihri ona öğreteyim, dedi.

O da, ona sihri öğretmek için kendisine bir çocuk gönderdi. Çocuk, yola koyulduğu vakit bir rahibe rast geldi. Hemen yanına oturarak, konuşmasını dinledi ve beğendi.

Artık sihirbazın yanına giderken rahibe uğrar, yanında otururdu. Sihirbaza geldiğinde ise, sihirbaz kendisini döverdi. Çocuk bunu, rahibe şikayet ederdi.

Rahip, şunu söyledi:

— Sihirbazdan korktuğun vakit, 'beni, ailem salmadı.' de! Ailenden korktuğun vakit, 'beni, sihirbaz salmadı' deyiver!

Çocuk, bu minval üzere devam ederken, büyük bir hayvanın üzerine geldi. Bu canavar, insanları hapsetmişti.

(Çocuk, kendi kendine:)

— Sihirbaz mı efdal, yoksa rahip mi bugün anlayacağım, dedi.

Ve bir taş alarak:

— Allah'ım, eğer rahibin işi, senin indinde sihirbazın işinden daha makbul ise, bu hayvanı öldür de insanlar işlerine gitsinler, dedi.

Ve taşı attı, hayvanı öldürdü. İnsanlar işlerine gittiler. Bu olaydan hemen sonra rahibe gelerek (olayı) ona haber verdi.

Rahip, ona:

— Ey oğulcuğum, bugün sen, benden daha faziletlisin! Senin halin, gördüğüm raddeye ulaşmış. Sen, muhakkak imtihan olunacaksın. Şayet imtihan olunursan, benim nerede olduğumu söyleme, dedi.

Çocuk, körlerle, abraşları düzeltiyor, sair ilaçlardan insanları tedavi ediyordu. Derken hükümdarın maiyyetinde bulunanlardan kör olmuş birisi,

İmanlarında olgunlaşınça yaşadıkları dönemin tağutlarına başkaldırıp hakikati haykırdılar. Bunun akabinde davalarını açıktan anlatmayıp kaçtılar. Ve yüce Allah subhanehu ve teâlâ onları mağarada uyutmak suretiyle yüzlerce yıl gizledi.

12. 18/Kehf, 9-15

13. 85/Buruc, 4-11

bunu işitti. Ve kendisine birçok hediyeler getirerek:

— Eğer beni düzeltebilirsen, şuradaki şeylerin hepsi senin olsun! dedi.

Çocuk:

— Ben, hiçbir kimseyi düzeltemem. Şifayı ancak Allah verir! Eğer sen, Allah'a iman ediyorsan, ben Allah'a dua ederim. O da şifa verir, dedi.

Adam Allah'a iman etti. Allah da şifasını verdi. Daha sonra hükümdarın yanına gelerek eskiden oturduğu gibi oturdu.

Hükümdar, ona:

— Senin gözünü kim iade etti? diye sordu.

Adam:

— Rabbim! cevabını verdi.

(Hükümdar:)

— Senin, benden başka Rabbin var mı? dedi.

(Adam:)

— Benim Rabbim de, senin Rabbin de Allah'tır, cevabını verdi.

Bunun üzerine hükümdar, onu tutukladı. Kendisine işkence yapmaya başladı. Nihayet o adam, çocuğun yerini söyledi. Çocuğu da getirdiler.

Hükümdar, ona:

— Ey oğlum; sihrin, körleri düzeltecek ve şöyle şöyle yapacağın dereceyi bulmuş, dedi.

Çocuk:

— Ben, hiç kimseyi düzeltemem. Şifayı veren ancak Allah'tır! dedi.

Bunun üzerine hükümdar, onu da tevkif etti. Ona, işkence yapmaya başladı. Nihayet çocuk, rahibin yerini söyledi. Rahibi de getirdiler. Kendisine:

— Dininden dön! denildi.

O, razı olmadı. Derken hükümdar, bir testere istedi ve onu başının ortasına koyarak yardı. Hatta iki parçası yere düştü. Sonra çocuk getirildi. Ona da:

— Dininden dön! denildi.

Fakat o da kabul etmedi..." [14]

Bu genç, rahibin yönlendirmesiyle imanını ve davetini gizlemiştir. Davet onların istekleri dışında yayılmıştır. Adam işkenceye dayanamadığı için genci, genç işkence sonunda rahibi göstermiştir. Bu da içinde bulundukları şartlar nedeniyle davette gizliliği esas aldıklarını gösterir.

Aynı yöntemi kısmen[15] Allah Rasûlü'nün *sal-*

14. *Müslim*

15. *Burada 'kısmen' ifadesi kullanmamız kasıtlıdır. Çünkü hakkı gizlemeden seçici bir davet yapmakla hakkı gizlemek ve tevhidi anlatmamak, birbirinden farklı şeylerdir. Davette gizli dönemden kast edilen de budur. Bazılarının gizlilik dönemini; hakkı saptırmak, müşrikler gibi yaşamak, onların Allah'ın dışında ibadet ettikleri ilahlara ibadet ve saygı olarak anlamaları yanlıştır. Bugün içinde yaşadığı şirk toplumunun en büyük putu olan demokrasiyle İslam'a hizmet ettiklerini zannedenler bunu 'gizlilik dönemi' olarak isimlendiriyor. Yine kavimlerinin putlarına gösterdikleri saygı törenlerinde onlarla beraber olmaya, tağutlarının helak yıl dönümünde onlarla beraber yas tutmaya, İslamî yönetimin kaldırılıp yerine küfür nizamının kurulduğu günü bayram olarak kutlamalarına 'gizlilik dönemi' diyorlar. Hiçbir Peygamber gizlilik döneminde müşriklerle beraber Allah'a şirk koşmamıştır. Onların ilahlarını tazim etmemiş, kendinden önce var olan Peygamberlere olan düşmanlıklarını onlarla beraber bayram edinmemiştir. Gizlilik, davette seçici olmak ve belli bir taraftar kitlesine ulaşıncaya kadar dikkatli davranmaktır. Yoksa gizlilik müşrikleşmek değildir.*

lallahu aleyhi ve sellem davetinde de görürüz. O *sallallahu aleyhi ve sellem* davetinin ilk yıllarında seçici davranmış ve davetini kontrollü bir şekilde yaymıştır. Belli bir taraftar sayısına ulaşmadan Kureyş'i karşısına almak istememiştir. Onun Kureyş'in bilgisi dışında Taif'te destek araması da böyle anlaşılmalıdır. Açıktan onlara muhalefet etmekten sakınmış, plan ve programını onlara belli etmeden icra etmiştir.

Daveti bizlere Kitap ve Sünnetle anlatılan bazı Peygamberler ise ilk günden açıktan hareket etmişlerdir. Yukarıda örnekleri verilen İbrahim, Musa ve diğer Peygamberler *aleyhimusselam* geldikleri gibi kavimlerinin karşısına dikilmiş, açıktan meydan okumuşlardır.

Her Peygamber, kavminin yaptığı haramları gündeme getirmiştir. Cahiliyye toplumları Allah'a şirk koştukları gibi O'nun hudutlarını da çiğnerler. Allah'ın subhanehu ve teâlâ haram kıldığı zahirî ve batınî münkerler onlarda vardır. Haramlar onlar için bir yaşam biçimidir.

Bunun gibi bir diğer mesele, tevhid davetinin yanında gündeme getirdikleri konulardır. Her Peygamber, kavminin yaptığı haramları gündeme getirmiştir. Cahiliyye toplumları Allah'a şirk koştukları gibi O'nun hudutlarını da çiğnerler. Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* haram kıldığı zahirî ve batınî münkerler onlarda vardır. Haramlar onlar için bir yaşam biçimidir. Ancak Peygamberlerin tevhidin yanında gündeme getirdikleri yasaklar farklıdır. En yaygın ve zararlı olanı öncelikle konu edinmişlerdir.

Lut *aleyhisselam*:

"Allah'ın sizler için yarattığı kadınları bırakıp erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Bilakis sizler haddi aşan bir kavimsiniz." [16]

Şuayb *aleyhisselam*:

"Ölçü ve tartıda hile yapmayın hüsrana uğrayanlardan olursunuz." [17]

Musa ve Harun *aleyhimusselam*:

"Ona gidin ve deyin ki: 'Biz sana gönderilmiş Allah'ın elçileriyiz. İsrailoğulları'nı bizimle beraber gönder ve onlara azap etme. Biz sana Rabbinden ayetlerle geldik. Selam hidayete uyanlara olsun.'" [18]

Allah Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* davetini Cafer *radıyallahu anh*, Necaşi'ye şu sözlerle anlatmıştır:

'Ey hükümdar! Biz cahil bir millet idik. Putlara tapardık, ölmüş hayvan leşini yer, her türlü kötülüğü işlerdik. Akrabalarımızla münasebetlerimizi keser, komşularımıza kötülük yapardık. Kuvvetli olanlarımız, zayıf olanlarımızı ezerdi.

Allah subhanehu ve teâlâ *bize; kendimizden, doğruluğunu, eminliğini, iffet ve temizliğini, soyunun düzgünlüğünü bildiğimiz bir Peygamber gönderinceye kadar, biz bu vaziyette idik. O Peygamber bizi; Allah'ın* subhanehu ve teâlâ *varlığına ve birliğine inanmaya, O'na ibâdete, bizim ve atalarımızın tapınageldiği taşları ve putları bırakmaya davet etti. Doğru sözlü olmayı, emânete hıyanet etmemeyi, akrabalık haklarını gözetmeyi, komşularla güzel geçinmeyi, günahlardan ve kan dökmekten sakınmayı bize emretti. Her türlü ahlaksızlıklardan, yalan söylemekten, yetimlerin malını yemekten, namuslu kadınlara dil uzatmaktan ve iftira etmekten bizi menetti.'*

Lut *aleyhisselam* tevhidî davetinin yanında cinsel sapkınlıkları konu edinmiş, Şuayb *aleyhisselam* onların ticaret ahlakına dikkat etmelerini istemiş, Musa *aleyhisselam* ezilen ve hakları gasp edilmiş bir halkın özgürlüğünü talep etmiştir. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* cahiliyyenin en koyu döneminde geldiği için birden fazla münkere dikkat çekmiş, onları arındırmak istemiştir.

Yine mücadeleleri Kur'an ve Sünnet'e konu edinilen Peygamberlerin davetlerini insanlara ulaştırmak ve onların dikkatlerini çekmek için kullandıkları vesileler de farklıdır.

İbrahim *aleyhisselam* yıldızlarla Allah'a şirk koşmanın yaygın olduğu bir dönemde, onlara yıldızların ibadete layık olmadığını gösteren bir tartışmayla tevhidi anlatmış; putları fiili olarak kırarak, onların fayda ve zarar vermediğini onlara göstermiştir.

"Böylece İbrahim'e -kesin bilgiyle inananlardan olması için- göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk. Gece, üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız

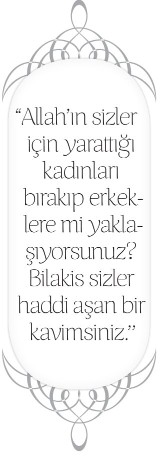
---

16. 26/Şuara, 165-166

17. 26/Şuara, 181

18. 20/Taha, 47

görmüş ve demişti ki: 'Bu benim rabbimdir.' Fakat (yıldız) kayboluverince: 'Ben kaybolup gidenleri sevmem' demişti. Ardından ayı (etrafa aydınlık saçarak) doğar görünce: 'Bu benim rabbim' demiş, fakat o da kayboluverince: 'Andolsun' demişti, 'Eğer Rabbim beni doğru yola erdirmezse gerçekten sapmışlar topluluğundan olurum.' Sonra güneşi (etrafa ışıklar saçarak) doğar görünce: 'İşte bu benim rabbim, bu en büyük' demişti. Ama o da kayboluverince, kavmine demişti ki: 'Ey kavmim, doğrusu ben sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım. Gerçek şu ki; ben bir muvahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim.' " [19]

Musa *aleyhisselam* gücün ve sihrin yaygın olduğu bir ortamda önce gücün kaynağı olan Firavun'un karşısına çıkmış ve onun acziyetini insanlara göstermiştir. Sonra bilginin kaynağı olan sihirbazların karşısına çıkmıştır. Allah *subhanehu ve teâlâ* ona zahiri sihre benzeyen bir mucize vermiş ve bu vesileyle hakla batılı açığa çıkarmıştır.

"Dedi ki: 'Ey Musa, sen bizi sihrinle yurdumuzdan sürüp çıkarmaya mı gelmiş bulunuyorsun? Madem böyle, biz de sana buna benzer bir sihirle geleceğiz; şimdi bir buluşma zamanı ve yeri tespit et, bizim de senin de karşı olamayacağımız; açık, geniş bir yer olsun' dedi. (Musa) dedi ki: 'Buluşma zamanımız, (ülkenin ulusal) bayram günü ve insanların toplanacağı kuşluk vakti (olsun).' ... 'Ey Musa' dediler. Ya sen (asanı) at veya önce biz atalım.' Dedi ki: 'Hayır, siz atın.' Sonra hemen (ne görsün) sihirlerinden dolayı ipleri ve asaları kendisine gerçekten koşuyormuş gibi göründü. Musa, bu yüzden kendi içinde bir tür korku duymaya başladı. 'Korkma' dedik. 'Muhakkak sen üstün geleceksin. Sağ elindekini atıver, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz.' Bunun üzerine büyücüler secdeye kapandılar: 'Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik' dediler." [20]

İsa *aleyhisselam* tıbbın yaygın olduğu bir dönemde hastaları iyileştirerek şifanın ve onunla beraber herşeyin Allah'tan olduğuna dikkat çekmiştir.

"İsrailoğulları'na elçi kılacak. (O, İsrailoğulları'na şöyle diyecek:) 'Gerçek şu; ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." [21]

Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem* şiirin ve hitabetin revaçta olduğu bir topluma Kur'an gibi belağatı düşmanları tarafından kabul edilmiş güçlü bir sözle geldi. Onların dikkatini tevhide çekti.

Örneğin O *sallallahu aleyhi ve sellem* İbrahim'den *aleyhisselam* daha güçlü olduğu ve korunduğu halde, onların putlarını kırmadı. Onun kavminde putperestlik daha yaygındı. Onların dikkatini çekmek istediğinde atalarının sapıklığına değindi. Çünkü onların putlara olan bağlılığı putlar hakkındaki inaçtan değil, atalarının masum olduğuna inanmalarındandı. İbrahim'in kavminde ise putçuluk daha ziyade inanç esaslıydı. Bundan dolayı biri putları, bir diğeri ataları taklidi baltaladı.

19. 6/En'am, 75-79

20. 20/Taha, 57-70

21. 3/Âli İmran, 49

Buraya kadar anlattıklarımızdan; Peygamberlerin esas konularının tevhid olmasıyla beraber üslup, gizlilik açıklık, vesileler, muhatap kitlesi olarak farklılık arz ettiklerini gördük. Onların bu anlamdaki menhecleri ve hareket metodları farklıydı. Diyebiliriz ki;

Aynı akideye sahip olan, tevhidin esaslarında müttefik, şirkten ve ehlinden beri olan İslamî yapıların bazı hareket metodlarında ihtilaf etmeleri normaldir. İçinde yaşanılan bölge, kültür, toplumda revaç bulan şeyler, kullanılmaya müsait vesileler, muhatap kitlesinin seviyesi, bölgenin siyasi yapısı; vakıadan vakıaya farklılık arz edebilir. Böyle olunca da hareketlerin bu anlamdaki metodları farklı olabilir. Türkiye'nin doğusu ve batısı, güneyi ve kuzeyi arasındaki farklar dahi çok barizdir. Aynı ülkenin sınırları içinde farklı bölgelerin insan yapısı, kültürel ve siyasî durumu dahi çok farklıdır. Bir toprakta dahi durum buyken, farklı kıta ve coğrafyalarda hareket eden Müslümanların hareket metodlarının farklılık arz etmesi gayet normaldir. Burada ölçü;

Tevhidin esaslarına inanmada, şirkten ve ehlinden itikadî ve amelî olarak beri olmada ve cahiliyye toplumlarında daveti tevhid ve şirk merkezli yapmada birlik olmalıdır. Bu noktalarda yaşanan ihtilaf, menhecî değil akidevî bir ihtilaftır.

Tevhidin esaslarına inanmada, şirkten ve ehlinden itikadî ve amelî olarak beri olmada ve cahiliyye toplumlarında daveti tevhid ve şirk merkezli yapmada birlik olmalıdır. Bu noktalarda yaşanan ihtilaf, menhecî değil akidevî bir ihtilaftır. Sahiplerinin, İslam-küfür ihtilafı kapsamında ele alınmasını gerektirir. Bu noktalarda ittifak eden Müslüman cemaatlerin; gizlilik ve açıklık hususunda, davetin üslubundaki sertlik ve yumuşaklık noktasında, seçici davet ve kitlesel davet konularında, tevhidin yanında konu edinecekleri münkerler hakkında ihtilaf edip farklı menheclere tabi olmaları normaldir.

Bu konuya dair vereceğimiz bazı örnekler konunun daha iyi anlaşılmasına yardımcı olacaktır.

Diktatörlükle yönetilen bir ülkeyle, demokrasinin tatbik edildiği ve fikir hürriyetinin bulunduğu bir ülkede var olan iki hareketin, menhecî bir takım ihtilaflarının olması gayet normaldir.

Diktatörlük olan ülkede hareket, gizliliğe dikkat edecektir. Çünkü bu tip ülkelerde muhalif seslere kesinlikle müsade edilmez. Diğerinde ise hareket, bazı konularda gizlilik ilkesine riayet etse de daha açık hareket eder.

Birinde, hareketin kullandığı dil çok daha yumuşak olacaktır. Yönetim muhalif olanları rahatça öldürüp, uzun yıllar kimsenin haberi olmadan zindanlarda tutabiliyor. Hem fertlerini korumak, hem de hareketin genel güvenliği açısından yönetimin tuğyanına açıktan dil uzatmazlar. Diğer ülkelerde ise yönetime, demokrasiye, başta bulunanların tuğyanına dair çok açık sözler sarf edilebilir. Çünkü bunlar, demokratik ülkelerde fikir hürriyeti kapsamında ele alınır.

Birinde cemaatin karşılaştığı bu zorluklar nedeniyle bireyleri daha samimi ve olgundur. Çünkü musibetler hakiki dava adamı yetiştirir. Zorluk zamanında nifak olmaz. İnsanlar bu tip hareketlere katıldıklarında başlarına gelecek olanı bilirler. Ancak rahatlığın olduğu yerlerde samimiyet ve olgunluk daha azdır. İnsanlar söylediklerinin bedelini ödemeyince şahıslar iddia aşamasında kalırlar. Bundan dolayı imtihanlar esnasında iki taifenin duruşu ve sebatı bir olmaz.

Birinde hareket kenetlenmiştir. Emir, itaat ve cemaat şuuru çok belirgindir. Bireysel hareket tarzına neredeyse hiç rastlanmaz. Çünkü bu İslam'ın emridir. Bunun yanında bu ortam, bu İslami emrin en rahat tatbik alanıdır. Dışarıdan saldırı ve baskı arttıkça insanlar içeriden kenetlenir. Diğer ülkede ise dışarıdan saldırı nadir olduğundan kenetlenme istendiği oranda olmaz. Cemaatsel kavramlar teorik olarak kabul edilse de pratikte hakkıyla tatbiki zordur.

Bunun gibi daha birçok kıyaslama yapılabilir. Bu tip farklılıklarda Müslümanların bir-

birine anlayış göstermesi gerekir. Birinin diğer kardeşlerinin menhecini katı, gizli ve sert bulması; bir diğerinin kardeşlerini gevşeklik ve samimiyetsizlikle etiketlemesi doğru değildir. Bu durumlar vakıanın ve şartların oluşturduğu genel durumlardır. Bir ülke sınırları içinde dahi bu gözlemlenebilir. Türkiye'nin doğusunda, yıllarca devam eden çatışma süreci ve saldırılar o bölgenin Müslümanlarını daha siyasî ve gizli kılmıştır. Bölgedeki siyasî doku sokaklara dahi yansımıştır. Sokaklar adeta insanlara siyaset öğreten okul görevi görmektedir. Aynısını batı için söylemek pek mümkün değildir. Bu vakıa farklılığından kaynaklı olarak doğu ve batı Müslümanları arasında bariz farklar bulunmaktır. Bireyler ve yeni oluşmakta olan tevhidî yapılarda, bölgenin siyasî izlerinin bulunması gayet normaldir. Onların batıda yetişmiş kardeşlerine bakış açışı veya batıda yetişmiş Müslümanların onlara bakışı bu zaviyeden olursa, meşru olan bu farklılık zenginliğimiz olur. Aksi halde vakıa farklılığı nedeniyle kaçınılması mümkün olmayan bir durum, ihtilaf sebebi olur.

Bunun bir örneği de cihad meydanlarında çokça vuku bulan bazı ihtilaflardır. Ki bunun başında: savaş esnasında müşriklerden veya bidat taifelerinden yardım alma' meselesi gelir. Allah Rasûlü'nün uygulamaları farklı farklı olduğu için, sonrasında ulema bu konuda ihtilaf etmiştir.

a. Bunu mutlak olarak haram gören alimler, hangi şartta olursa olsun kafirlerden yardım alınmayacağını söylerler. Bunlar genelde İmam Müslim'in rivayet ettiği Aişe *radıyallahu anh* annemizin rivayetini delil alırlar:

"Bedir günü kahramanlığıyla meşhur bir adam Allah Rasûlü'ne geldi. Sahabe onu görünce çok sevindi. 'Ben seninle savaşıp ganimet olarak aldığın mallardan almaya geldim.' dedi. Allah Rasûlü: 'Sen Allah'a ve Rasûlü'ne iman ediyor musun?' diye sordu. Adam 'Hayır' cevabı verdi. Rasûl: 'Git, ben müşriklerden yardım almam' dedi."

Bu hadisle, asıl olan onlardan yardım almamaktır derler. Bununla beraber bu hükmün illetlerini zikrederler. Kafirlere güven olamayacağı, bunun safları kirletip Allah'ın yardımına engel olabileceğini söylerler.

b. Bunun caiz olduğunu savunan alimler

ise İslam tarihinde vuku bulan münferit bazı hadiselerle, ihtiyaç anında müşrikten yardım alınabileceğini söylerler. Uhud gününde Kuzman adındaki müşriğin Müslümanlarla savaşa çıkması, Peygamberimizin Yahudilerle yaptığı anlaşmada Medine'ye olacak saldırılarda beraber savaşmayı taahhüt etmesi, Huneyn gününde Safvan bin Ümeyye müşrikken, ondan silah yardımı alması, kıyamet alemetlerini ümmetine haber verirken:

"Sizler ve Rumlar sulh yapacak ve arkanızda olan düşmanla beraberce savaşacaksınız." [22] demesi ve benzeri naslarla müşriklerden yardım almanın caiz olduğunu söylerler.

c. Bir diğer görüş ise nasların arasını bulup sonuca ulaşmaktır. Bunlar da; cevaz veren delilleri şartların oluşmasına, yasaklayan delilleri şartların oluşmamasına bağlarlar. Genelde şu şartlar dahilinde caiz olduğunu söylerler:

-Yardım alınacak Müslümanların bulunmaması.

-İmamın yardım alacağı kafirlere güvenmesi.

-Emirleri veren ve kontrolü sağlayanın Müslümanlardan olması.

Önceki yazılarımızda zikrettiğimiz gibi; ihtilaf anında mutlak serbestiyet söz konusu değildir. Mutlaka tercih yapılmalıdır. Bununla beraber ihtilaf, delile ve farklı uygulamalara dayalı bir ihtilafsa bunu meşru ihtilaf olarak değerlendirmek gerekir. Siz bu konuda tercihinizi yapabilirsiniz. Ancak tercihi sizden farklı olan ve bu konuda farklı bir menhece sahip olan kardeşlerinizi kınayamazsınız. Evet, nasihat edebilir, bu tercihin zararlarını yazılı ve sözlü aktarabilir,

22. *Ahmed, Ebu Davud*

kendinizi ve etbaınızı bu durumdan korumak için çaba gösterebilirsiniz. Ancak İslam'da meşru ihtilaf kapsamında olan bir durumu, İslam dışı bir ihtilaf olarak göremezsiniz.

Cihad bölgelerinde bazı saflarda dininden ve ahlakından razı olunmayan insanlar görebiliriz. Şayet bu durum sancak sahiplerinin bu insanları Müslüman görmesinden veya vela bera hukukunu önemsememesinden kaynaklanıyorsa bu akidevî bir ihtilaftır. Bunu inkar etmek ve karşı çıkmak tevhid sınırlarını müdafaa etmek babındandır. Ancak bu durum müşrikten yardım alma konusunda varolan ihtilaftan kaynaklanıyorsa, bunu inkar etmek doğru değildir. Nasihat etme hakkına sahip olsak da karşı çıkmak ve bunu düşmanlık gerektiren ihtilaf kapsamına almak, fıkıhsızlık örneği olur.

Faydanın tamamlanması ve yazıyı nihayete erdirmeden, menhec farklılığı meselesinde birkaç hususu hatırlatmanın faydalı olacağına inanıyorum.

İslam davasına hizmet ederken bir metoda tabi olacak, bir menhec üzere hareket edeceğiz. Bu durum bizleri başkalarının metodlarını karalamaya, küçümsemeye götürmemelidir. Farklı metod ve yöntemlerin sahada ciddi faydaları vardır. İslamî bir otoritenin bulunmadığı yerlerde toplayıcı bir menhecin olması mümkün değildir. Çünkü insanları bir araya toplayacak tek unsur, otorite ve devlettir. Teorik olarak da, pratikte de devlet olmadan tüm Müslümanları bir çatı altında toparlayabilmiş bir hareket mevcut değildir. Bundan dolayı sahada bulunan ve menhecini, ehil insanların belirlediği farklı menheclerin iyi taraflarını görmeliyiz. Ta ki ihtilaf ve ayrılık nedeni olmasın. Bazen bir yapının ciddiyeti ve kaideleri ciddi ve samimi insanları topladığı gibi, bu seviyede olmayan insanları toplamasına engeldir. Bu konuda daha esnek hareket eden diğer bir yapı da, bu insanları toparlayabilir. Kısa vadede sizin sıkıntı olarak gördüğünüz esneklik, uzun vadede İslam'a ve Müslümanlara faydalar sağlar. Piyasada kalan ve her türlü yönlendirmeye açık olan insanlar, bu şekilde kontrol altına alınır. Bu hem hareketler için, hem de bireyler için hayırdır. İslamî otoritenin olmadığı yerlerde en ciddi sıkıntı, İslamî hareketlerin başka eller tarafından yönlendirilmesidir. Daha açık bir ifadeyle; başkalarının hedefleri doğrultusunda farkında olmadan kullanılmasıdır. Bu genelde kontrolsüz ve başıboş bireyler üzerinden sağlanır. Bir bireyin yapacağı bir hata, onun gibi düşünen, aynı değerlerden beslenen tüm Müslümanlara mal edilebilir. Bu da hareketlerin hem güvenlik açısından, hem de ilerleme açısından ciddi zararlara uğramasına sebep olur. Bundan dolayı başıboş ve kontrolsüz bireyler, pimi çekilmiş ve patlamaya hazır bomba konumundadırlar. Nerede nasıl bir hatayla Müslümanlara zarar verebilecekleri kestirilemez. Bunları toparlayacak, İslamî terbiye ve eğitim sınırları içine alacak; farklı menheclere sahip hareketlere ihtiyaç vardır.

Bir başka mesele de;

Hareketler, içinde bulundukları vakıaya göre eğitim materyalleri üretir ve fertlerini yönlendiriler. Yazılanlar ve konuşulanlar kendi vakıalarının ihtiyaçlarına ve fertlerinin eğitim seviyesine göredir. Bunları kontrolsüz bir şekilde tercme etmek, başka vakıalarda eğitim programı kılmak doğru değildir. Bu, hareketlerle kendi vakıaları arasında kopukluk oluşturur. Özellikle imkanların genişlemesiyle beraber bu sıkıntı iyice hissedilir oldu. Başka coğrafyada yaşayan alimlerin kitapları veya bazı videoları Türkçe'ye kazandırıldı. Vakıa farklılığından kaynaklı olarak anlaşılmayan veya ilmi seviyeden dolayı tam idrak edilmeyen meseleler oldu. Bu bazılarını; Müslüman kardeşlerini reddetmeye, kimini de ameline şirk veya bidat bulaştırmaya kadar götürdü. Her hareket kendi eğitim metaryallerini ve hareket metodunu nassın yönlendirmesi ve vakıanın gereklerine göre belirlemelidir. İthal menhec ve eğitim metoduyla hareket etmek doğru olmadığı gibi sağlıklı da değildir. Genelde insanlar yeniliğe meyyaldir. Gördükleri ve duydukları yeni şeyler onlara cazip gelir. Ancak zaman içinde bu yenilikler vakıayla uyuşmayınca çelişki başlar. Çelişki ise sahih akidenin de, salih amelin de temel dinamiği olan yakine zıttır. İkisinden birini mutlaka zedeler.

Rabbimden temennim bu yazı dizisini bizler için hayra vesile kılmasıdır. Doğrular Allah'tan ve Rasûlü'nün *sallallahu aleyhi ve sellem* pak sünnetindendir. Yanlışlar bilgimin eksikliğinden, nefsimden ve şeytandandır.

Gündeme Dair

Genel cemaatler, bu süreçten kârlı çıkmayacaklarını anlayınca teslimiyet göstermeye razı oldular. Bir dönem başgösteren eleştiriler yerini övgü ve desteğe bıraktı.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla..

Allah'a *subhanehu ve teâlâ* hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun.

Türkiye yoğun bir gündem yaşıyor. Gülen cemaati ve hükümet arasında yaşanan dershane tartışması, Güneydoğu'da PKK'nın tırmandırdığı gerilim ve tüm dünya Müslümanlarının ana gündem maddesi Suriye... Özellikle de iflah olmaz düşmanlıklarıyla bilinen İran ve ABD'nin bu süreçte yakınlaşması... Bu sayımızda gündeme dair değerlendirmelerimizi kardeşlerimizle paylaşmak istedik.

Dershane Tartışması

Hükümet, parti olarak Milli Görüş'ten ayrılmıştır. Bu yönüyle köklü bir geçmişe sahip olsa da AKP olarak on küsur yıllık bir geçmişe sahiptir. Siyaset sahasında tutunabilmek için ciddi bir halk kitlesine ihtiyacı vardı. Hükümetin AKP olarak siyaset sahasına çıktığı dönem 28 Şubat'ın birkaç yıl sonrasıydı. Darbe tehlikelerinin var olduğu, kudretli(!) paşaların esip gürlediği dönemlerdi. Bu kitle hem kalabalık olmalı hem de dikkat çekmemeliydi. Bunun için en uygun yapı Gülen hareketiydi. Ellerinde bulunan medya, maddi kuruluşlar ve sahip oldukları uysal kitle, AKP için kaçınılmaz fırsattı. Ayrıca Gülen hareketinin yurt dışında kurdukları eğitim ağı, dinlerarası diyalog ve bunun neticesinde Batıyla oluşturdukları sıcak ilişkiler de AKP'nin ihtiyacı olan unsurlardı.

Gülen hareketi siyasette; İslamî söylemlerden uzak, sosyal demokrat veya muhafazakâr milliyetçi partilere destek vermişti. Siyaset yaptığı yıllarda Erbakan'ın keskin çıkışları, batı karşıtı söylemleri ve Siyonist düşmanlığı, cemaatle Milli Görüş arasında soğuk rüzgarların esmesine neden olmuştu. AKP'nin kuruluşuyla beraber kurucu kadronun; gömlek değiştirdiklerine dair beyanatları, demokrasi ve milli söylemleri öne çıkarmaları Gülen cemaatiyle AKP'yi yakınlaştırdı.

Aslında AKP tüm İslamcı camiaya potansiyel oy gözüyle bakıyordu. Buna bağlı olarak da her biriyle temaslar kurmuştu. Bu şekilde hem onlardan oy alıyor hem de gönüllü parti hizmetlisi misali onları AKP propagandasında istihdam etmiş oluyordu. Cemaatler bunun karşılığında rahat hizmet edebilme, 28 Şubat'ın baskılarından kurtulma, devlet kadrolarında yer edinme imkânı bulmuştu.

AKP buna menfaat ortaklığı olarak bakıyordu. Ekonomik olarak cemaatleri rahatlatması, onlara rahat ve zahmetsiz çalışma alanları oluşturmasının kâfi geleceğini, siyaseti ise kendinin yapacağını düşünüyordu. Ancak aynı kaynak ve inanç esasları etrafında birleşmemiş, dinlerini menfaatlerinin aracısı kılan taifelerin, menfaat çatışması yaşayacaklarını hesaba katmamıştı. Zamanla AKP'ye gönüllü taban olan cemaatler, onun siyasetine ve aldığı kararlara karışmaya başladılar. AKP'nin aldığı kararlarda ve atacağı adımlarda cemaatlerin siyasetini gözetmesi gerektiğine ve kendilerine danışılmadan iş yapılmaması gerektiğine vurgu yapmaya başladılar. Gözden kaçırdıkları iki şey vardı.

İlk olarak Tayyip Erdoğan'ın karakteriydi. O lider olarak yönlendirilmeye açık bir insan değildi. Kendisine fikir sunulmasını dahi, sınırların çiğnenmesi ve had bilmezlik olarak algılıyordu. Doğal olarak süreç içinde yumuşak dille yapılan uyarılar dahi, onu gerginleştirmiş ve öfke birikimine neden olmuştu. Ayrıca o yaptıklarını *'iyilik'* olarak görüyordu. Özellikle cemaatlerin, dalkavuk yazarların yaptıkları aşırı ve yersiz övgüler onu da etkilemişti. Neredeyse on yıl hiç eleştirilmemiş; çok bariz hataları dahi önce tevil edilmiş, tevile mahal olmayan yerlerde, yaptığı iyilikler sayılarak *'Bunu da görmeyelim'*e indirgenmişti.

İkinci olarak AKP cemaatlerin dışında kendine bir halk tabanı oluşturmuştu. Yüzde elli olan oy oranının çok az bir kısmı cemaatlere, kalanıysa sıradan vatandaşa aitti. Halk ve cemaat tabanları, hükümetten ve icraatlarından memnundu. Aslında cemaatler kendi kazdıkları kuyuya düşmüşlerdi. İslam'ın değerlerinden ziyade geçmişin çirkinlikleri gösterilerek yapılan basit şeyler, gözlerinde büyütülen tabanın İslamî hassasiyeti bizzat cemaatler tarafından yok edilmişti. Ölümü gösterip sıtmaya razı etme şekil değiştirmiş, ölüm hatırlatılıp en iyisi ve alternatifi olmayan tek seçenek sıtmadır halini almıştı. Böyle olunca da cemaatlerin rahatsız oldukları AKP icraatları, taban tarafından alternatifi olmayan tek seçenek olarak görülmeye başlamıştı.

Ayrıca onların tabanlarına uyguladıkları siyaseti, Erdoğan onlara uygulamaya başlamıştı. Her fırsatta onlara geçmişi hatırlatıyor, on yılda olan değişikliğe vurgu yapıyordu. Ve bunca güzellik karşısında nasıl bazı şeyleri bu kadar büyüttüklerini dillendirerek onları fırçalıyordu. Nankör olduklarına dair attırılan manşetler de cabası.

Genel cemaatler, bu süreçten kârlı çıkmayacaklarını anlayınca teslimiyet göstermeye razı oldular. Bir dönem başgösteren eleştiriler yerini övgü ve desteğe bıraktı. Özellikle Gezi Olayları ve Mısır'da yaşanan darbe süreci, cemaatlerle AKP'nin saflarını iyice sıklaştırdı. Gülen hareketi müstesna. AKP'nin dış politikası, Ortadoğu'daki olaylara verdiği aktif destek, AKP-İhvan yakınlaşması, Mavi Marmara olayı ve İsrail-AKP gerginliği, MİT soruşturması, Ergenekon dosyası ve şike davası cemaatle hükümeti karşı karşıya getirdi.[1]

Uzun zamandır devam eden gerginlik savcının MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ı sorguya çağırmasıyla zirveye tırmandı. Erdoğan bunu kendine yapılmış bir saldırı kabul etti. Zehir zemberek açıklamalar yaptı. Kanun değişikliğine giderek bu konuda duyduğu rahatsızlığı kamuoyunun önüne taşıdı. Kısa bir zaman sonra karşılıklı güzel açıklamalar, şifa temennileri, Türkçe Olimpiyatları takdir ve övgüleriyle gerginlik, yerini sessizliğe terk etti. Gezi olaylarının, başlamasıyla sümen altı edilen gerginlik, gün yüzüne çıktı. Artık AKP, cemaati rakip olarak görmeye başladı. Kullandıkları dil, durdukları taraf, AKP'yi ürkütmüş olmalıydı. Eğitim sisteminde var olan aksaklıklar ve sınav sisteminin oluşturduğu mağduriyetler kapsamında ele alınan dershane meselesi, açıktan konuşulmaya başlandı. Gülen başta olmak üzere harekette söz sahibi insanların ilk günden verdikleri tepki,

1. *Dergimizin 3. sayısında bu konu tafsilatlı işlenmiştir. "Sen Onları Bir Sanırsın, Kalpleri Paramparçadır." 28/Haşr 14 başlıklı yazımız AKP ve Cemaat arasındaki ihtilaflı meseleleri genişçe almıştır.*

meselenin dershane sorunundan daha öte bir şey olduğunu gösteriyordu. Türkiye'de var olan dershane sektörünün sadece yüzde yirmi beşlik bir kısmını elinde bulunduran kesimin bu kadar ses çıkarması şaşırtıcıydı doğrusu. Bunun nedenleri vardı elbet.

Öncelikle cemaat, uzun zamandır devam eden tasfiye olayının başka bir boyuta taşındığını algıladı. Savcı krizi sonrası Erdoğan, cemaati cezalandırdı. Emniyette ve yargıda önemli yerlerde olan cemaat mensuplarını görevden alıp daha pasif konumlarda istihdam etti. Cemaatin güç kolları böylece kesildi. Cemaatin uzun uğraşlar sonucu elde ettiği kazanımları, elinden kaçmış oldu. Aslında bu çok önemli değildi. Sonuçta bu bir hizmet cemaatiydi. Emniyet ve yargı sadece onları güçlendirmiş ve muhalif gördüklerini sindirmelerine yardımcı olmuştu. Ekstra vazife gören kurumlarda zayıflamışlardı. Cemaati kitlesel hizmet kılan araçlar ellerindeydi. Hükümetin dershane konusunu gündeme getirmesi olayın başka bir boyuta taşındığının alarmıydı. Artık Erdoğan hizmet alanında da onları zayıflatacak, ellerindeki bazı imkânları kısıtlayacaktı. Zaten uzun zamandır başka İslamî yapılara tanınan imkânlar cemaati rahatsız ediyordu. Tek olmak istedikleri dershane, özel okul ve muhafazakâr öğrenci yurdu çalışmalarında AKP'nin desteğiyle İlim Yayma Cemiyeti, sahada görünür olmuştu. Hizmet hareketi, meselenin sadece dershane meselesi olmadığını bildiğinden bu kadar çırpınıyordu. Özellikle muhafazakâr yazarların bu duruma anlam verememesi, cemaatin tepkisini anormal bulmaları bu noktayı kaçırdıklarından dolayıdır. Cemaat bu durumu AKP vesayeti olarak isimlendiriyor. Muhafazakârlar ise *'Ne vesayeti canım!'* haleti ruhiyesiyle şaşkınlıklarını dile getiriyorlar. *'Biz vesayeti 28 Şubat'ta gördük'* güzellemeleri yapıyorlar. Ancak cemaat 28 Şubat vesayetini şu anda yaşıyor. Bu panik de bu tepki de bundan...

İkinci olarak buralar, cemaatin gelir kaynaklarıydı. Yıllardır hizmeti maddi olarak ayakta tutan en önemli kurumlardı dershaneler.

Sonra buralar adam kazanma ve istihdam alanıydı. Cemaatin uzun yıllar sonucunda yetiştirdiği elemanları, dershanelerde istihdam ediliyordu. Çoğu hareketin içine düştüğü bir sorunu, böyle çözmüştü. Yetişen insanlar istihdam edilmeyince, işler karışır, yapının düzenini bozar. Kimi zaman ihtilaf sebebi, kimi zaman da kopmalara neden olurlar. Çalışan, koşturan insanların hem aidiyet duygusu sağlanır hem de harekete katkıları her geçen gün daha fazla olur. Dershane demek; öğrenci evleri ve yurt demektir aynı zamanda. Orada okuyan öğrencilerin üniversiteyi kazanması durumunda cemaate katılım ve hizmet oranı yükselir. Cemaatte aktif olarak bulunmasalar dahi okumuş ve belli konumlara gelmiş insanlarla cemaatin bağının olması, çalışmalar açısından artı bir durumdur her zaman.

Cemaatin kanalları, gazeteleri ve dergilerine bakan bir insan dünyada ve Türkiye'de tek gündemin dershane olduğunu zannedebilir. Ancak bu durum onların gerçek yüzünü de ortaya çıkarmış oldu.

Cemaat hizmet alanında başlayan ve sonradan gelecek hamlelerin ilki olarak kabul ettiği dershane olayını ilk gündem maddesine aldı. Cemaatin kanalları, gazeteleri ve dergilerine bakan bir insan dünyada ve Türkiye'de tek gündemin dershane olduğunu zannedebilir. Ancak bu durum onların gerçek yüzünü de ortaya çıkarmış oldu.

Sürekli diyalog ve hoşgörüden bahseden bir din adamının(!) Başbakan'a *'Firavun, Karun, Nemrut, tımarhanede dahi tedavisi mümkün olamayan marazlı'* gibi ifadeler kullanması herkesi şaşırttı. Vaazlarında cehennemde kimseye yer kalmayacak kadar şişip büyümeyi talep eden, insanlara ve onların İslam düşmanlıklarına tahammülü, onların yerine yanmayı göze alacak kadar geniş olan sevgi insanının bu üslubu, ona karşı hüsnüzannı olanları şaşırttı.

Mavi Marmara olayında İsrail'i otorite olarak isimlendirmiş, *'Ondan izin almalıydılar'* diyerek olayı bambaşka bir boyuta taşımıştı. Otoriteden kastının lugat anlamıyla sınırlı olmadığını, şer'i olarak da İsrail'i otorite saydığını ima etmişti. Şer'i otoriteden izin alınmadan iş yapılamayacağı gibi burada da izin alınmalıydı. Gemidekilere, otorite olarak İsrail'i gösterecek kadar düzen insanı olan Gülen'in kendi toprak-

larının otoritesi olan Erdoğan'a hakaretler savurması ve ondan izinsiz işler yapması da onu sevenleri hayrete düşürmüş olsa gerek.

Sonra hareket, müspet olmaktan yanaydı. Türkiye'de başörtüsü yasağı ortaya çıktığında ilk teslimiyet gösteren ve direnmeden başlarını açan, bu cemaate mensup insanlardı. Bunu; müspet olmak, yıkmadan dökmeden ilerlemek olarak kodlamışlardı sevenlerinin zihinlerine. Örtü hakkında ayet vardı. Ancak daha önemli olan; kardeşlik, hoşgörü ve insanlara yumuşak bir üslupla yaklaşmaktı. Musa *aleyhisselam*, Firavun'un o tuğyanına rağmen onunla yumuşak bir üslupla konuşmuştu. Dershane konusunda ayet olmamasına rağmen bir kaşık suda fırtına koparınca zihinlerinde müspetlik kodlanmış insanlar, anlam veremediler bu duruma. Neden müspet davranmamışlardı? Kırmadan, dökmeden alttan ilerleyerek değil de açıktan yönetime savaş açmışlardı?

Acaba dershane hakkında bilmediğimiz ayet ve hadisler mi vardı? Yoksa cemaatin otorite ve hoşgörü ilkeleri Amerika ve İsrail gibi; Müslüman zulmüyle var olanlar için mi geçerliydi?

Bu sorular sevgi insanlarını meşgul ededursun, bilinmesi gereken dershane meselesinin '*dershaneden öte*' olduğudur.

İran-ABD Yakınlaşması

Suriye gündemi dünya Müslümanlarının kanayan yarası olduğu gibi esas meselesi olmaya devam ediyor. Süreç, Ahzab gününü andırıyor. O gün de müşrikler tek elden Müslümanlara saldırmış, aralarındaki ihtilafları unutmuşlardı. Müslümanların safında görünen hain tıynetli insanlar, Hendek'le beraber ortaya çıkmıştı. Dün bugüne ne kadar da benziyor. Alah'ın *subhanehu ve teâlâ* değişmez sünnetleri Suriye'de cereyan ediyor. İflah olmaz düşmanları bir araya toplayan Suriye, aynı safta olması gerekenleri de ayırdı.

Bu süreçte en ilginç olarak görünen ya da gösterilen İran-ABD yakınlaşmasıydı.

Genel yorum; Ruhani'nin seçilmesiyle beraber ılımlı mesajlar verdiği, haleflerine göre daha yapıcı bir siyaset izlediği ve buna binaen aradaki buzların eridiği yönündeydi.

Biz böyle düşünmediğimizi başından söyleyelim. İran'la ABD'nin düşmanlığı hiçbir zaman dinî olmamıştır. İran bölgede güç dengeleri ve menfaat çatışmasından kaynaklı düşmanlıkları, dinî olarak yansıttı. Böylece Şia'nın desteğini aldığı gibi Sünnilerin de desteğini almıştı. Kendini İslam'a nispet eden ülke yöneticileri Batı'nın uşaklığını yapıyorken, İran Batı'ya karşı kafakaldırmıştı. Arap yöneticileri, İsrail'in Mescid-i Aksa işgaline çanak tutarken; İran mustazafların yanında yer alıyor, Kudüs davasını sahipleniyordu.

Tabi; bunlar gösterilenlerdi. Oysa olayın iç yüzü öyle değildi. Basiret sahiplerinin yanında malum olan İran'ın çirkin yüzü Suriye meselesiyle ortaya çıkmış oldu.

Aslında İslam'a ve Müslümanlara karşı sürekli kafirlerle işbirliği yapmıştı İran. Büyük İskender'in onlara yapamadığını, Ömer'in *radıyallahu anh* onlara yaptığını düşünerek; intikam hislerini hep canlı tuttular. Tarihlerinde asli kafirlere kılıç sallamadıkları gibi günümüzde tek bir mermi atmışlıkları da yoktur. Onlar kâh İslam topraklarını fiilen işgal etmiş kâh işgal edenlere kapıcılık yapmışlardır.

Tatarlar İslam âlemine saldırdığında, onları İslam topraklarına sokan ve onlar adına yöneticileri teslimiyete razı eden Şii vezir İbni Alkami'ydi.

Osmanlı'nın Batı'ya düzenlemek istediği seferlerin önünde en büyük engel Safevi Şiasıydı. Endülüs gözler önünde katliama uğramış, o gün onları Hristiyan Batı'nın zulmünden kurtarabilecek tek güç olan Osmanlı, Safeviler'in ihanetinden korktuğundan harekete geçememişti.

Yakın tarihte Rusya Afganistan'ı işgal etti. İran'ın bu işgale nasıl destek verdiği, Rusya'nın yanında yer alıp mücahidlere giden yardımlara engel olduğu, o dönemin savaşanları için açıktır. İran kamuoyu önünde Afganlara sözlü destek verse de, perde arkasında Rusya'nın yanında yer almıştır.[2]

Müslümanlar Afganistan'ı Rus işgalinden temizledikten sonra NATO işgali başladı. Bu süreçte de İran, NATO'nun daha doğru bir ifadeyle; ABD'nin yanında yer aldı. Rafsancani, Hüseyin Hatemi ve nihayet Ahmedinejad; kendilerinin olmaması durumunda, bu işgalin başarıya ulaşamayacağını açıkladılar. Daha ilerisi İranlı yetkililer, işgalin ilk harekât planının İran'la beraber hazırlandığını ilan ettiler.

Irak işgalinde de durum farklı değildi. Milyona yakın insanın öldüğü, insanlık dışı zulümleriyle ünlenen Irak işgalinde de İran başroldeydi. İşgal kuvvetlerinin yanında yer alıp, mücahidlere karşı savaştılar. Sonrasında işgale destek verdiklerini açıktan ilan ettiler.[3]

Batının yakın dostlarının dahi birbirlerine yapmadıkları iyilikleri, İran Batılı dostları için yapmıştı. Ancak iki taraf sahnede birbirlerine düşmanlardı. Boykotlar, sert açıklamalar, yaptırım tehditleri havada uçuşuyordu. Buna rağmen batılıların İslam âlemine karşı birbirlerinden esirgedikleri yardımı, İran neden onlardan esirgemiyordu acaba?

Acaba bu da İran'ın Siyonist düşmanlığına benzer bir düşmanlık olabilir miydi? Siyonizm düşmanlığı İran'ın Sünni âleme karşı en gözde argümanıydı. Ancak ne İran ne de bugün yanında yer aldığı Suriye, İsrail'e tek kurşun dahi atmamıştı. Bilakis İran'ın küçük karakolu Suriye, İsrail sınırlarını muhafaza ediyordu.

Aslında Ruhani'yle beraber başladığı düşünülen yakınlaşma, çok eskiye dayanıyor. Sadece Suriye hendeği, bunu Sünni âlemin gözleri önüne sermiş oldu.

Güneydoğu'da Olması Muhtemel Gerginlik

Hizbullah Cemaati'nin siyasî kolu HÜDA-PAR kuruldu. Artık siyaset sahnesinde muhafazakâr bir parti daha var. Demokrasiler için gayet normal olan bu durum, söz konusu Kürdistan olunca normalliğini kaybediyor haliyle.

Hizbullah Cemaati'nin siyasî kolu HÜDA-PAR kuruldu. Artık siyaset sahnesinde muhafazakâr bir parti daha var. Demokrasiler için gayet normal olan bu durum, söz konusu Kürdistan olunca normalliğini kaybediyor haliyle.

Yakın zamanda gerçekleşecek yerel seçimlere bu parti de katılacak. PKK bu olaya demokratik bir haktan ziyade *'kazanımlarını kaybetmek'* olarak bakıyor. Yukarıda benzeri anlatılan Gülen Cemaati misali anlamsız ve aşırı tepkiler veriyor. Özellikle Hizbullah'ın 2000 sürecinden sonra halka indiği, halkın kendisiyle dindarlaştığı gayrı İslamî bidatleri, kitlesel kutlamalarla meydanlara taşıdığı biliniyor. Bu, hem Hizbullah'ın geçmişte oluşan kötü imajını sildi hem de halk arasında yoğun bir sempatizan kitlesi oluşturdu. Tüm varlığını Kürdistan üzerine kurgulayan PKK, bu gelişmelerden habersiz değil. Hizbullah'ın kutlu doğum ve benzeri faaliyetleri meydanlara taşımasının cemaate kazandırdıklarının farkında. PKK bölgede alternatif istemiyor. Özellikle de birçok alanda imkânlarından faydalandığı ve kirli işlerini kamufle ettiği yerel yönetimler konusunda. Buna bir de PKK'nın yerel yönetimler üzerinden bir statü sağlama hedefi eklenince, işler PKK cenahında içinden çıkılmaz bir hal alıyor.

HÜDA-PAR, PKK kadar oy alamayabilir. Ancak onun karşısında güçlü bir rakip olacağı ve yerel yönetimler üzerinden elde ettiği kazanımları tehlikeye sokacağı açıktır. Evvela PKK seçimlere eski rahatlıkla katılamayacak, ciddi anlamda çalışma yapması gerecektir. Bugüne

Siyonizm düşmanlığı İran'ın Sünni âleme karşı en gözde argümanıydı. Ancak ne İran ne de bugün yanında yer aldığı Suriye, İsrail'e tek kurşun dahi atmamıştı. Bilakis İran'ın küçük karakolu Suriye, İsrail sınırlarını muhafaza ediyordu.

---

2. *Abdullah Azzam'la konuya dair yapılmış röpörtajlarda, tafsilatlı bilgiler vardır. iran'ın afgan siyaseti / abdullah azzam röportajları 1-2-3 yazı dizisinden okunabilir. Kaynak: http://irananaliz.wordpress.com*

3. *İranlı yöneticilerin kendi ağzından yaptıkları açıklamalarla alakalı; http://www.youtube.com/watch?v=yIfpFLVf2S0*

http://www.youtube.com/watch?v=Whp-2q0uYpo

http://www.youtube.com/watch?v=HSYRPplG28Q

kadar bölgede var olan siyasî durumdan nemalandı. Hiç yorulmadan kitlelerin oyunu aldı.

Saniyen; HÜDA-PAR'la birlikte, halkın gözündeki *'tek seçenek PKK'* anlayışı kırılacaktır. Oyların HÜDA-PAR'a gitmediği düşünülse dahi AKP'ye kayma olasılığı yüksektir. Bölgede çoğu insanın BDP'ye verdiği oylar ideolojik değildir. Cumhuriyetten bu yana var olan yanlış ve gayriinsanî Kürt politikalarının oluşturduğu düşmanlık algısıdır. Kürtlerin içinden kurulacak muhafazakâr ve kitle hareketi olan bir partinin bu algıyı değiştireceği kesindir.

Salisen; PKK silahlı bir güçtür. Güneydoğu'nun kırsal kesiminde, bu durum oyların akışına ciddi anlamda etki etmektedir. Kırsalda muhafazakâr olan ve PKK'nın din düşmanlığından rahatsız insanlar, bu korkuyla oy kullanmakta veya seçimlere katılmamaktadır. HÜDA-PAR'ın seçimlere katılması bu kitlenin oylarının akışını değiştirecektir. Çünkü PKK'nın tehditleri karşısında hiçbir siyasî hareket barınamamıştır. Bunun tek istisnası Hizbullah Cemaati'dir. Haliyle PKK'nın elinde ciddi bir koz olan tehdit, bu sefer işe yaramayacaktır.

Bu ve daha sayılabilecek birçok neden, PKK'yı rahatsız etmekte ve bölgedeki gerilimi tırmandırmak istemektedir. 9O'lı yıllarda yaptığı gibi Hizbullah'ın kendi karşısında kurulmuş derin bir yapı olduğunu ve Kürtlere düşman olduğu tezi üzerinden süreci bulandırma peşindedir. Ancak şartlar çok değişti. Hizbullah 90'lı yıllardaki gibi kamuoyundan uzak bir cemaat değil. Gelişmeleri gündeme taşıyor ve her seferinde PKK'nın gerginliği tırmandırma oyununu bozuyor.

Seçimler yaklaştıkça sıkıntıların artacağı, sokakların karışacağı ve kışkırtma amaçlı eylemlerin çoğalacağı bir kesin. Özellikle bölgeden birileri, tevhid ehlini de sahaya çekmek istiyor. Karışıklığın iyice girift hale gelmesi ve kamuoyunda bilgi kirliliğine yol açacak zıt yorumlara zemin hazırlamak istiyorlar. Böylece gündeme daha rahat hükmedeceklerine inanıyorlar.

Her şeyden önce bizler tevhid ehli olarak, PKK'nın Marksist ideolojisinden beri olduğumuz gibi HÜDA-PAR'ın, tevhid inancına aykırı itikadî ve siyasî anlayışından da beriyiz.

Ancak tevhid ehlini bu süreçte dikkatli olmaya davet ediyor, PKK ve benzeri yapıların provokasyonlarına karşı uyarmak istiyoruz. Bölge Müslümanlarının istişare halinde hareket etmelerinin zaruri bir durum olduğunu düşünüyoruz. Suriye'de Müslümanlarla PKK arasında devam eden mücadelenin, sürece yansımalarının olacağını düşünerek daha dikkatli olmanın önemine vurgu yapmak istiyoruz. Hayır olacağına inandığımız bir söz veya davranışın, aktörlerin çok farklı olduğu bir zeminde telafisi çok zor hatalara sebebiyet verebileceğini hatırlatmanın; *'Din nasihattir'* prensibince vacip olduğuna inanıyoruz. Asli aktörlerin çok farklı olduğu bir zeminde söylediğimiz sözler ve yapacağımız amellerle kimin safında görüneceğimiz net değildir. Tevhidi savunmak isterken Marksist bir çizginin tarafıymış gibi görünme ihtimalinden Allah'a sığındığımız gibi, Marksistlerle mücadele edelim derken siyasî bir yapının şirk amelini savunuyor gibi görünmekten de Allah'a sığınırız. Süreçte en hayırlı olanı sükûnet ilkesiyle hareket etmek, tevhid inancının yayılması için mücadeleye devam etmektir.

Rabbimiz bizleri insî ve cinnî şeytanların fitnelerinden muhafaza eyle. Rasûl'ün *sallallahu aleyhi ve sellem* aracılığıyla bıraktığın açık yolda bozmadan, eklemeden ve çıkarmadan yürümeyi ve bu hal üzere can vermeyi bizlere müyesser kıl.

Selam ve dua ile...

ozcanyildirim@tevhiddergisi.com | ÖZCAN YILDIRIM

Allah Sana Hidayet Ettiğinde...

Allah sana hidayet verdiğinde, kalbinde bir genişlik ve surur çoğalacaktır. Senin de öncelikle bunu muhafaza etmen ve buna önem vermen gerekir. Artık sen, yeryüzünde yaşayan bunca insanın kaybetmiş olduğu en kıymetli şeye sahip oldun.

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salat ve selam olsun...

Allah *subhanehu ve teâlâ* kendi katından faydalı birçok şeyi bizler için indirmektedir. Allah'ın kendi katından kullarına indirdiği bir çok nimeti sayamayacağımız ise değişmez bir hakikattir. Fakat bu nimetlerin içerisinde mutlak manada en güzeli de hidayettir. Bundan daha güzel bir şey de yoktur. Eğer Allah sana bunu bahşetmişse, seni müjdelerin en güzeliyle müjdelerim.

Fakat burada da Allah'ın bize olan muamelesine nasıl karşılık vereceğimizi öğrenmemiz gerekir:

Allah Sana Hidayet Ettiğinde O'nunla Nasıl Muamele Etmelisin?

İlk başta kendim ve senin için, bunun üzerinde sebat dilerim. Allah sana hidayet verdiğinde, kalbinde bir genişlik ve surur çoğalacaktır. Senin de öncelikle bunu muhafaza etmen ve buna önem vermen gerekir. Artık sen, yeryüzünde yaşayan bunca insanın kaybetmiş olduğu en kıymetli şeye sahip oldun. Bunun adı da Allah'ın vermiş olduğu hidayetidir. Bunun yanında da senin hidayetteki ölçüne göre, Allah'ın muhabbeti de senin üzerinde gerçekleşecektir. Aynı şekilde Allah'ın muhabbeti de senin hidayetten yoksun kalmanla bitecektir.

Peki Allah'ın sana hidayet edip etmediğini nereden bileceksin? Bunun cevabı çok kolaydır. Eğer sen haramı biliyor ve terk ediyorsan, helali biliyor ve yapıyorsan bu, Allah'ın sana hidayet ettiğini gösterir.

Sen hidayette olduğun zaman da Allah'ın sevdiği, kendisine yakın ve şerefli bir kulu olmuş olursun. Allah seni sevdiğinde, kendi zatına yakınlaştırdığında ve hidayeti ile desteklediğinde seni kim üzebilir, sana kim zarar verebilir ki? Bundan başka ne isteyebilirsin ki?

Bazıları, *'Hidayeti nasıl bulabilirim?'* diye sorabilir. Şunu unutmamak gerekir ki, hiç kimse Allah hidayet etmeden, hidayete erişemez. Allah *subhanehu ve teâlâ* kendi katından hidayet indirmedikçe, bir kimsenin hidayeti bulması ebediyen imkansız olan bir şeydir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* cennet ehlinden bahsederken, onların şöyle söylediğini Kitab'ında zikreder:

"Hamd, bizi buna eriştiren Allah'a mahsustur. Eğer Allah'ın bizi eriştirmesi olmasaydı, biz hidayete ermiş olamazdık." [1]

İlim ehlinden bazı kimseler şöyle demişlerdir: *'Eğer hayır da kalbim de, ellerimde olsaydı, hayrı ona yerleştiremezdim. Ona o hayrı sadece Allah yerleştirebilir.'*

Şimdi sen *'Eğer durum böyleyse, hidayete erişmek için bir şeyler yapmanın ne anlamı var'* diyebilirsin. Evet, hidayet konusunda senin hiçbir fonksiyonun yoktur. Fakat senin bunu bilip de hiçbir şey yapmamanı gerektirmez. Sen O'ndan hidayeti talep et, bunun için çabala. Allah sana bunu yazmış ise, bunu sana verecektir.

Sen her ne küfrün içerisinde olsan da Allah'a samimiyetle yaklaşırsan Allah *subhanehu ve teâlâ* sana hidayetini kendi katından neden indirmesin? Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* getirdiği dinin hak olduğunu bile bile yüz çeviren Ebu Cehil ve avanesi Kureyş müşriklerini görmedin mi? Gizlice Kur'an dinleyip ağlamıyorlar mıydı? İçlerinden gelen Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* onlara ayetleri okurken secde etmediler mi? Onlara yeri göğü yaratan kimdir diye sorduktan sonra Allah'ın rububiyetinin bir kısmına şahit olmadılar mı? Hatta *'Eğer Muhammed'e indirdiğin hak ise üzerimize taşlar yağdır'* demelerine rağmen niçin hidayet bulmadılar? Çünkü samimiyet yoktu! İhlas yoktu! Kibirleri onları küfür üzere ölmelerine sevk etti.

Bugün birçok insanın sapıklıkta olması seni şaşırtmasın. *'Bu kadar insan neden sapıklıkta?'* diye sorarsan da sorunun cevabını risaletin ilk günlerinde rahatça bulabilirsin. Hakkı ne derece aramışlar sence? Ya kendisini şeyhine adamış ya bir partinin ve demokrasi denilen putun peşinde avare olmuş ya da hayatını yeme-içme ve şehvet döngüsünde idame ettirmeye çabalamış... Dolayısıyla Allah'ın ayetleri de onun gözlerindeki buğuyu, perdeyi, körlüğü kaldırmamıştır. Çünkü hakkın değil, heva ve hevesin peşinden gitmektedir. Hakkı değil, hangisi maslahatıma uyar, hangisi beni rahat yaşatır, ne yaparsam başıma bir iş gelmez diye hevasını gözetmiştir. Hevasına, keyfine, rahatına, yaşantısına ters geldiği için, yaşantısını bir kalemde silmek ağır geldiği için... Dünyasından vazgeçemeyen nasıl hakkı aramak ister ki? Hakkı da ihlasla istemeyen nasıl hidayet bulabilir ki?

Fatiha'daki Bir İncelik

Kuran'daki en faziletli sure olan Fatiha'ya baktığımızda şöyle bir ince durum ile karşılaşırız. Allah *subhanehu ve teâlâ* ayette: ***"Yalnız sana ibadet eder, yalnız senden yardım dileriz"*** buyurmaktadır. Biliyoruz ki şeriatın bir kelimeyi kullanmasının birçok hikmeti bulunmaktadır. Burada: ***'Yalnız sana ibadet eder, yalnız senden rica ederiz', 'Yalnız sana ibadet eder, yalnız senden korkarız'*** gibi bir ifade kullanılmamıştır. Peki neden?

Çünkü O *subhanehu ve teâlâ* sana yardım etmeden, O'na ibadet etmen olanaksızdır. Yani, O'na kulluk ile şereflenmek, ancak O'nun *subhanehu ve teâlâ* bu şerefi sana vermesi ile mümkündür!

1. *7/Araf, 43*

Peki Ne Yapmalısın?

Yapacağın tek şey, hidayeti Allah'tan ihlasla talep etmendir. Fatiha'ya baktığımızda söz konusu ayetten bir sonraki ayet de buna işaret ediyor: ***"Bizi doğru yola hidayet et/ilet!"*** Bu siyak da Kur'an-ı Kerim'in güzelliğini göstermektedir.

Yine Kudsi bir hadiste Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurmaktadır:

"Ey kullarım! Hidayete erdirdiklerim hariç, hepiniz dalalette/sapıklıktasınız. Benden hidayet isteyin, sizi hidayete erdireyim."

Allah *subhanehu ve teâlâ* ile muamelede bulunmanın bir usûlü vardır. Başkalarına gösterilen muamele ile Allah'a gösterilen muamele arasında farklılık söz konusudur. Allah ile olan muamelemizdeki temel usûl, bizim Allah'a doğru gitmemiz, O'na yakınlaşmamız, O'na zillet içinde boyun eğmemizdir. Yani Allah ile muamelemizi güzelleştirirken ilk önce bizim harekete geçmemiz gerekir. Oturarak, buhranlara girerek, beklenti içerisinde olarak muamelemizin değişmesini beklemek muhaldir. Âlemlerin Rabbi olan Allah *subhanehu ve teâlâ* önümüze bir çok fırsatı koymuş ve bizden harekete geçmemizi istiyor. Ayrıca güzel muameleyi beklerken ilk adım Allah'tan beklenmez.

"Şüphesiz ki, bir kavim kendi durumunu değiştirmedikçe Allah onların durumunu değiştirmez." [2]

Ayrıca Allah'a doğru gitmek için atacağın bir adım karşısında Allah'ın muazzam bir muamelesini de bulacaksın ki bu da kula verilen en büyük nimetlerdendir.

"Kulum bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir zira yaklaşırım, o bana bir zira' yaklaşırsa ben ona bir kulaç yaklaşırım. O bana yürüyerek gelirse ben ona koşarak giderim." [3]

İşte Allah senin düşündüğünden, senin tasavvur ettiğinden daha fazla sana ikramda bulunuyor! Sen O'na gittiğinde seni o halde bırakmayacak, sana yardım edecek, bulunduğun o güzel halini arttıracak ve daima seninle beraber olacak!

2. *13/Rad, 11*
3. *Buhari*

Fakat seni sadece bir vakitte terk edecek... O da; sen O'nu terk ettiğin zaman!

"Bunun sebebi şudur: Bir toplum kendilerinde bulunanı değiştirmedikçe, Allah onlara verdiği bir nimeti değiştirmez." [4]

Allah *subhanehu ve teâlâ* şu ayette de kendisinin yolundan sapanları, aynı şekilde saptıracağını da buyurmuştur:

"Onlar yoldan sapınca, Allah da kalplerini saptırmıştı. Allah, fasıklar topluluğunu doğru yola iletmez." [5]

Kişi hidayet nimetini hakiki manası ile tattıktan sonra, ondan sapmayı, onu terk etmeyi asla istemez. Şunu unutmamak gerekir ki mutluluk ve rahatlık ancak Allah'a olan yakınlıkla elde edilebilir. Kul O'na yaklaşmasını arttırdıkça, mutluluğu da o oranda hissedecektir.

Şöyle soru da sorabiliriz: Mutluluğu yaratan kimdir? Elbette ki Allah. Peki Allah *subhanehu ve teâlâ* kendisinden yüz çevirene mi bunu verir, yoksa hidayetini isteyen kimseye mi? Elbette ki, hidayetini isteyen kimseye verir.

Allah beni ve seni mutlu kıldığı kullarından eylesin.

Hidayet ile ilgili önemli bir husus daha var. O da; yapmış olduğun salih bir amele hidayet edilsen bile -bu ister küçük, ister büyük bir amel olsun- bu fazileti beklemeksizin Allah'a nispet et, Allah'tan olduğunu itiraf et.

Belki en önemli muamele de, sana gelen bu hidayeti hemen diğer insanlara ulaştırmandır. Aldığın bu hidayet lezzetini de insanlara ulaştırman gerekir. Unutma ki, bu yaptığından dolayı senden daha güzel sözlü hiç kimse yoktur. Bunu âlemlerin Rabbi olan Allah *subhanehu ve teâlâ* söylüyor:

"Allah'a davet eden, salih amel işleyen ve 'Kuşkusuz ben Müslümanlardanım' diyenden daha güzel sözlü kimdir?" [6]

Fakat Allah'a davet konusunda dikkat etmen

4. *8/Enfal, 53*
5. *61/Saff, 5*
6. *41/Fussilet, 33*

gerekenler de var. Allah'a davetin kendisine has bir üslubu ve yöntemleri olması gerekir. Bunlarla ilgili tafsilatı davet ile ilgili müstakil ders ve kitaplarda bulabilirsin. Fakat Allah sana hidayet ettiğinde, davet ettiğin insanlar için Allah'tan hidayet talep etmeyi asla unutma. Onları dilinle Allah'a çağırdığın gibi, Allah'ın huzurunda da onlar için aynı dille hidayet talep et.

Allah'tan dileğim, hepimizi hidayetinde toplaması, kainattaki en güzel mekana bizleri ulaştırmasıdır.

"İman edip salih ameller işleyenlere gelince, Rabbleri onları imanları sebebiyle, hidayete erdirir. Nimetlerle dolu cennetlerde altlarından ırmaklar akar. Bunların oradaki duaları, 'Seni eksikliklerden uzak tutarız Allah'ım!'; aralarındaki esenlik dilekleri, 'Selâm'; dualarının sonu ise, 'Hamd âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur' sözleridir." [7]

7. 10/Yunus, 9-10

muratguc@tevhiddergisi.com | MURAT GÜÇ

-1- Hariciler/Havaric

İslam tarihinde hem şahıs, hem isim, hem de özellik itibariyle Rasûlullah'ın kendilerinden haber verdiği tek fırka Haricilerdir.

Bidat fırkalarından ilk olarak Haricilerden başlamamızın iki nedeni var:

- Hariciler, hem siyasî hem de itikadî olarak İslam tarihinde ilk defa ortaya çıkan fırkadır.
- Haricilerden sonra ele alınacak fırkaların çoğu Haricilerden etkilenmiş ve karşıt fikir olarak ortaya çıkmıştır. Buna Rafizî ve Mürcie fırkalarını örnek verebiliriz.

Rafizîler, iki şeyden etkilenerek ortaya çıkmışlardır. Birincisi, Emevilerin, Ali ve ailesine *radıyallahu anhum* olan düşmanlıklarından etkilendiler. Bundan dolayı Emevilere Ali'nin düşmanları anlamına gelen '*Nasibi*' ismini verdiler. İkinci olarak ise, Hariciler, Ali *radıyallahu anh* ve onunla beraber olanları tekfir etmelerinden etkilendiler.

Yine Mürcie, Haricilere tepki olarak ortaya çıkmıştır. Yani Hariciler günahlarla insanları tekfir edince, Mürcie de tepki olarak günahlarla insanların tekfir edilmeyeceğini anlatmaya çalıştı. Fakat bu konuda aşırıya giderek ortaya Mürcie adında bir fırka çıkmış oldu. Bu nedenden dolayı ilk aşamada Hariciler anlaşılmadan diğer fırkaların doğru anlaşılması mümkün değildir.

Haricilerin İsimleri

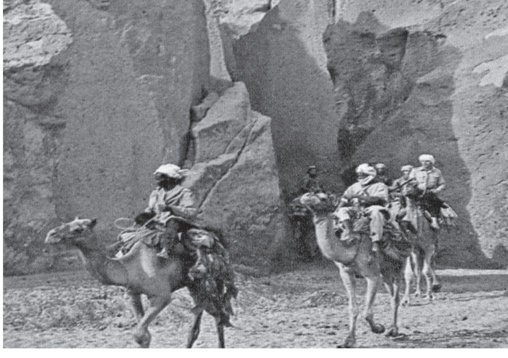
Makalat kitaplarında Hariciler için genel olarak kullanılan isimler şunlardır;

1. Harici (ya da aslî kullanım olan **Havaric**): Havaric kelime olarak H-R-C kelimesinin ismi failinin çoğuludur. Yani çıkanlar anlamına gelir. Istılah olarak havaric iki anlam içeriyor.

Birinci anlam: Allah'ı ve Rasûlü'nü razı etmek için müşrik toplumdan çıkan ve onlardan uzaklaşanlar demektir. Haricilerin de kabul ettikleri ve övündükleri anlam budur. Yani Hariciler, tekfir ettikleri İslam toplumlarından ayrıldıklarını, beri olduklarını ifade etmek için bu kelimeyi kendileri için kullanmışlardır.

İkinci anlam: Ümmetin üzerinde ittifak ettiği meşru imama karşı gelenler manasına gelir. Bu, muhaliflerin Haricilere verdiği ve onların kabul etmediği manadır.

2. Vehbiyye: Haricilere Vehbiyye denilme-

sinin sebebi, Hariciler Ali'den *radıyallahu anh* ayrıldıktan sonra çekildikleri Harura bölgesinde ilk imam olarak Abdullah ibn Vehb'e biat etmişler ve Vehbiyye diye isimlendirilmişlerdir.

3. El-Muhakkimetu'l Ule: Bu isim, İlk Hakemciler anlamına gelmektedir. İlk dönem makalat kitaplarında onlara El-Muhakkime denilmiştir. Hariciler ilk defa fırka olarak tarih sahnesine Hakem Olayı'ndan sonra ortaya çıkmıştır. Çünkü Ali ve Muaviye *radıyallahu anhum*, Sıffın Savaşı'nda sulh için bir araya geldiklerinde ve aralarında hükmetmeleri için hakem tayin ettiklerinde Hariciler buna karşı geldiler. Bundan dolayı onlara *'İlk Hakemciler'* manasına gelen El-Muhakkimetu'l Ule denilmiştir.

4. Haruri: Haruri kelimesi ismi nispettir. Bunlar, Harura bölgesine nispet edilerek bu şekilde isimlendirildiler. Çünkü Hariciler *'Hakem Olayı'ndan sonra Harura bölgesine giderek orada toplandılar, emir seçtiler ve insanlara orada kendilerini tanıttılar. Ayrıca sahabenin yanında Hariciler için kullanılan isimlerden bir tanesi de Haruri ismidir.'* Bir rivayette:

"Kadının biri Aişe annemizin yanına gelerek: 'Ey Aişe biz hayızlı iken tutmadığımız oruçların kazasını tutuyoruz da neden namazların kazasını kılmıyoruz?' dedi. Aişe annemiz de: 'Sen Haruri misin?' dedi."

Yani Harura bölgesinden misin? Çünkü Hariciler bu şekilde meseleler hakkında tafsilatlı konuşuyorlar veya Hariciler sünneti kabul etmediklerinden dolayı Aişe annemiz kadının bu aşırılığını Harura'ya nispet ediyor.

5. Eş-Şurat: Şurat, nefsini satanlar anlamına gelmektedir. Hariciler bu ismi kendileri için kabul etmekte ve bunu şu ayetten delil almaktalar:

"İnsanlardan öyleleri vardır ki, Allah'ın rızasını elde etmek için nefislerini satarlar." [1]

Haricilere Eş-Şurat denilmesinin sebebi, Allah'ın rızasını elde etmek için nefislerini satarak Ali *radıyallahu anh* ve diğerlerine ayaklanmalarıdır.

Bunlar makalat kitaplarında Hariciler için umumen kullanılan isimlerdir. Ayrıca Hariciler kendi içinde bölünen fırkaların isimleriyle de anılmışlardır. Fakat fırkaların bu isimleri ile anılmaları, Haricilerin hepsini kapsamamış sadece belli bir zümreyi ifade etmiştir. Bu isimler arasında özellikle son dönemlerde Havaric ismi üzerinde karar kılınmıştır. Diğer isimler ise neredeyse unutulmuştur.

İslam tarihinde hem şahıs, hem isim, hem de özellik itibariyle Rasûlullah'ın kendilerinden haber verdiği tek fırka Haricilerdir. Bu konudaki hadislere bakıldığında, neredeyse Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* onların künyelerini verecek şekilde açık ve net olduğu görülecektir. Bundan dolayı sahabeler onlarla ilk karşılaştıklarında onları tanımakta hiç zorlanmadılar.

Hariciler hakkında birçok rivayet vardır. Bu konuda en toparlayıcı olan hadis İmam Buhari'nin Ebu Said El-Hudri'den rivayet ettiği hadistir.

Ebu Said El-Hudri rivayette diyor ki:

"Biz Huneyn savaşında Rasûlullah'la beraberdik. Allah Rasûlü ganimetleri dağıtıyordu. Zu'l Huveysira denilen adam Peygamberimizin yanına geldi. Dedi ki: 'Adaletli ol! Ey Muhammed.' Rasûlullah dedi ki: 'Allah'tan kork! Eğer ben adaletli değilsem kim adaletli olacak?' (Bu adam küfür sözü söyleyerek İslam'ını bozdu.) Bunun üzerine Ömer: 'Ey Allah'ın Rasûlü! Beni bırak şu münafığın kafasını vurayım.' dedi. Rasûlullah ise: 'Bırak onu! Ta ki insanlar Muhammed ashabını öldürüyor demesinler.' dedi. Allah Rasûlü devamında şöyle dedi: ***'Bunun ardından buna bağlı insanlar çıkacak. Siz namazlarınızı, onların namazlarının yanında küçümseyeceksiniz. Oruçlarınızı, onların oruçlarının yanında küçümseyeceksiniz. Onlar Kur'an'ı okuyacaklar, fakat boğazlarından aşağıya inmeyecek. Onlar okun yaydan***

1. *2/Bakara, 207*

fırladığı gibi dinden çıkarlar ve bir daha dine geri dönmezler. Müslümanlardan iki taifenin savaştığı bir zamanda ortaya çıkacaklar.' "

Yazımızın, Haricilerle alakalı kısmını tamamlamış olmakla beraber, hadisten çıkarılan menhecî dersleri de zikretmeden geçemeyeceğiz.

Bu Hadisten Çıkarılacak Olan Dersler

1. Ders: Huneyn Savaşı'nı diğer savaşlardan ayıran bir özelliği vardır. Allah Rasûlü'nün ganimet taksimatını değiştirdiği ilk yer Huneyn Savaşı'dır. Huneyn gününden önce ganimet taksimi belliydi. Fakat Allah Rasûlü Huneyn gününde insanları iki kısma ayırdı. Yeni Müslüman olmuş Mekke'nin eşraflarına kalbi İslam'a ısınması için yüzer deve veriyor, ama eski Müslümanlara neredeyse ganimet mallarından hiçbir şey vermiyordu. Bundan dolayı Ensar'dan bazıları bu taksimattan rahatsız oldular.

Enes bin Malik *radıyallahu anh*, bu olayı şöyle anlatıyor:

"Rasulullah Kureyş'ten bazı adamlara yüzer deve verince, Ensar'dan bir takım insanlar şöyle dediler: 'Allah, Rasûlü'nü bağışlasın, Kureyş'e veriyor, bizi terk ediyor. Oysa kılıçlarımızdan hala onların kanları damlıyor.' Bu söylenti Rasûlullah'a ulaşınca, hemen Ensar'ın bir araya toplanmalarını haber verdi. Ensar'ın toplandığı yere Allah Rasûlü de geldi. Allah'a hamdu sena ettikten sonra: 'Ey Ensar topluluğu! Sizden bana ulaşan bu sözler nedir?'

(Ebu Said El-Hudri rivayetinde ise;) *'Ey Ensar topluluğu! İçinizde duyduğunuz bu gücenme hissi nedir? Siz dalalette iken benim aranıza gelmemle Allah size hidayet etmedi mi? Fakir iken Allah sizi zengin kılmadı mı? Birbirinize düşman iken Allah sizin kalplerinizi birbirine ısındırmadı mı?'*

Ensar'ın fakihleri şöyle dediler:

'Ey Allah Rasûlü bunları içimizde aklı başında olanlarımız söylemiş değildir. Fakat aramızdan yaşı genç bazı kimselerin sözleridir.'

Bunun üzerine Rasûlullah şöyle buyurdu:

'Şüphesiz ben küfürden henüz yeni dönmüş birtakım kimselere kalplerini İslam'a ısındırmak için fazla veriyorum. Diğer insanlar mal alıp giderken sizler evlerinize Allah Rasûlü ile birlikte gitmekten razı olmaz mısınız? Allah'a yemin ederim, sizin beraberinizde alıp gittiğiniz, onların beraberinde alıp gittiklerinden daha hayırlıdır.'

Başka bir rivayette ise:

'Muhammed'in nefsi elinde olan Allah'a yemin ederim ki; hicret sevabı olmasaydı, Ensar'dan biri olmayı tercih ederdim. İnsanlar bir yola girse Ensar bir başka yola girse ben Ensar'ın girdiği yola girerdim. Allah'ım! Ensar'a, Ensar'ın oğullarına, torunlarına rahmet et.' diye konuştu.

Ensar bu konuşmadan sonra sakaları ıslanıncaya kadar ağladı. Sonra da: *'Hissemize ve payımıza düşen Allah'ın Rasûlü'ne razı olduk.' dediler."* (Buhari)

Fakat bazen emirler, siyaset veya vakıa gereği alışılmış olan kurallarının dışına çıktıkları zaman bireylerde sorun çıkmaya ve itaatsizlik başlar. Bu durumda insanlardan kimi cehaletinden, kimi de kalbinde hastalık olduğundan dolayı itiraz ederler.

Bu kıssadan İslamî hareketlerin kendilerine ders çıkarması gerekir. Tarih boyunca İslamî hareketlerin ortak problemi bu olmuştur, insanların alışılmış dışındaki uygulama veya kararlarda genellikle itiraz etmeleridir.

Yönetici ve emir olanlar, insanların alışmış oldukları kuralları veya ortak kabulleri icra ettikleri zaman tebaa olanlarda sorun çıkmaz. Bireylerin buna itaat etmeleri de kolaydır. Fakat bazen emirler, siyaset veya vakıa gereği alışılmış olan kurallarının dışına çıktıkları zaman bireylerde sorun çıkmaya ve itaatsizlik başlar. Bu durumda insanlardan kimi cehaletinden, kimi de kalbinde hastalık olduğundan dolayı itiraz ederler.

Yönetici konumda olanlar ehliyet sahibi olmalarından dolayı bazen siyaset gereği yani tebaanın bilmediği ama emirin bildiği daha

Kadının biri Aişe annemizin yanına gelerek: 'Ey Aişe biz hayızlı iken tutmadığımız oruçların kazasını tutuyoruz da neden namazların kazasını kılmıyoruz?' dedi. Aişe annemiz de: 'Sen Haruri misin?' dedi."

büyük maslahat veya mefsedetten dolayı alışılmış olanların dışında karar verebilir. Bazen de alınan kararların tersine davranabilir. Bu da zaten emirin sorumluluklarından bir tanesidir. Olması gereken de budur. O zaman İslamî harekete mensup olan fertlerin bu bilince sahip olmaları gereklidir.

Dikkat edilirse bu mecrada icra edilenler, var olanın dışında ve zahiren yanlış anlamaya çok müsait olan karar ve eylemlerdir. Bu durumlarda yanlışlara düşülmemesi için;

Yönetici olan insanlar, bazen yapılması gerekenleri yapmadıklarında geriden gelenlere bunun hikmetini açıklamaları gerekir. Ta ki sonradan gelenler bunun asıl olmadığını, yani olması gereken değil, siyaset gereği yapıldığını bilsin.

Yönetilen bireyler ise emirlere karşı şu şuurda olmalıdır; asıl olan yöneticilere ve emirlere güvenmektir, mutlaka burada biz bilmesek de bir hikmete binaen yapmıştır bilinciyle itaat etmektir. Sonuçta ne olursa olsun bu yapılanlar zahiren içerisinde zannı barındırmaktadır. Bundan dolayı insanların içlerinde suizanna yönelik sıkıntılar oluşabilir. Bu durumda bireyler konu hakkında kesin bir hükme varmadan emir sahiplerine bunun hikmetini sormaları gerekir. Çünkü her zan sahibinin içine düştüğü durumdan çıkışı ya Allah'a tevbe etmek ya da insanlardan özür dilemektir.

Bunun en güzel örneği Huneyn Savaşı'dır. Bir grup Müslüman, Allah Rasûlü'ne yaptığı taksimattan dolayı zanda bulundular: *'Rasûlullah, kendi akrabalarını bulunca bizi unuttu.'* dediler.

Normalde Rasûlullah'ın bu davranışı zahiren bakıldığında üç şekilde yorumlanabilir:

- Allah Rasûlü, emir ve yöneticidir. Asıl olan da yöneticilere güvenmektir. *'Mutlaka bu taksimatı bir hikmete binaen yaptı'* diyerek itaat etmek gerekir. Olması geren yorum da budur. Ensar'dan olanlar bunu yapamadılar. Ama Allah Rasûlü'ne giderek bunun hikmetini sorabilirlerdi: *'Ey Allah Rasûlü sen alışılmışın dışına çıktın bize bunun hikmetini açıklayabilir misin?'* diye. Zaten Allah Rasûlü sahabenin bu zannına karşılık taksimattaki hikmeti açıklayınca hepsi yaptıkları yanlıştan dolayı ağladılar.

- Peygamber akrabalarını buldu. Onları kayırıyor.

- Allah Rasûlü, artık bizi istemiyor. Kendine arkadaşlık yapacak yeni gruplar arıyor.

Dikkat edilirse Allah Rasûlü'nün bu davranışı üç yoruma da açıktır. Sahabe de olması gereken yorumla değil diğerleriyle meseleye yaklaşınca Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi ve sellem* karşı zan yapmak gibi bir hataya düştüler. Bundan dolayı İslamî hareketin bu meseleye çok dikkat etmesi gerekir.

Bu uygulamaya Allah Rasûlü'nün siretinden başka örnekler de verebiliriz;

Aişe *radıyallahu anha* annemizin bir rivayetinde:

Rasûlullah, henüz yanına gelmeyen bir adam için diyor ki: *"Bu ne kadar kötü bir adamdır."* Fakat adam, Allah Rasûlü'nün yanına geldiğinde ise onunla güzel konuşuyor ve güzel muamelede bulunuyor. Oysa Aişe annemiz Rasûlullah'tan şu hadisi ezberlemişti: *"İnsanların en şerlileri ikiyüzlü olanlardır."* Böyle olunca Aişe annemiz bu duruma şaşırdı. Çünkü Aişe annemiz Rasûlullah'ın bu sözüne karşılık adama yaptığı davranışa anlam veremedi.

Aişe annemiz bu durumda bir Müslümanın yapması gereken şeyi yaptı. Rasûlullah'ın yanına gelerek bunun sebebini sordu. Allah Rasûlü de nedenini açıkladı. Çünkü bu adam bir kavmin efendisiydi. İslam'a ve Müslümanlara şerri dokunabilirdi. Allah Rasûlü bu adamın şerrinden korktuğu için bu şekilde davrandı.

Onun için insanın, aklını başkasının cebine koyup hiçbir şeyi sorgulamama gibi bir yanlışa düşmemesi gerekir. Ama bununla beraber Hariciler veya edepsizler gibi de kendisine göre her muhalefet görünen şeyde de itiraz etmemelidir.

Yine Abdullah bin Ebi Sarh'ın olayında Allah Rasûlü birçok kez alışılmış olanın dışına çıkmıştır. Şöyle ki;

Abdullah bin Ebi Sarh, Medine'de Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* vahiy kâtiplerindendi. Daha sonra mürted olup Mekke'ye kaçan, bununla beraber orada sürekli Müslümanların aleyhinde propaganda yapan birisiydi. Bunun üzerine Rasûlullah Mekke'nin fethinde onun için dedi ki: *"Onu Kâbe'nin örtüsüne sarılı bulsanız da öldürün."* Burada Rasûlullah olağanın dışına çıktı. Normalde Allah Kâbe'yi eman yurdu kıldığı için oraya sığınan adam öldürülmez. Buna rağmen Rasûlullah, onun öldürülmesini istiyor. Çünkü onun İslam'a zararı çok büyüktü. Mutlaka öldürülerek zararın defedilmesi gerekiyordu.

Mekke fethedildiğinde Osman *radıyallahu anh*, Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* bu emrine rağmen, Abdullah bin Ebi Sarh sütkardeşi olduğu için onu arkasına alarak Allah Rasûlü'nün yanına geldi: *"Ey Allah ın Rasûlü bunu affet."* dedi. Rasûlullah istemeyerek, kerih görerek de olsa onu affetti.

Dikkat edilirse Rasûlullah verdiği kararı uygulamadı. Çünkü Osman'a rağmen onu öldürmesi affetmesinden daha büyük şer olacaktı. Çünkü Osman *radıyallahu anh* dönemindeki fitneciler eskiye dair ne varsa Osman *radıyallahu anh* için bir propaganda aracı yaptılar. Nasıl ki Rıdvan Biati Osman'ın *radıyallahu anh* kanı üzerine yapılmasına rağmen fitneciler Osman'ın biate katılmamasını kullandılarsa, aynı şekilde bunu da kullanacaklardı. Allah, Rasûlü'ne bunu haber verdiği için istemeyerek de olsa adamı affetti.

"Rasûlullah, Abdullah bin Ebi Sarh gittikten sonra ashaba: 'İçinizden kalkıp öldürecek biri yok muydu?' dedi. Sahabe de: 'Ey Allah Rasûlü bize bir işaret etseydin ya.' Rasûlullah da: 'Peygambere hain göz yakışmaz.' dedi."

2. Ders: Din adına gösterilen her hassasiyet/takva İslam tarafından kabul edilmemiştir. İslam'ın kabul ettiği hassasiyet/takva, ancak şer'i ölçüler dahilinde gösterilen hassasiyetlerdir.

Bu kıssada bunu görmekteyiz. Zahiren Haricilerin yaptıkları her ne kadar takva/hassasiyet gibi görünse de onlara fayda vermemiştir. Çünkü şer'i ölçülere dayalı değildi.

Kıssada dikkat edilirse zahiren iki hassasiyet ve takva var.

Birincisi: Zu'l Huveysira denilen adam, Rasûlullah'ın taksimatına bakıyor. Rasûlullah zahiren ganimetleri olması gerektiği şekilde dağıtmıyor. Burada Rasûlullah'ın adaletsizlik yaptığına hükmederek itirazda bulunuyor. Bu takva, şer'i ölçülere dayanmadığı için adama küfür olan bir söz söyletmiştir.

İkincisi ise: Hadisin devamında Allah Rasûlü, Haricilerin vasıflarını zikrediyor. Sahabenin dahi onların yaptıkları ameller karşısında kendi amellerini küçümseyeceklerini belirtiyor. Fakat Rasûlullah, bu takvanın Haricilere fayda vermeyeceğini haber veriyor.

O zaman şer'i ölçülere bağlı olarak gösterilen takva/hassasiyet, İslam tarafından kabul edilir. Ama insanın kendi nefsiyle ölçülerini belirlediği takva/hassasiyet İslam tarafından kabul görmüş bir hassasiyet değildir.

muratmuslihan@tevhiddergisi.com

MURAT MÜSLİHAN

Kavaidu'l Erba' -4-

İlah kelimesinin Arap dilinde birçok anlamı vardır. Hem Allah hem Rasûlü hem de sahabe, ilah kelimesini kendisine ibadet edilen anlamında kullanmışlardır. İlah kelimesini lugattaki diğer manalarında kullanmamışlardır

Allah'a hamd Rasûlü'ne salât ve selam olsun...

Kuran ve Sünnet'te tevhid ve şirk apaçık olarak anlatılmıştır. İkisinde de herhangi bir kapalılık söz konusu değildir. Çünkü Allah *subhanehu ve teâlâ* insanları, ibadette kendisini birlesinler ve şirk koşmasınlar diye yaratmıştır. Allah *subhanehu ve teâlâ* insanları bunun için yaratmışken, bunları net açıklamaması, kapalı bırakması düşünülemez. Günümüzde bazı kimseler Kur'an'da tevhid ve şirkin kapalı olduğunu, bunların net anlatılmadığını, bu sebeple bir alimin gidip insanlara bunları anlatması gerektiğini savunuyorlar. Bu söz mücessem olup Fırat'a atılsa Fırat'ı necis kılar... Nasıl olur da Allah *subhanehu ve teâlâ* insanları kendisinden dolayı yarattığı meseleyi kapalı bırakır? Nasıl olur da Allah *subhanehu ve teâlâ* kendisi üzerine insanlardan söz aldığı meseleyi açıklamaz? Bu mümkün değildir.

Tarihten beri insanlara kapalı gelen, insanların kafasını karıştıran konu şudur; Bazı insanların hayatlarının bir kısmında tevhid, bir kısmında ise şirk var. Bunlara Müslüman mı, yoksa müşrik mi denileceği konusunda problem yaşanıyor. Örneğin; Adam bir taraftan Allah'ın hâkimiyet sıfatını iptal ederek kanun yapıyor, bir taraftan ise gidip alnını secdeye koyarak âlemlerin Rabbi olan Allah'a namaz kılıyor. Veya adam namaz ibadetinde Allah'ı birleyip sadece O'na namaz kılarken, dua ibadetinde Allah'ı birlemiyor. Namazı sadece Allah'a kılarken, duayı Allah'tan başka salih insanlar diye isimlendirdikleri kimselere yapıyor. Böyle

olunca da insanların, bunlara ne isim vereceği konusunda kafası karışıyor. Şeyh de bu problemi gördüğü için bize Müslüman ile müşriği birbirinden ayıran dört kaide yazmıştır. Şimdi tek tek bu kaideleri anlatmaya çalışacağız inşallah...

Metin

Birinci Kaide

'Bilmelisin ki; Rasûlullah'ın kendileriyle savaştığı kâfirler; Allah'ın, yaratıcı, rızık verici ve kâinatın işlerini düzenleyen olduğunu kabul ediyorlardı. Fakat bu onların İslam dinine girmesini sağlamadı. Bunun delili Allah'ın subhanehu ve teâlâ şu sözüdür:

"De ki: 'Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Yahut gözlere ve kulaklara malik olan kimdir? Ölüden diriyi çıkaran ve diriden ölüyü çıkaran kimdir? İşleri yerli yerince kim yönetiyor?' Hemen 'Allah' diyeceklerdir. De ki: 'O halde (ona isyan etmekten) korkmaz mısınız?' " '[1]

Şerh

Bir insanın Allah'ın; yaratan, rızık veren, kâinatın işlerini düzenleyen, duyu organlarını elinde bulunduran olduğunu bilmesi onu Müslüman yapmaz. İslam dinine giriş için Allah *subhanehu ve teâlâ* '*La ilahe illallah*' kelimesini şart koşmuştur. Bu kelime inanılması ve reddedilmesi gereken şeyleri belirleyen bir semboldür. Kişi Müslüman olurken inandığı ve reddettiği meseleleri tek tek söyleyemeyeceği için, İslam buna delalet eden Kelime-i Tevhid'i dine giriş için şart koşmuş.

Bu kelime iki kısımdan oluşmaktadır:

1. Nefiy kısmı: Kişi *'La ilahe'* dediğinde bunun manası *'Ben bütün ilahları reddediyorum'* demektir.

2. İspat kısmı: Kişi *'İllallah'* dediğinde ise bunun anlamı *'Allah hariç'* demektir. Yani Kelime-i Tevhid'in manası; Allah'ın dışındaki bütün ilahları reddetmektir.

Dikkat edilirse Kelime-i Tevhid'in nefyettiği de ispat ettiği de ilahtır. İlah kelimesi lugat ve ıstılah olarak anlaşılırsa, bu kelimenin bize neyi anlatmak istediği de beraberinde anlaşılacaktır.

1. *10/Yunus, 31*

İlah kelimesinin anlamı

İlahun kelimesi Arap dilinde kitabun gibi mastardır. Şu anlamlarda kullanılır;

-Lisanu'l Arap'ta İbnu'l Münzir şöyle der: *'İlah, kendisine ibadet edilendir. Kim kime ibadet ediyorsa; o, onun ilahıdır. Müşriklerin ibadet ettiği putlara da bundan dolayı E'lihe* [2] *denmiştir. Bütün Arap kamuslarının/sözlüklerinin ilah kelimesine verdiği ilk mana budur. Allah subhanehu ve teâlâ da kendisine ibadet edildiği için ilahtır.'*

-İlah, kendisi hakkında hayrete/şaşkınlığa düşülen anlamında da kullanılır. İnsan alışılmışın dışında bir şey gördüğünde hayrete düşer. Bu manada Allah *subhanehu ve teâlâ* için kullanılabilir. Çünkü Allah *subhanehu ve teâlâ* çok yüce sıfatlara sahip olduğu için, insanlar O'nun hakkında hayrete düşerler.

-İlah, melce'/kendisine sığınılan anlamında da kullanılmaktadır. Bu mana da Allah *subhanehu ve teâlâ* için uygundur. Çünkü Allah *subhanehu ve teâlâ* da tüm şerlerden ve sıkıntılardan kendisine sığınılandır.

-İlah, perdelendi/gizlendi anlamında da kullanılır. Bu mana da Allah *subhanehu ve teâlâ* için uygundur. Ayette Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Gözler Allah'ı idrak edemez Allah, onları idrak eder." [3]

"Sahabe Peygambere sordu: 'Ey Allah'ın Rasûlü! Miraç'ta Allah'ı gördün mü?' Peygamberimiz: 'O,

2. *İlah kelimesinin çoğulu*
3. *6/En'am, 103*

nurdur. O'nu nasıl görebilirim' dedi." [4] Allah *subhanehu ve teâlâ* nuruyla insanlardan perdelenmiştir.

-İlah, kendisinde sükûnet, huzur bulunan anlamında da kullanılır. Bu mana da Allah *subhanehu ve teâlâ* için uygundur. Çünkü Allah'ı zikreden, O'na dua eden huzur bulur. Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Dikkat edin! Kalpler Allah'ın zikri ile mutmain olur." [5]

Istılahta

İslam şeriatı Arap diliyle indirildi. Şeriat, Arap dilinde olan bazı kelimeleri olduğu hal üzere kullandı. Bazı kelimeleri Arapların kullandığı manadan daha geniş anlamda, bazılarını ise daha dar anlamda kullandı. Şeriat, Arap lugatında olan bütün kelimeleri moda olduğu gibi kullanmamıştır. Bunun iyi bilinmesi gerekir. Şayet şeriatta var olan kavramlara Arap dilindeki anlam olduğu gibi verilirse, ortaya yanlış sonuçlar çıkar.

Bidat taifelerinin en belirgin özelliklerinden bir tanesi Arap lugatı üzerine ciddi anlamda yoğunlaşmalarıdır. Onlar İslamî kavramları Arap lugatıyla anlamaya çalışırlar. Böylece İslamî kavramları asıl anlamlarından saptırırlar. Günümüzde var olan en büyük sıkıntılardan bir tanesi de *'kavram kargaşası'* diye isimlendirebileceğimiz bu sıkıntıdır. Her ne kadar insanların elindeki kavramlar İslamî olsa da, içeriği İslam'ın istediği gibi doldurulmamaktadır.

İnsan, istikamet üzere olmak ile emrolunmuştur. Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Emrolunduğun gibi dosdoğru ol." [6]

İbni Kayyım şöyle der: *'Şeytan Allah'a 'Onların hepsini saptıracağım' diye söz vermiştir. Şeytan insanı ya ifrata ya da tefrite düşürerek istikametten saptırır. Hangisini yapabildiyse insandan istediği payı elde etmiş olur.'*

Şeytanın insanı ifrata veya tefrite düşürerek saptırdığı yollardan bir tanesi de lugavî kullanımları şer'i kullanımlardan ayırmaktır. Bu konuda hem ifrata hem de tefrite birkaç örnek vererek konunun daha iyi anlaşılmasını sağlayalım;

Salât/namaz kelimesi Arap dilinde dua anlamında kullanılır. Şeriat bu kelimeyi dua anlamında kullansa da, genel olarak bu kelimeye; *'Tekbir ile başlayan, selam ile biten, kendisine özel bazı söz ve fiillerin olduğu bir ibadet manası yüklemiştir.'*

Örneğin; Bir mubtedi' *'Salât'* kelimesini Arap dilinde var olan dua anlamında kullanarak şöyle diyor: *'Ben Allah'a dua ettiğimde namaz kılmış oluyorum ondan dolayı ekstradan namaz kılmama gerek yok'* bu doğru değildir. Çünkü her ne kadar bu kelime Arap lugatında bu anlamda kullanılsa da şeriat buna başka bir anlam yüklemiştir.

Örneğin; Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"...İnsanı alaktan yarattı." [7]

Alakın kelime manası *'kan pıhtısı'* demektir. Bir bidatçı şöyle diyor: *'Aslında alak kelimesi alakadan gelmektedir. Arap dilinde de bir şeyin bir şeyle alakasının olabilmesi için temelinde sevgi olması gerekir. O zaman Allah insanı sevgiden yarattı. Peki, sonuç? Herkesi seveceğiz. Yahudi, Hristiyan, müşrik fark etmez herkese karşı sevgi besleyeceğiz.'* Dikkat edilirse bu mubtedi bu sonuca lugat ile ulaştı.

Örneğin, velanın kelime manalarından bir tanesi yakınlıktır. Adam buradan yola çıkarak şöyle diyor: *'Müşriğe gülen, onunla aynı evde oturan, ona yardım eden, onunla ticaret eden herkes küfre girer. Çünkü vela kelimesi yakınlık manasındadır. Kişi bir müşriğe bunları yaptığında ona ya-*

Günümüzde var olan en büyük sıkıntılardan bir tanesi de 'kavram kargaşası' diye isimlendirebileceğimiz bu sıkıntıdır. Her ne kadar insanların elindeki kavramlar İslamî olsa da, içeriği İslam'ın istediği gibi doldurulmamaktadır.

4. *Müslim*
5. *13/Rad, 28*
6. *11/Hud, 112*
7. *96/Alak, 2*

kınlık göstermiştir. Ondan dolayı küfre girer.' Dikkat edilirse kişi bu ifrata lugat ile ulaştı. Oysa bunların hiçbiri şeriat tarafından küfür olarak kabul edilmemiştir.

Bidatçılar böyle sapık fikirlere Arap dilini şeriattan koparark ulaşıyorlar. Bizim bir kaide olarak şunu bilmemiz gerekir: *'Şer'i kullanımlar her zaman lugavî kullanımların önündedir.'* Şeriattaki kullanım ile lugattaki kullanım çakıştığında, şeriattaki kullanım kabul edilir. Çünkü dilin sahibi Allah'tır. İstediği kelimeye istediği anlamı yükler. O, hangi anlamı yüklemişse bizim kabul etmemiz gereken anlam odur.

İslam şeriatı ilah kelimesinin lugat anlamlarının içerisinde *'kendisine ibadet edilen'* anlamını seçmiştir. Kur'an'dan, Sünnet'ten ve sahabe anlayışından buna işaret eden deliller şunlardır;

Kuran'dan

1. Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

"Onlar kendilerine bir kuvvet olsun diye Allah'ın dışında ilahlar edindiler. Hayır asla! O ilah edindikleri onların ibadetlerini yalanlayacaklardır." [8]

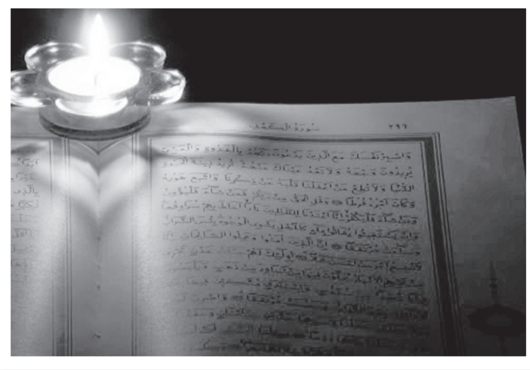
Allah *subhanehu ve teâlâ* birinci ayette bazılarının bazılarını ilahlar edindiğini bildirmiş, sonra da bu sahte ilahların kendilerine yapılan ibadetleri inkâr edeceklerini söylemiştir. Birinci ayette ilah kelimesi kullanılırken, ikinci ayette ise onun yerine ibadet kelimesi kullanıldı. Bu da ilah ile ibadetin aynı anlamda olduğunu gösterir.

2. Bütün Peygamberler kavimlerine geldiklerinde şöyle demişler:

"Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka ilahınız yoktur." [9]

Peygamberler ilk olarak kavimlerine *"Allah'a ibadet edin"* diyorlar. Devamında ise *"Sizin O'ndan başka ilahınız yoktur."* demişler. Bu da bize açık bir şekilde ilahın *'ibadet edilen'* anlamında olduğunu gösterir.

3. Allah *subhanehu ve teâlâ* bize, müşriklerin de Peygamberin *sallallahu aleyhi ve sellem* davetinden bunu anladığını anlatıyor. Peygamber *sallallahu aleyhi ve*

sellem onlara *'La ilahe illallah deyin'* dedi. Onlar bunu şöyle anladılar;

" 'Sen bize tek Allah'a ibadet edelim, atalarımızın ibadet etiklerini bırakalım diye mi geldin? Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bizi tehdit ettiğin azabı getir' dediler." [10]

Yani müşrikler ilah kelimesini ibadet edilen olarak anladılar. Ve Allah *subhanehu ve teâlâ* onların bu anlayışına karşı çıkmadı.

Sünnet'ten

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"Kim La ilahe illallah der ve Allah'ın dışında ibadet edilenleri inkar ederse onun canı malı haram olmuştur. Hesabı da Allah'adır." [11]

Hadisin başında Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* *"Kim La ilahe illallah derse"* buyururken devamında ise *"Allah'ın dışında ibadet edilenleri inkâr ederse"* buyuruyor. Demek ki nefyettiğimiz ilah, Allah'ın dışında kendisine ibadet edilendir.

Sahabeden

1. Cibril, Peygamberimize gelip bana İslam'dan haber ver dediğinde Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* ona şöyle demiştir: *"İslam; Kelime-i Şehadet'i söylemen, namaz kılman, zekât vermen, oruç tutman ve hacca gitmendir."* İmam Müslim'in rivayetinde ise şöyle geçer: *"Allah'a ibadet edip O'na şirk koşmaman..."*

Elimizde aynı konuda iki rivayet oldu. Bu durumda önümüzde iki seçenek var;

Kim La ilahe illallah der ve Allah'ın dışında ibadet edilenleri inkar ederse onun canı malı haram olmuştur. Hesabı da Allah'adır."

8. 19/Meryem, 81-82
9. 7/Araf , 73
10. 7/Araf, 70
11. Müslim

▫ Ya diyeceğiz ki: *'Peygamberimiz döneminde bu olay iki defa yaşandı. Peygamberimiz her birinde farklı cevap verdi.'*

▫ Ya da diyeceğiz ki: *'Bu olay bir kere yaşandı. Sahabe rivayet ederken farklı farklı rivayet etti.'*

Birinci seçenek olamaz çünkü bu olay bir kere yaşandı. O zaman sahabe farklı farklı rivayet etti. Peki, sahabe neden böyle yaptı? Çünkü sahabenin yanında ilah kelimesi ile ibadet kelimesi aynı anlamdadır. İki lafız arasında fark olmadığı zaman, dileyen dilediği lafzı kullanır.

2. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyuruyor:

"İslam beş şey üzerine bina edilmiştir. Allah'tan başka ilah olmadığına şehadet etmek, namaz kılmak..." [12]

İmam Müslim'in rivayetinde ise şöyle geçmektedir: *"Sadece Allah'a ibadet edip O'nun dışındakilere ibadet etmemek, namaz kılmak..."*

Demek ki sahabenin yanında *"Allah'tan başka ilah yoktur"* cümlesi ile *"Sadece Allah'a ibadet edip O'nun dışındakilere ibadet etmemek"* cümlesi aynı anlamdadır.

3. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Muaz'ı Yemen'e gönderdiğinde ona şöyle diyor:

"Onları Allah'tan başka ilah olmadığına benim de Allah'ın Rasûlü olduğuma şahadet etmeye çağır..." [13]

Başka bir rivayette ise bu hadis şöyle geçmektedir:

"...Onları Allah'a ibadet etmeye çağır..."

Demek ki sahabenin yanında Allah'tan başka ilahın olmayışı ile Allah'ı ibadette birlemek aynı şeyler. Ondan dolayı farklı lafızlarla aktarmışlar.

12. Buhari, Müslim

13. Müslim

4. *"Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları, seni ve ilahlarını terk etmeleri için mi (serbest) bırakacaksın?"* [14]

Sahabeden İbni Abbas *radıyallahu anh* bu ayeti: *"Senin ilahlığını terk etmeleri için mi onları serbest bırakıyorsun"* şeklinde okumuştur. Sebep olarak ise İbni Abbas şunu söylüyor: *"Çünkü Firavun'a ibadet ediliyordu, o kimseye ibadet etmiyordu."* İbni Abbas Firavun'un ilahlığını *"kendisine ibadet edilen"* olarak açıklamış.

Sonuç; İlah kelimesinin Arap dilinde birçok anlamı vardır. Hem Allah hem Rasûlü hem de sahabe, ilah kelimesini kendisine ibadet edilen anlamında kullanmışlardır. İlah kelimesini lugattaki diğer manalarında kullanmamışlardır. O zaman La ilahe illallah'ın manası ibadette Allah'ı birlemektir. Kişi bu kelimeyi söylediğinde Allah'ın dışında ibadet edilen bütün tağutları inkâr edip ibadet mercii olarak Allah'ı kabul etmiştir. Ancak bir insan sabahtan akşama kadar da La ilahe illallah dese ibadet kapsamına giren şeyleri Allah'a yapmazsa bu ona fayda vermez.

Ancak bir insan sabahtan akşama kadar da La ilahe illallah dese ibadet kapsamına giren şeyleri Allah'a yapmazsa bu ona fayda vermez.

Günümüzde La ilahe illallah kelimesi yanlış tefsir ediliyor. *'Allah'tan başka ilah yoktur'* kısmına *'Allah'tan başka yaratıcı, rızık veren yoktur'* anlamını veriyorlar. Doğal olarak yaratıcının, rızık verenin Allah olduğunu bilen kişi Müslüman sayılıyor. Bu doğru değildir. Çünkü La ilahe illallah'ın manası bu değildir. Şayet La ilahe illallah'ın manası bu olsaydı Mekkeli müşriklerin de Müslüman olması gerekirdi. Çünkü onlar da yaratıcının, rızık verenin Allah olduğunu biliyorlardı.

Mekkeli Müşriklerin Allah Hakkındaki İtikadları

Kur'an-ı Kerim'de Mekkeli müşriklerin Allah hakkındaki itikadları tafsilatlı bir şekilde anlatılmaktadır. Buna şu ayetleri örnek olarak verebiliriz:

14. 7/Araf, 127

لا إله إلا الله محمد رسول الله

"De ki: 'Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Yahut gözlere ve kulaklara malik olan kimdir? Ölüden diriyi çıkaran ve diriden ölüyü çıkaran kimdir? İşleri yerli yerince kim yönetiyor? Hemen 'Allah' diyeceklerdir. De ki: 'O halde (ona isyan etmekten) korkmaz mısınız?' " [15]

"De ki: 'Eğer biliyorsanız söyleyin; yer ve yerde bulunanlar kime aittir?', 'Allah'ındır' diyecekler. 'Öyle ise siz hiç düşünüp öğüt almaz mısınız?' de. De ki: 'Yedi kat göklerin Rabbi, büyük arşın Rabbi kimdir?', 'Allah'tır' diyecekler. 'Öyle ise O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız?' de. De ki: 'Eğer biliyorsanız söyleyin; Her şeyin hükümranlığı elinde olan, kendisi koruyan, kendisine karşı korunulamaz olan kimdir?', 'Allah'ındır' diyecekler. 'Öyle ise nasıl aldanıyorsunuz?' de." [16]

"Andolsun, eğer onlara 'Gökleri ve yeri kim yarattı, güneşi ve ayı hizmetinize kim verdi?' diye soracak olsan mutlaka 'Allah' diyeceklerdir. O halde nasıl (haktan) döndürülüyorlar?" [17]

"Andolsun, eğer onlara 'Gökten yağmuru kim indirip de onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltti?' diye soracak olsan, mutlaka 'Allah' diyeceklerdir. De ki: 'Hamd Allah'a mahsustur.' Fakat onların çoğu akıllarını kullanmazlar." [18]

Bu ayetlerden yola çıkarak Mekkeli müşriklerin Allah hakkındaki itikadlarını şöyle özetleyebiliriz:

Onlar; Yaratan ve öldürenin, rızık verenin, kâinatın işlerini düzenleyenin, duyguları elinde bulunduranın, yedi kat gök ve arşın sahibinin, her şeyin anahtarı elinde olanın, koruyan fakat korunamayanın, güneş ve ay elinde olanın, yağmuru yağdıran ve ekini çıkaranın Allah *subhanehu ve teâlâ* olduğunu biliyorlar. Fakat buna rağmen Müslüman sayılmamışlardır. Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* onlar ile savaşmış onların cehenneme gideceğini söylemiştir. O zaman bunların hiç biri La ilahe illallah'ın manası değildir. Günümüzde de La ilahe illallah denildiğinde insanlar bu manaları kastediyorlar. Böyle olanların Mekkeli müşriklerden farkı yoktur.

Bu anlattıklarımız Yusuf suresindeki şu ayetin tefsiri mahiyetindedir:

"Onların çoğu Allah'a şirk koşmadan iman etmezler." (12/Yusuf, 106)

İbni Abbas *radıyallahu anh* bu ayet hakkında şöyle der:

"Onlara 'Yeri ve göğü kim yarattı?' diye sorsan 'Allah' diye cevap verirler. Fakat yine de Allah ile birlikte başkasına ibadet ederler."

Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

---

15. 10/Yunus, 31

16. 23/Müminun, 84-89

17. 29/Ankebut, 61

18. 29/Ankebut, 63

emreacar@tevhiddergisi.com

EMRE ACAR

Namazlarımızdan Nasıl İstifade Edebiliriz? -2-

Namazlarımızdan istifade edebilmek için dikkat edilmesi gereken ikinci yöntem ise, o amele olan bakış açımızdır. Kul bir olaya nasıl bakıyorsa o olayın onun hayatındaki yeri odur. Amelleri imar eden tasavvur ve düşüncelerdir.

Allah'a hamd, Rasûlü'ne ve ashabına salât ve selam olsun.

Öncelikle şunu hatırlatmak isterim; namazlarını ıslah etmen, haz ve lezzet alabilmen için bu konuyu dert edinmelisin. Sen de bilmektesin ki ancak dert sahibi dermanın peşinde koşar. Peygamberin kendi toplumunun sıkıntılarını dert edinip Hira mağarasında inzivaya çekilmesi ve ardından meleğin ona, sıkıntılarına çözüme kavuşturacak bilgileri öğretmesi bizler için bu meselede örnektir. Ne olursa olsun sıkıntılarımızı dert edinmeliyiz. Umulur ki Rabbim çıkış kapısı gösterecektir.

Bununla beraber selefin; yani Peygamberin, sahabenin, tabiinin ve etba-ı tabiinin namazlarına bakmalısın. Namazlarının onların namazına muvaffak olması için bu konuda onların menhecine uymalısın. Çünkü kurtuluş, kurtulanların yolunu izlemektedir. Ki böylelikle sen de namazlarından onlar gibi haz alıp, bir sonraki namaza özlem duyabilesin.

Geçen sayımızda selefin namazlardan istifade etmek için izledikleri ve tavsiye ettikleri metodlardan birincisini zikretmiştik. O da kişinin abdeste önem göstermesidir. Çünkü abdest bedenin ve kalbin günahlardan temizlenmesidir. Hepimiz bilmekteyiz ki günahlar kalbi öldürür.

Ve ölü olan kalp ise hiçbir şeyden lezzet almaz. Kul Rabbinin huzuruna çıkmadan günahlardan temizlenirse kalbindeki hayat, amellerden lezzet almayı sağlayacaktır.

Özellikle her önemli işin öncesinde hazırlık vardır. Abdest, namaza yapılan en önemli hazırlıktır. Çünkü namaz, onunla sahih veya batıl olmaktadır. Bu nedenle abdeste dikkat edenler Rabbimin izniyle namazlarındaki farklılığı hissedecektir.

Namazlarımızdan istifade edebilmek için dikkat edilmesi gereken ikinci yöntem ise, o amele olan bakış açımızdır. Kul bir olaya nasıl bakıyorsa o olayın onun hayatındaki yeri odur. Amelleri imar eden tasavvur ve düşüncelerdir. Düşünceler ise hüsnüzan veya suizan üzeredir. Amelleri imar eden, hayata geçiren hüsnüzandır. Suizan kendi nefsinde kötü olduğu gibi tesiri de kötüdür. Amelleri yıkar.

Örneğin, İslam topluluğu içindeki kardeşlerine bak. En çok sevdiğin ve kendisine karşı özlem duyduğun kişi, hüsnüzan beslediğin kişidir. Fakat bir türlü sevemediğin, her gördüğünde huzursuz olduğun kişi de suizan beslediğin kişidir. Oysa ikisi de kardeşindir. Birine kardeşlik ahkâmlarına riayet ediyorsun, haklarını yerine getiriyorsun. Fakat diğerine ise kardeşlik haklarını yerine getirmediğin gibi ona karşı kötü amellerde bulunuyorsun. Bunun sebebi, kardeşimize karşı olan bakış açımızdır.

Bu namaz için de böyledir. Namazlarına karşı bakış açın nasılsa namazın hayatındaki yeri, onun dışına çıkmayacaktır. Sana bu konuda Peygamberi örnek vermek istiyorum. O namazlarına rahatlatıcı bir unsur olarak bakmıştır. Namaz vakti girdiği zaman:

"Ey Bilal! Kalk namaz için kamet getir. İnsanları namaza çağır ve namaz ile bizleri rahatlat." buyuruyor.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* sefere çıkarken, seferden döndüğünde, mescide geldiğinde, abdest aldığında, farz namazların öncesinde, sonrasında ve hayatının birçok alanında namazla meşguldü. Namazın Peygamber'in *sallallahu aleyhi ve sellem* hayatında bu kadar etki bırakmasının sebebi nedir? Çünkü Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* namaza rahatlatıcı bir unsur olarak bakıyordu.

Bu zamana kadar namaz kıldın kardeşim. Hiç namazlarına rahatlatıcı unsur olarak baktın mı? Namaza; hayatımda bazı şeyleri değiştiriyor ve beni rahatlatıyor olarak bakıyorsan o seni rahatlatır ve hayatını değiştirir, yaşantına katkısı olur. Fakat namazı rahatlatıcı unsur olarak değil de kendisinden kurtulunması gereken bir amel olarak görürsen elbette bu namazın senin üzerinde bir etkisi olmayacaktır.

Mesela şu sözü çok duymuşuzdur: *'Namazı kılalım da aradan çıkaralım.'* Oysa namaz aradan çıkarılsın diye araya sokuşturulmuş bir şey değildir. Namaz araya sokuşturulmuştur ki insanı ihya etsin. Allah *subhanehu ve teâlâ* zalim ve nankör olan insana zayıf olduğunu, her şeyden önce kul olduğunu hatırlatsın. Allah katında değerli olan namaza karşı insanın bu pasif tutumu neden kaynaklanmaktadır? Bunun sebebi, namaza olan bakış açımızdır. Kul namaza hüsnüzanla yaklaşırsa o ameli, hayatında imar edecektir. Fakat suizanla yaklaşırsa ya namazı kılmayacak veya kılsa da ondan istifade edemeyecektir.

O zaman namaza birinci olarak, rahatlatıcı unsur olarak bakmalısın. Çünkü selef, ona rahatlatıcı bir amel olarak bakmıştır. İkinci olarak, sorumluluklarını hatırlatıcı olarak bakmalısın. Dikkat edersen Allah *subhanehu ve teâlâ* namazı hayatımızda beş vakte yaymıştır. Mesela oruç, zekât, hacc gibi ibadetlerin hepsinin vakti sınırlıdır. Fakat namaz böyle değildir. Her gün beş vakit kılmak zorundasın. Neden namaz ayrı ayrı beş vakitte zorunlu olarak kılınıyor? Bunun hikmetini hiç düşündün mü?

Bunun hikmeti şudur; Allah *subhanehu ve teâlâ* bizi yaratandır. Allah *subhanehu ve teâlâ* yarattıklarının sıkıntılarını, ihtiyaçlarını en iyi bilendir. Hiç yaratan yarattığını bilmez mi? Nasıl ki Rabbin

senin gıdaya ihtiyacın olduğunu biliyor ve sana gıdalanacağın sebzeler, meyveler ve tahıl ürünleri çıkarıyor.

Hakeza Rabbin senin unutkan olduğunu, gaflete düşebileceğini, zalim ve kibirli olduğunu da biliyor. Bu sıfatlar, insanın sorumluluklarını ifa etmesine engeldir. Bunu ihya edecek olan şey ise namazdır. Allah *subhanehu ve teâlâ* bu hikmetle namazı insanın hayatında beş vakte bölmüştür. Ta ki insan Rabbini unuttuğunda O'nu hatırlasın. Kibirlendiğinde, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* ona vermiş olduğu nimetlerle Allah'ın arzında isyan etmek istediğinde zilletini ve zayıflığını hatırlasın diyedir.

Bu nedenle bizler namazlarımıza; bizleri terbiye edecek olan, nefislerimizi tezkiye edece olan, bizleri Allah'a yakınlaştıracak olan, günahlarımızı temizleyen ve fuhşiyattan alıkoyan, Rabbine ve kullara karşı sorumluluklarını hatırlatan bir unsur olarak bakmalıyız. Bundan sonra Allah'ın izniyle namazlarımızın üzerimizdeki tesirini göreceğizdir.

Namazlarımızdan istifade etmek için üçüncü olarak, namaza başlamadan önce kul, bütün sıkıntılarını ve isteklerini aklına getirmelidir. Bunun için insanın her namazdan önce nefsini her yönüyle muhasebe etmesi gerekir.

Namazlarımızdan istifade etmek için üçüncü olarak, namaza başlamadan önce kul, bütün sıkıntılarını ve isteklerini aklına getirmelidir. Bunun için insanın her namazdan önce nefsini her yönüyle muhasebe etmesi gerekir.

Biliyorsun, hepimiz aciziz... Kendi kudretimizle yapabileceğimiz ve başarabileceğimiz hiçbir şey yoktur. Hayat içerisinde o kadar isteğimiz var ki, bizi sıkan ve karşısında aciz kaldığımız o kadar olay var ki, insanın gücü bunları aşmasına yeterli değildir. Mutlak gücü elinde bulunduranın gücüne ihtiyacı vardır. Bu gücü, yardımı talep etmek için dua etmek gerekir. Çünkü nasıl oruç müminin kalkanıdır, dua da müminin silahıdır. Rabbimiz dualarımıza bu dünyada ya ona icabet eder, bizden bir sıkıntıyı def eder veya ahirette daha güzel nimetler verir.

Eğer namaza başlamadan önce sıkıntı ve isteklerimizi aklımıza getirirsek, o zaman namazdan nasıl lezzet aldığımızı ve hayatımızda namazın nasıl özlenen ve bir sonraki namazın beklenen bir şey olduğunu müşahede edeceğizdir. *'Bu nasıl olacak?'* diye sorabilirsin.

Namaz, duadır. Allah *subhanehu ve teâlâ* bu ibadete kelime olarak salât kelimesini seçmiştir. Salât Arap lugatında dua anlamına gelmektedir. Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyurur:

"Onların mallarından sadaka al ki bununla onları (günahlardan) temizleyesin, onların (sevaplarını) artırıp yüceltesin. Ve onlara salât et (dua et). Çünkü senin duan onlar için sükûnettir (onların ızdıraplarını yatıştırır). Allah çok işiten ve bilendir." [1]

Niye Allah *subhanehu ve teâlâ* namaza dua ismini vermiştir? Çünkü sen 'Allahuekber' deyip namaza başladığın andan 'Es-Selamu aleykum ve rahmetullahi' dediğin ana kadar sürekli Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* bir şeyler istiyorsun, Allah'a *subhanehu ve teâlâ* sıkıntılarını dile getiriyorsun. Bu da dua demektir.

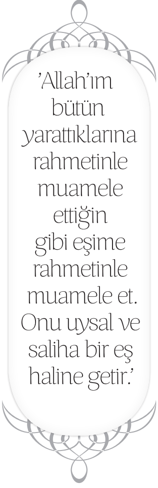
Eğer namaz, başından sonuna kadar dua ise neden bizim namazlarımız sıkıntılı kardeşim? Çünkü biz, namazın öncesinde isteklerimizi, sıkıntılarımızı aklımıza getirmiyoruz. Ve namaza başladıktan sonra da nasıl dua edeceğimizi bilmiyoruz. Bu da namazdan istifade etmemizin önünde engeldir.

Biliyor musun, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* namazı niye bu kadar çok seviyordu? Bunun sebebini sana örnek üzerinden anlatacağım. Canın sıkıldığı zaman çok bunalırsın. Sevdiğin bir arkadaşla yan yana gelirsin. Yarım saat, kırk beş dakika sohbet edersin. Daha sonra dersin ki 'Sabah bende çok ciddi bir sıkıntı vardı. Fakat akşam oldu, sıkıntım gitti.' Bu sıkıntının gitmesinin sebebiproblemini kardeşinle paylaşmandır.

Dikkat et! Muhabbet etmek suretiyle sıkıntılarımızı paylaştığımız kişi bizim gibi aciz. Karşımızdaki insanın bizim isteklerimize icabet

1. 9/Tevbe, 103

etmek gibi bir gücü yok. Hatta bizim sıkıntılarımızı bir gün yüzümüze vurup bize minnet edebilir. Kendisiyle bir gün küstüğümüzde, yollarımızı ayırdığımızda ona açtığımız dertlerimizi piyasada yayıp bizim yüzümüzü karartabilir. Bu kadar illetli olan bir insana derdimizi açtığımızda fıtraten rahatlıyorsak, bir de âlemlerin Rabbi olan Allah'a *subhanehu ve teâlâ* sıkıntılarımızı açtığımızda nasıl rahatlayacağımızı düşünsene!

Kardeşim! Her istediğinde icabet eden Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* bahsediyorum. Senin sıkıntılarını işitmekten sıkılmayan, sen O'na elini açtığın zaman bundan huzur, mutluluk duyan ve bununla sevinen Allah'tan *subhanehu ve teâlâ* bahsediyorum. En iyi sırdaşın âlemlerin Rabbi Allah'tır *subhanehu ve teâlâ*. Sen O'na nankörlük etsen de O sırlarını yaymıyor. Senin sırlarını muhafaza ediyor. Böyle bir Rabbin var. Ve senden günde beş defa namaz kılmanı istiyor. Bundan istifade etmek istiyorsan, namazdan önce muhasebeni yapıp bütün sıkıntı ve isteklerini aklına getirmelisin. Namazın içinde Rabbine dua et. Seni işiten Allah'ın *subhanehu ve teâlâ*, sıkıntılarını ve isteklerini karşılıksız bırakması mümkün değildir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Allah her dua edenin duasına üç şeyden biriyle icabet eder..."

Mesela, senin sıkıntın namazlardan lezzet almamak, huzur, sekinet bulamamak ve namazların sana ağır gelmesiyse, ki bundan daha büyük bir sıkıntı yoktur, o zaman namaza durduğunda, secdeye kapandığında dua et. Çünkü dualara icabet edilmeye en uygun an secde anıdır. Yapış secdeye, Şeyhu'l İslam İbni Teymiyye'nin dediği gibi sür yüzünü toprağa, de ki:

'Ya Rabbi! Kalpler senin elinde. Beni yaratan, kalbimi yerleştiren ve namaz ibadetini bana emreden de sensin. Yalnız bu kalp namazdan lezzet almıyor. Ona karşı özlem besleyemiyor. Ya Rabbi! Davud'a demiri yumuşattığın gibi benim kalbimi namaza yumuşat. Ya Rabbi! Benden öncekilere merhamet edip onları namazla kendine yakınlaştırdığın gibi beni de kendine namazla yakınlaştır. Ya Rabbi! Bu namazı Peygamber'e göz aydınlığı kıldığın gibi benim namazımı da bana göz aydınlığı kıl.'

Başka bir sıkıntın da, eşinle aranda olan problemler mi? Secdede dua etmeye devam et: *'Allah'ım bütün yarattıklarına rahmetinle muamele ettiğin gibi eşime rahmetinle muamele et. Onu uysal ve saliha bir eş haline getir.'*

Rızkında mı darlık var? Secdeden yüzünü kaldırma. İstemeye ve sıkıntılarını açmaya devam et: *'Ya Rabbi! Rızkımı benim için fitne kılma. Rezzak olan sensin. Gece gündüz sana küfredenlerin dahi rızkını veriyorsun. Ben senin kulunum. Alnım senin önünde secdeye varıyor. Benim rızkımı da bana ver.'* diye sıkıntı ve isteklerimiz neyse namazlarımızda Allah'a *subhanehu ve teâlâ* açalım. Her namazda böyle dua ederek rahatladığımızda bu bizde alışkanlık haline gelir. Artık sıkıldığımızda rahatlamak için namaz kılmaya başlarız.

Rabbimden isteğim namazlarımızı bizim için, özlenen ve lezzet alınan bir amel haline getirmesidir. Bizleri namazlarıyla Allah'a yaklaşan kullarından eylemesidir.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbine hamd etmektir.

Üçüncü Mana: **Kâfirlere ve Batıl Ehline Meyletmek**

-3-

Her kim cehennem ve ahiret azabı ile tehdit edilmesine rağmen kâfirlere veya zalimlere meyleder veya itaat ederse, bu meylini/eğilimini ve itaatini de açıkça yaparsa işte bu çok kötü bir hezimet/yenilgidir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* şöyle buyuruyor:

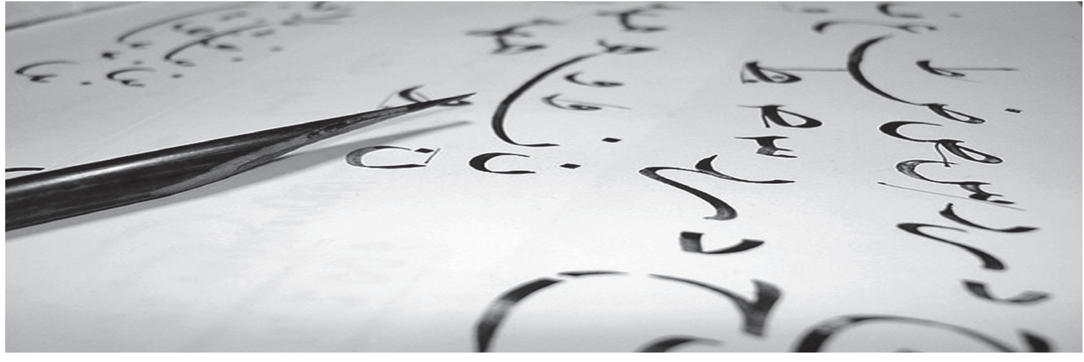
"Neredeyse seni bile, sana vahyettiğimizden başkasını bize karşı uydurasın diye fitneye düşüreceklerdi. O takdirde seni dost edineceklerdi. Ve eğer biz sana sebat vermemiş olsaydık, onlara az kalsın biraz meyledecektin. O takdirde biz sana hayatın da kat kat (azab)ını ölümün de kat kat (azab)ını tattıracaktık. Sonra bize karşı hiç bir yardımcı bulamayacaktın." [1]

Bu ayetin iniş sebebi hakkında ihtilaf edilmiştir.

'Nebi tavaf yaptığında Haceru'l Esved'i eliyle mesh ederdi. Kureyş ehli onu engelleyerek 'Bizim ilahlarımıza parmaklarının uçlarıyla olsa da el sürmeden, Haceru'l Esved'i ellemene asla müsade etmeyeceğiz' dediler. Peygamber ise şöyle dedi: "Haceru'l Esved'i ellememe müsaade etmeleri için onların ilahlarını ellememde benim için bir beis yok. Zaten Allah benim onları sevmediğimi/kerih gördüğümü biliyor.' "

Şeyh Şankıti *rahimehullah* ayetin iniş sebebi hakkında bazı sözleri aktardıktan sonra şöyle der: *'Ayetin iniş sebebi hakkında diğer görüşler de bulunmaktadır. Ne olursa olsun, burada ayetin indiği sebeplere değil, lafızların umumuna/geneline itibar edilir. Ayetin anlamı da 'Kâfirler onu az kalsın fitneye düşüreceklerdi' şeklindedir. Yani, buna (fitneye düşürmeye) iyice yaklaştılar. 'Fitneye düşüreceklerdi' sözünün manası da, 'Sana vahyettiğimiz şeylerden seni saptırıp, vahyetmediğimiz başka şeyleri bize iftira etmeni sağlayacaklardı'* şeklindedir.

1. *17/İsra, 73-75*

'Ayette geçen 'rukun' kelimesi; dayanma, güvenme, bir şeye sessiz kalıp, ondan razı olmak demektir.'

İlim ehlinden bir kısmı şöyle demişlerdir: *'Onlar bu duruma hakikatte değil, kendi zanlarınca yaklaştılar.'*

Yine şöyle denilmiştir: *'Bunun manası, Nebi onların İslam'a girmesini çok istediğinden ve onların İslam'ına sebep olması için istedikleri bazı şeylerde onlara uymayı bir an aklından geçirdi.' '* [2]

Şevkani *rahimehullah* Fethu'l Kadir isimli eserinde şöyle der: *' "Onlara az kalsın meyledecektin"* ayetinin manası, onlara meylin en aşağısı ile yaklaşmaktır. Ayette geçen *'rukun'* kelimesi de meylin en basitidir. Bu yüzden ayette *'şey'*en qalilâ/az bir şey' ifadesi geçmektedir. Fakat Nebi ismet sıfatının farkına vardı ve bu da onu onlara meyletmeden ziyade, bunun en alt mertebesine dahi yaklaşmasını engellemiştir. Sonrasında ise Allah *subhanehu ve teâlâ* ona şiddetli bir tehdit yönelterek şöyle demiştir: *"O takdirde Biz sana hayatın da kat kat azabını ölümün de kat kat azabını tattıracaktık."* Bunun manası da, onlara meyletmeye yaklaşmış olsaydın, dünya ve ahirette bu fiili yapan kimsenin cezasının iki katını sana tattırırdık, demektir. [3]

Hammad b. Atîk *rahimehullah* şöyle demiştir: *'Allah bu ayette, Rasûlü'ne sebat vermemiş olsaydı, müşriklere az bir şey meyledeceğini, eğer onlara meylederse de ona dünya ve ahiret azabını kat kat tattıracağını haber vermiştir. Fakat Allah onu sabit kıldı ve o da onlara meyletmedi. Hatta onlara düşmanlık besleyip, elini onlardan çekti. Fakat bu hitap, Nebi'ye masumluğu ile beraber yöneltiliyorsa, diğerlerine bu tehdidin yapılması daha evladır.'* [4]

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* Nebi'sine *sallallahu aleyhi ve sellem* şu emri de bunun gibidir:

"Zulmedenlere yönelmeyin. Yoksa size de ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra size yardım da edilmez." [5]

Buradaki *'rukun'* kelimesi meyletmek demektir. Bunlardan biri de müdahanedir ki, bununla ilgili bahis de geçti.

Kurtubi *rahimehullah* şöyle der: *'Ayette geçen 'rukun' kelimesi; dayanma, güvenme, bir şeye sessiz kalıp, ondan razı olmak demektir.'*

Katade *rahimehullah* şöyle der: *'Bunun manası, onlara sevgi beslemeyin ve onlara itaat etmeyin, demektir.'*

İbni Cureyc *rahimehullah* de şöyle der: *'Onlara meyletmeyin.'*

Ebu'l Âliye *rahimehullah* ise şöyle der: *'Onların amellerinden razı olmayın.'*

Bu manaların hepsi birbirine yakındır.

İbni Yezid şöyle der: '*Buradaki 'rukun' kelimesi, 'iddihân' manasındadır. Bu da onların küfürlerini kabul etmemektir.' '*

Allah'ın şu buyruğu da, geçen ayetin aynı anlamındadır:

"Kalbini bizi anmaktan gafil kıldığımız, boş arzularına uymuş ve işi hep aşırılık olmuş kimselere boyun eğme." [6]

---

2. *Edvau'l Beyan, 3/619*
3. *Fethu'l Kadir, 3/247*
4. *Sebilu'n Necat ve'l Fikâk, 50*
5. *11/Hud, 113*
6. *18/Kehf, 28*

Her kim cehennem ve ahiret azabı ile tehdit edilmesine rağmen kâfirlere veya zalimlere meyleder veya itaat ederse, bu meylini/eğilimini ve itaatini de açıkça yaparsa işte bu çok kötü bir hezimet/yenilgidir. Bağlandığı ilke ve esasları da onlara gösterdiği bu meyil ve itaatten sonra kaybetmiştir. Bundan sonra temel esaslarından dönmediğini söylese de, onun kâfirlere veya zalimlere göstermiş olduğu eğilimi ve itaati, onu yalanlamış ve hezimete uğradığını açıkça ilan etmiş olur. Amel kendisini yalanladığı zaman temel esasların manası asla olamaz. Tüm bunlar da boş iddialardan ve bir kağıdın üzerindeki mürekkepten başka birşey sayılmaz.

Laf ebeliği yaparak temel esaslardan bahsedip de kâfirlere veya zalimlere istemiş oldukları şeylerde eğilim göstermek hiçbir zaman doğru olamaz. Bu, aşağılanmış bir yenilgiden başka bir şey değildir.

Zafer ve hezimetin yukarıda geçen manalarını düşünen bir kimseye; Afganistan İslam Emirliği'nin hezimete uğradığını zannedenlerin cehaletleri açık bir şekilde belli olmuştur. Tüm bu manaları düşünen birisi, başında Müminlerin Emiri Molla Ömer -Allah onu korusun- bulunan İslam Emirliği'nin bütün dünyaya karşı bir zafer kazandığını yakinen bilmiş olur. Allah onlara lütufta bulunmuş, zaferin manalarının birçoğunu elde etmişlerdir. Bunun yanında Allah onlara rahmet etmiş ve onları hezimetin anlamları ile yüzyüze gelmekten muhafaza etmiştir. Allah'tan dileğimiz, mücahidlere sebat vermesi, onları sahada zaferle mükafatlandırmasıdır. Şüphesiz ki O *subhanehu ve teâlâ*, bunun velisi ve buna kadirdir.

Müslümanın üzerine düşen inançlarına ve temel esaslarına bağlı kalması/tutunması, başına bir bela ve musibet gelse de bunların her daim üstün olduğunu ve kendisinin zafer kazandığını ilan etmesidir.

"Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer iman etmiş iseniz en üstün sizsiniz. Size bir yara dokunduysa karşı topluluğa da benzer bir yara dokundu. Allah'ın gerçekten iman etmiş olanları ortaya çıkarması ve aranızdan şehidler edinmesi için bu günleri böyle aranızda döndürürüz. Allah zalimleri sevmez." [7]

Salât ve selam, Allah'ın Rasûlü'ne, pak ailesine ve ashabına olsun...

Şeyh Yusuf El-Uyeyri'nin rahimehullah **Sevabit Alâ Darbi'l Cihad/ Cihad Yolunun Sabiteleri isimli bu kıymetli kitabı, Allah'ın muvaffavkiyeti ile bu yazıyla tamamlanmış oldu. Allah** subhanehu ve teâlâ **içindeki değerli menhec kaidelerinden tüm Müslümanları faydalandırsın. Bizleri esaslarından ayrılmayan, sebatkâr kullarından yazsın. Bu yolda tüm ayak kaymalarından da bizleri uzak tutsun. Allahumme Amin! İşin başında da, sonunda da Allah'a hamd olsun.**

Şeyh Yusuf El-Uyeyri rahimehullah

Özcan YILDIRIM, Tevhid Dergisi için çevirmiştir.

1 Muharrem 1435/ 04.11.2013

7. *3/Âli İmran, 139-140*

emreuyar@tevhiddergisi.com | EMRE UYAR

Korku Sahibi Olabiliriz Ama 'Korkak' Değiliz -2-

Korkunun bütün benliğimizi ele geçirmesinin en büyük sebeplerinden birisi Allah'ı subhanehu ve teâlâ hakkıyla tanımamaktır. Allah subhanehu ve teâlâ hakkıyla tanındığı zaman korkuların insanı kuşatması mümkün değildir.

Korkunun mahiyetini, her insanda yaratılıştan itibaren mevcut olduğunu, korkuları olmayan insanın bulunmadığını, korku demiş olduğumuz duygunun her fıtri duygu gibi iki yönlü olduğunu, olduğu hal üzere bırakıldığında hem kişiye hem de içerisinde bulunduğu yapıya zarar verdiğini, ancak ıslah edildiğinde faydalı bir hal alacağını Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* izniyle anlayan bir kimsenin, aklına şu sorunun gelmesi kaçınılmazdır:

'Benden olup da bana ve çevreme bu kadar sıkıntı verecek korkularımı nasıl terbiye edebilirim?'

Bu soruyu sormak bu meseleyi gerçekten dert edinmiş bir kalbin işidir. Peki neden bu meseleyi dert edinmeliyiz?

Tafsilatını geçen yazımızda izah etmiştik. Ancak burada maddeler halinde bir kez daha hatırlatmakta fayda vardır;

1. Korkularını terbiye etmeyenler hoşlarına gitmeyen bir durumla veya bir imtihanla karşı karşıya kaldıklarında Rabblerine karşı suizan(lar) beslerler.

2. Korkularını terbiye etmeyenler kadere imanlarını sorgularlar. *'Şöyle olsaydı bunlar başımıza gelmezdi, bizim planlarımıza göre hareket edilseydi bunlarla karşılaşmazdık.'* gibi cümleler kadere imanı sorgulayan cümlelerden sadece bazılarıdır.

3. Korkularını terbiye etmeyen topluluklar, sayıları ne kadar fazla olursa olsun Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* nitelemesiyle *"...suyun üzerindeki çerçöp..."* gibidirler.

Korkularımızı Nasıl Terbiye Edebiliriz?

Korku meselesi, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* Kur'an-ı Kerim'de özellikle üzerinde durduğu meselelerdendir. Nedeni ise yukarıda zikretmiş olduğumuz zararlardır. Korku törpülenmediği vakit kişiye hem kulluk noktasında hem de menhec noktasında zarar vermektedir. Bu sebeple Rabbimiz kitabında korku meselesini işlemiştir.

Korkuları terbiye ederken adım adım ilerlemek yararlı olacaktır;

1. Adım: Her insanda yaratılış itibariyle birtakım duygular diğer duyguların önündedir. İlk adım olarak bende önplanda olan duygunun ne olduğunu tespit etmem gerekir. 'Benim tabiatımda hangi duygu önplandadır?' sorusunu kendime sormalıyım.

2. Adım: Eğer bende önplanda olan duygu korku ise korkunun mahiyetini korkunun da yaratıcısı olan Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kitabından öğrenmem lazım. Islah etmeyen insanların durumlarını, ıslah edenlerin hallerini iyi bir şekilde mütalaa etmem ve bunun üzerine tefekkür etmem gerekir.

3. Adım: Bilmem gerekir ki korku konusunda bütün insanlar eşittir. Ancak her insanın korkusu farklı farklı şeylere yöneliktir. Kiminin korkusu ölüm iken, kiminin korkusu paradır. Kiminin korkusu kendisi gibi olan insanların ona vereceği zararlar iken, kiminin korkusu ise hiçbir şeyin kendisini aciz bırakamayacağı El-Aziz olan Allah'a *subhanehu ve teâlâ* yöneliktir.

İşte benim üçüncü adım olarak kendime *'Benim korkum nereye yöneliktir?'* sorusunu sormam gerekir. Rızka yönelik, ölüme yönelik, dünyaya yönelik bütün korkularımı Allah'a *subhanehu ve teâlâ* ve O'nun yanındakilere kanalize etmeliyim. Bunun için de iki meseleyi çok iyi bir şekilde öğrenmeliyim;

1. Allah'ı ve O'nun yanındakileri tanımalıyım. Bunu ancak Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kitabından ya da O'nun Rasûlü'nün sünnetinden öğrenmem mümkündür.

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kudretini, hiçbir kuvvetin O'na galip gelemeyeceğini, kendisine tevekkül eden kullarına olan ikramını, O'nun yazdığından başkasının bana isabet etmeyeceğini, O'nun yanındakilerin fani olmadığını, ebedî mutluluk ve saadetin O'nun yanında olduğunu öğrenerek korkularımı Allah'a *subhanehu ve teâlâ* ve O'nun yanındakilere yönlendirebilirim.

2. Dünya ve dünyanın içindekileri tanımalıyım. Dünyayı ve dünyanın küçüklüğünü, basitliğini, kimsenin ona sahip olamayışını, fani oluşunu, bugün elde olan trilyonların yarın toprağın altığına gireceğini, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* bir *"Ol"* sözüyle bütün insanların mülkünün yerle bir olduğunu, dünyaya çok çalışıp da hiçbir şey elde edemeyen, dünyaya hiç çalışmayıp da Allah'ın bütün dünyayı kendilerine musahhar kıldığı insanları düşünerek bu batıl korkuları dizginleyebilirim.

Kur'an-ı Kerim'den bu konu ile ilgili nasları okumalı ve hakkında tefekkür etmeliyim;

Dünya Hayatı Bir Aldanıştır

"Ey insanlar! Haberiniz olsun ki, Allah'ın vaadi muhakkak haktır. Sakın bu dünya hayatı sizi aldatmasın, sakın o aldatıcı şeytan sizi, Allah hakkında da aldatmasın." [1]

1. 35/Fatır, 5

"Nefsince de, sabah akşam rızasını isteyerek Rabblerine yalvaranlarla beraber candan sabret. Sen dünya hayatının süsünü isteyerek onlardan gözlerini ayırma. Kalbini, bizi anmaktan gafil kıldığımız, nefsinin kötü arzusuna uymuş ve işi hep aşırılık olan kimseye uyma." [2]

"Ey insanlar! Rabbinizden sakının ve bir günden korkun ki, baba çocuğuna hiçbir fayda veremez. Çocuk da babasına hiçbir şeyle fayda sağlayacak değildir. Şüphesiz Allah'ın vaadi gerçektir. O halde dünya hayatı sizi aldatmasın, sakın o çok aldatıcı şeytan sizi Allah'ın affına güvendirerek aldatmasın." [3]

Dünya Hayatı Kısa ve Geçicidir

"Kendi içlerinde hiç düşünmediler mi ki, Allah göklerde, yerde ve bu ikisi arasında bulunan her şeyi ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre için yaratmıştır? Gerçekten insanların çoğu, Rabblerine kavuşmayı inkâr etmektedirler." [4]

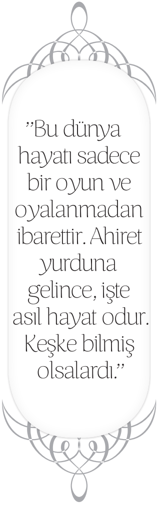
"Kendilerine, 'Ellerinizi savaştan çekin, namazı kılın, zekatı verin' denilenleri görmedin mi? Üzerlerine savaş yazılınca hemen içlerinden bir kısmı insanlardan, Allah'tan korkar gibi, hatta daha çok korkarlar ve 'Rabbimiz! Niçin bize savaş yazdın? Ne olurdu bize azıcık bir müddet daha tanımış olsaydın da biraz daha yaşasaydık?' derler. Onlara de ki: 'Dünya zevki ne de olsa azdır, ahiret, Allah'a karşı gelmekten sakınan için daha hayırlıdır ve size kıl kadar haksızlık edilmez." [5]

"Dünya hayatının misali şöyledir: Gökten indirdiğimiz su ile, insanların ve hayvanların yediği bitkiler birbirine karışmıştır. Nihayet yeryüzü süslerini takınıp süslendiği ve sahipleri kendilerini ona gücü yeter sandıkları bir sırada, geceleyin veya gündüzün, ona emrimiz gelivermiştir, ansızın ona öyle bir tırpan atıvermişiz de sanki bir gün önce orada hiçbir şenlik yokmuş gibi oluvermiştir. Düşünen bir kavim için ayetlerimizi işte böyle açıklarız." [6]

İslamî sahada mücadele veren birçok Müslüman korku konusunda ciddi manada imtihanlar yaşamaktadır. Müslümanın bu imtihanlardan alnının akıyla çıkabilmesi ve sebat edebilmesi Allah'ı subhanehu ve teâlâ tanımasıyla mümkündür. Kul Rabbini tanıdığı oranda Rabbine yakındır.

Dünya Hayatı Bir Oyun ve Oyalanmadır

"Bu dünya hayatı sadece bir oyun ve oyalanmadan ibarettir. Ahiret yurduna gelince, işte asıl hayat odur. Keşke bilmiş olsalardı." [7]

"Biliniz ki dünya hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süs ve kendi aranızda övünme, mal ve evlat çoğaltma yarışından ibarettir. Bu, tıpkı bir yağmura benzer ki; bitirdiği ot, ekincilerin hoşuna gider, sonra kurur, onu sapsarı görürsün, sonra çerçöp olur. Ahirette ise çetin bir azap; Allah'tan mağfiret ve rıza vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir zevkten başka bir şey değildir." [8]

"Dinlerini bir oyun ve bir eğlence edinen ve kendilerini dünya hayatının aldattığı kimseleri bırak! Ve hiçbir kimsenin kazandığı şey yüzünden kendisini helake atmamasını, kendisi için Allah'tan başka hiçbir dost ve hiçbir şefaatçi bulunmadığını Kur'an ile hatırlat. O, azaptan kurtulmak için bütün varını feda etse, kendisinden alınmaz. Onlar kazandıkları şey yüzünden helake uğratılmışlardır. Onlar için, inkâr ettiklerinden dolayı kaynar bir içecek ve can yakıcı bir azap vardır." [9]

"Dünya hayatı ancak bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Eğer iman eder kötülükten sakınırsanız, Allah size mükâfatınızı verir. Ve sizden bütün mallarınızı harcamanızı da istemez." [10]

"İnsanlara kadınlar, oğullar, yüklerle altın ve gümüş yığınları, salma atlar, davarlar, ekinler kabilinden aşırı sevgiyle bağlanılan şeyler çok süslü gösterilmiştir. Halbuki bunlar dünya hayatının geçici faydalarını sağlayan şeylerdir. Oysa varılacak yerin (ebedî hayatın) bütün güzellikleri Allah katındadır." [11]

Korkunun bütün benliğimizi ele geçirmesinin en büyük sebeplerinden birisi Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* hakkıyla tanımamaktır. Allah *subhanehu ve teâlâ* hakkıyla tanındığı zaman korkuların insanı kuşatması mümkün değildir.

---

2. 18/Kehf, 28
3. 31/Lokman, 33
4. 30/Rum, 8
5. 4/Nisa, 77
6. 10/Yunus, 24
7. 29/Ankebut, 64
8. 57/Hadid, 20
9. 6/En'am, 70
10. 47/Muhammed, 36
11. 3/Âl-i İmran, 14

İslamî sahada mücadele veren birçok Müslüman korku konusunda ciddi manada imtihanlar yaşamaktadır. Müslümanın bu imtihanlardan alnının akıyla çıkabilmesi ve sebat edebilmesi Allah'ı *subhanehu ve teâlâ* tanımasıyla mümkündür. Kul Rabbini tanıdığı oranda Rabbine yakındır.

Rabbini hakkıyla tanıyan bir Müslümanın, rızkın elden gitmesi gibi bir korkusu olmaz. Çünkü Rabbinin Er-Rezzak ve El-Hakim olduğunu bilir.

Allah *subhanehu ve teâlâ* Er-Rezzak'tır; rızkı da aynı ecel gibi takdir etmiştir. Sen ondan kaçsan bile o seni bulacaktır. Çünkü bir kere yazılmış, o rızık sana gelecek diye.

Bununla beraber Allah *subhanehu ve teâlâ* El-Hakim'dir; hikmetinin gerektirdiği gibi bu rızkı kulları arasında paylaştırmıştır. Az verdiğinde de çok verdiğinde de bunu belli bir hikmete binaen yapmıştır.

Madem Rabbimiz Er-Rezzak olandır; rızık konusundaki bu bitmek bilmeyen hırsımızın nedeni nedir? Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* takdir edeceği gelecekse, takdir eden bunu takdir etmişse korkumuz nedir?

Rabbimiz El-Hakim ise hikmetinin gerektirdiği gibi rızkı paylaştırmışsa kâfirlerin elinde olana neden tamah ediyoruz? Hem kâfirlerin elindekiler değil midir onları helak eden?

Rabbimiz yoktan var eden değil midir? O birşeyin olmasını istediğinde ona sadece *"Ol"* demesi yeterli değil midir?

İşte size bunun pratik örneklerinden biri; Hubeyb bin Adiyy *radıyallahu anh*. Hubeyb *radıyallahu anh* Ashab-ı Suffa'dan olan bir sahabedir. Müşrikler Rasûlullah'tan *sallallahu aleyhi ve sellem* kendilerine dini öğretmesi için birilerini isteyince Peygamberimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* içerisinde Hubeyb'in de olduğu bir topluluğu onlarla beraber gönderiyor. Yolda bu insanların derdinin Müslümanlara ihanet etmek olduğu ortaya çıkıyor ve Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* sahabelerinin büyük bir kısmını öldürüyorlar, Hubeyb'i ise Mekkeli müşriklere satıyorlar. Müşrikler Hubeyb'i esir alıyorlar. Müşriklerden bir kadın anlatıyor; *'Hubeyb üzüm yiyordu. Vallahi Mekke'de ne üzüm vardı ne de mevsim üzüm mevsimiydi.'*

Dikkat edin! Hubeyb esir; yani maddi olarak bütün imkanları kesilmiş durumda... Ama Allah yoktan var eden, Er-Rezzak, El-Hakim olandır.

Aynısı bugün de Müslümanların başına gelmektedir. Günümüzün şüphesiz en çetin imtihan alanlarından birisi de cezaevleridir. Müslüman cezaevinin duvarlarını ancak Rabbini tanıyarak kırabilir. İşte o zaman zindan onun için genişler, aydınlanır.

Ya Rabbini tanımayanlar? Onlar zindan içerisinde daha karanlık, daha kasvetli, daha dar bir zindana girerler. 'Ben içerideyim, ailem dışarıda ne yapacak? Ne yerler, ne içerler? Kesin burada çok fazla kalırım, iddianamedeki iddialar çok ciddi ne yapacağım?' gibi sorularla içindeki zindanda müebbet hükmünü çoktan kendi kendisine vermiş olur.

Ölmek de en büyük korkularımızdan birisi değil midir? İnsanın düşündüğünde bile ürktüğü durumlardan birisidir ölüm.

Ölmekten veya öldürülmekten korkmakta problem yoktur. Ölüm gerçekten ürkütücü birşeydir. Yanlış olan ise bu korkunun bizim bütün benliğimizi ele geçirmesidir.

Rabbini tanıyan Müslüman ölümün de aynı rızık gibi olduğunu bilir. Rabbinin şu ayetini okumadın mı?

"Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri gelince ne bir an geri kalırlar ne de ileri gidebilirler." [12]

Ölüm korkusunun bütün benliklerine işlediği münafıkları görmüyor musun? Nasıl da Rabbleri hakkında zanda bulunuyorlar?

"Bizim bu işten bir payımız olsaydı, burada öldürülmezdik." [13]

Bir de Rabblerini tanıma şerefine nail olan müminlere bak! Onlar hoşlarına gitmeyen bir durumla karşı karşıya kaldıklarında sadece teslimiyetlerini ifade eden cümleler kullanıyorlar:

"Müminler ise ahzabı gördüklerinde; 'Allah'ın ve Rasûlü'nün bize vadettiği budur. Allah da Rasûlü de doğru söylemiştir' dediler ve bu onların ancak imanlarını ve teslimiyetlerini arttırdı." [14]

"Onlar öyle kimselerdir ki insanlar kendilerine: 'İnsanlar size karşı bir ordu hazırladılar. O halde onlardan korkun' dediler de bu söz onların (müminlerin) imanlarını arttırdı. Ve 'Allah bize yeter. O ne güzel vekildir' dediler." [15]

4. Adım: Bu konuda sürekli Allah'tan yardım istemeliyim. Ellerimi kaldırıp: *'Ey kalpleri elinde bulunduran Rabbim! Korkularımı benim ve Müslümanların musibeti kılma. Kalbime sebat ve sükûnet ver. Ayaklarımı senin taatin üzere sabit kıl. Ecel senin elinde, rızık senin elinde, kainatın mülkü sana ait, beni şeytanın vesveselerinden uzak tut.'* diye dua etmeliyim.

Muhakkak ki Allah *subhanehu ve teâlâ* kendisine yönelen elleri boş çevirmeyecektir.

Dualarımızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

12. 7/Araf, 34
13. 3/Âli İmran, 154
14. 33/Ahzab, 22
15. 3/Âli İmran, 173

Kerem Çağlar | keremcaglar@tevhiddergisi.com

Afganisşam

Şam; şerrin, şirkin, küfrün, kin ve nefretin, hınç ve intikamın, haset ve kıskançlığın 'anahtarı' olan Baas-Nusayri zalimi ile avanesinin cürümlerini kilitlemek için cihad yollarına revan olan İslam fedailerinin de toplandığı, Ortadoğu'daki itikadî ve siyasî kilitler merkezi...

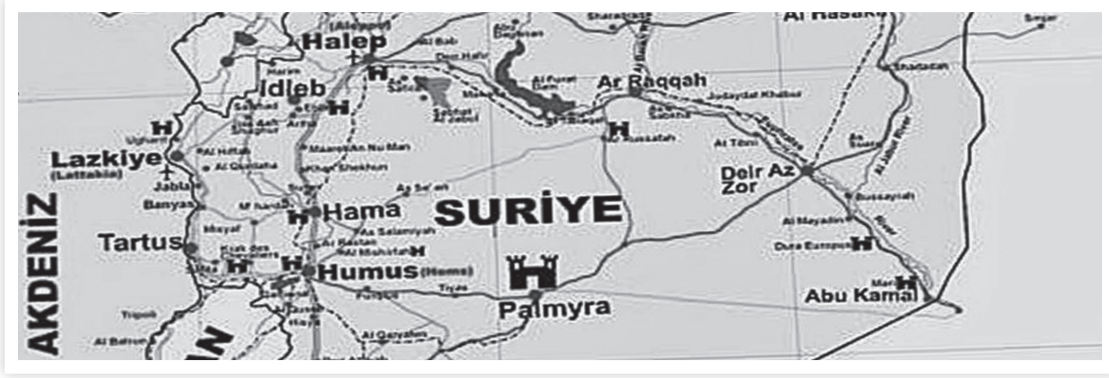
Büyülemiş gözleri demokrasi sihirbazları
Muvafık gibi gösterirler şirk ile tevhidi
Bir sayha-yı tevhid ile arzın mücahidleri
Tıkmışlar keder kafeslerine küfrün önderlerini

Afganistan; ölü gözünden sürme araklamaya çalışan işgalci ve gasip imparatorlukların, feryad-u figan eşliğinde tarihin foseptik çukuruna batırıldıkları, küresel küfrün baş belası topraklar...

Şam; halkının içinde bir tiran olarak herkesin kalbine saldığı korkunun kat be kat fazlasını bizzat yaşamakta olan zalim tağutu; Şii, Yahudi, Hristiyan ve putperest tüm hamilerinin gazlanmalarına, himayelerine ve desteklerine rağmen kendisini sekerat-ı mevt'e sokan bumerang...

Afganistan; kahredici bir güce sahip olduklarını zanneden modern savaş ve sömürü baronlarının tüm güçleriyle yaptıkları hücumlara sabır, ihlas, tevekkül ve dua ile karşı koyup direnerek Allah'ın yardımıyla her halûkarda *'Kazanan taraf'* olan mücahidlerin müstahkem şeref kalesi...

Şam; mücahidlere şiddetli düşmanlık besleyen, Batı ve ABD ile aralarındaki kan uyumunu dostluğa dönüştürme yolunda hatırı sayılır bir mesafe kateden acem kurnazı dilbaz Farsist Şialar ile paralı katiller sürüsü Hizbulesed'in karınlarında kaç bağırsak olduğunu gösterip iğrenç niyetlerini deşifre eden turnusol kağıdı...

Afganistan; son asırda sırasıyla İngilizler, Ruslar ve Amerikalılar başta olmak üzere tüm emperyalist küfür güçleri için yedi göbek zürriyetlerinin dahi asla unutamayacakları ölüm, öfke, kahır, keder ve endişe coğrafyası...

Şam; dünya var olduğundan beri şu gökkubbenin şahit olmadığı ölçüdeki ve tüm dünyanın adeta canlı yayınlarla takip ettiği Şia-Nusayri ve onların yamağı PYD isimli peçete cinsinden cinayet şebekelerinin beyinleri dumura uğratan vahşetlerini insanlığın gözlerine gözlerine sokan tablo...

Afganistan; kendileri üzerinde her hangi bir tasarrufta bulunmaya cüret edecek sanal süper güçlerin, artık nesiller boyu düşünüp hesap ve kitap yapmaları gereken kan toprağı...

Şam; Batı'yı ve atılı değerleri reddederek samimi olarak Allah'ın dinine yönelen Müslümanları hedefleyen küçük-büyük, uzak-yakın, kuvvetli-zayıf, kurt ya da enik devletler ve örgütlerin Ehli Sünnet ümmete karşı diğer cephelerdeki rüsvay edici mağlubiyetlerinin intikamını almak için açların, mükellef bir sofraya üşüşmeleri gibi gizli-açık bütün imkanlarını ve kabiliyetlerini ölçüsüzce seferber ettikleri 'Kıyamet Savaşı'nın ilk cephelerinden biri...

Afganistan; kendilerini suret-i haktan gösterip dost olarak tanıtan iktidar sahibi münafık-mürted karakterlerin; Hristiyan, Yahudi ve putperest müşrik mücrimlerle yollarının ve amaçlarının kesiştiğini gösterip işbirliklerinin haberini veren Sure-i Fadıha'nın[1] güncel vakıaya dayalı tefsiri...

Şam; şerrin, şirkin, küfrün, kin ve nefretin, hınç ve intikamın, haset ve kıskançlığın 'anahtarı' olan Baas-Nusayri zalimi ile avanesinin cürümlerini kilitlemek için cihad yollarına revan olan İslam fedailerinin de toplandığı, Ortadoğu'daki itikadî ve siyasî kilitler merkezi...

Afganistan; milliyetçilik, particilik, üstadçılık, vatancılık, maddiyatçılık yahut şahsi menfaatçilik gibi habis urların İslam ümmetinin bünyesinden atılarak, Allah için dostluk ve Allah için düşmanlığın gerçek manada ortaya çıktığı, haysiyetli mücahidlerin kartal yuvası...

Şam; senenin bir ay, ayın bir hafta, haftanın bir gün, günün bir saat ve saatin de bir ateş kıvılcımı gibi olup bereketi kaybolduğunda Müslümanları ebedi cennetlere davet eden kutlu çağrının tüm yeryüzünde yankı bulduğu cihad mahfili...

Afganistan; samimi Müslümanların dünyanın her yerinden adeta bir toplardamar (verid) gibi kendine çekip bir süre temizledikten sonra bu kez bir atardamar (şiryan) gibi başta Suriye olmak üzere İslam coğrafyasının birçok beldesine dağıtarak, üzerine ölü toprağı serpilmiş ümmetin tevhid ve cihad ile nasıl izzet bulacağını örneklerle gösteren, İslam'ın zirvesi cihad yurdu...

Şam; malıyla ve canıyla cihad ederek insanların en faziletlilerinden olmak için şiddetli arzu duyan, ülfet ve ünsiyet sahibi gönüllerin hasret giderdiği vuslat diyarı...

Afganistan; yoksulluğun pençesinde olduğu halde Rabbani menhec ve ihlas üzere yapılan cihad ile izzetin zirvesine vasıl olan cennet yolcularının ülkesi...

---

1. *Kur'an-ı Kerim'de münafıkların hallerini ortaya koyması nedeniyle Tevbe suresine 'Sure-i Fadıha' ismi verilmiştir. Fadıha, kusurları açığa çıkaran demektir.*

Şam; kıyametin soluğunda tevhid davasının davetçisi ve bu yolda tüm varlığını seferber edebilen samimi muvahhidlerin, Emirlerinin emrinde bir ok gibi düşmanın kalbine saplanmak için sıraya girdiği cennet pazarı...

Afganistan; her renk, boy ve ebattan Ben-i Adem suretindeki robotik cinayet makinası gibi mahlukatın belki de ömürlerinde ilk kez temiz fıtrat sahibi insanları gördükleri, İslam medeniyetinin ve ümmetin hudut karakolu...

Şam; yeryüzünde fitneler yayılıp da ortalığın karıştığı zamanlarda Nebevi müjdeyle Müslümanlar için istikamet olarak gösterilen güvenli bir liman...

Afganistan; muhacirleri bağrına basıp hep birlikte işgalci 'keferelere' karşı aman vermez baskınlar yapan Medine asaletli Ensar yurdu...

Şam; tağutu yıkmak için ne kadar güçlü olduklarını değil, Allah'ın adıyla, Allah *subhanehu ve teâlâ* için ve Rasûlullah'ın dini üzere direnip saldıran şehadet aşıklarının otağı...

Afganistan; ümmetin hayat damarları gibi olan, ilim ehli, yiğit ve faziletli alimlerin Rabbani menhecden hiçbir taviz vermeden tüm varlıklarıyla beraber canlarını da Rahman'a takdim ettikleri şehidler diyarı...

Şam; ahlaksız Batı'nın, devşireceği yüksek(!) çıkarları olmadığından Ehli Sünnet Müslümanların yok edilmeye çalışıldığı kitlesel katliamları durdurma sürecini diplomasi yüzsüzlüğüyle öteledikleri halde, tağutun ömrünü biraz daha uzatmak için büyük bir ümitle çaba sarf ettikleri *'Yoğun bakım ünitesi'*...

Afganistan; Allah'ın dosdoğru yolu olan Nebevi menhec üzere istikamete bağlı kalıp sebat eden en üstün keramet sahibi Taifetu'l Mansura beldesi...

Şam; endişe bulutlarının dağıldığı, hüzün gecesinin şafağının attığı, dertlerin derman bulacağı ve yüce Allah'ın izniyle sıkıntıların sona ereceği bilad-ı mübeşşer...

Afganistan; sadece cihad alanı değil, cihadın ar-ge departmanı...

Şam; demokrasinin, kapitalizmin, baas örneklerinde olduğu gibi sosyalist faşizmin, sosyal demokrat madrabazlıkların, laik-tağuti sistemlerin hepsinin; insan fıtratını, toplumun sosyal dokusunu ve devlete hükmeden gücün ahlakîliğini nasıl da ifsad ve tahrip ettiğini akıl sahiplerine gösteren, dersler ve ibretler levhası...

Yahudi ve Hristiyan destekli Mecusi artığı Şia-Nusayri müşriklerinin insanlığı ve insanî değerleri hiçe sayarak yüzyıllar boyunca biriktirip irin ambarına dönüştürdükleri kalplerinden fışkıran kin ile yaptıkları zulümler karşısında her bir onurlu Müslüman gibi Allah'ın dinini yüceltmek, mustazaflara yardım etmek ve İslam'ın otorite olacağı bir beldeyi özgürleştirmek için fisebilillah yapılan şeksiz, tertemiz bir cihada koşabilenlere ne mutlu...

Müşrikler hoşlanmasalar da kendi dinini bütün dinlere üstün kılmak için Rasûlü'nü *sallallahu aleyhi ve sellem* hidayet ve hak üzere gönderen Allah'a hamd olsun.

Rahmet ve kılıç Peygamberi efendimiz Muhammed'e *sallallahu aleyhi ve sellem*, pak ehli beytine, saygıdeğer ashabına ve arzın üstündeki tüm mücahidlere selam olsun.

mahi@tevhiddergisi.com

Mahi

Beni Mutlu Eden Şey...

Neydi onu bu kadar heyecanlandıran? Kendi işlerini yapmaktan aciz olan bu kadını hayır hasenat işlerini yapmak için can attıran?.. Haftada bir olan dersi, bahanelerle tamamlayamadığı halde birçok alanda faaliyet yapmak için üyelik açtıran sebep neydi?

Günlerce neşesizdi Fatime Hanım.

Neydi, ne olabilirdi onu mutlu eden şey...

Tuhafiyeci arkadaşının yanına gitti. O da farketmişti durgunluğunu.

— Neyin var?

— Hiç...

— Ne oldu böyle? Evde bir sıkıntı mı var? Gerçi sen evde ne olursa olsun buraya gelince neşeleniyor, kendine geliyordun. Şimdi somurtuyorsun.

— Haklısın. Burası beni şarj ediyordu. Ama biliyor musun beni deşarj eden de burası.

— Nasıl yani?

— Bak sen ne güzel kendi ayakların üzerinde duruyorsun. Kendi paranı kazanıyor, bir işe yarıyorsun. Ben ise hiç bir işe yaramıyorum. Tek yaptığım şey; yemek yapmak, temizlik yapmak ve çocuk bakmak...

— E kursa gidiyorsun ya haftada bir kez. Bu senin için bir değişiklik işte...

— Yedi günde bir. Ve sadece bir saat.

— Olsun. Hiç yoktan iyidir.

— Ay... Yok ya ondan da sıkıldım. Ben hem kendime hem insanlara fayda verebileceğim bir aktivite istiyorum. Tıpkı senin gibi.

— Bunun için iyi bir fikrim var. Bu tuhafiye ancak beni geçindiriyor. Yanımda çalış derdim ama imkansız. Sana hem sosyal olacağın, hem de kendini işe yarar hissedebileceğin üstüne üstlük para dahi kazanabileceğin bir alternatif sunacağım.

— Neymiş o?

— Bazı dernekler var. Birçok el sanatı öğretip ortaya çıkan ürünleri de satışa sunan dernekler bunlar. Ayrıca çok güzel organizasyonlar yapıyorlar. Hayır hasenat topluyor, fakir fukaraya dağıtıyorlar. Böyle bir yerde bulunmaya ne dersin?

— Var mı böyle yerler?

— Tabi kii var.

— Ee ne diyeceğim... Olur derim.

Yüzü güldü Fatime Hanım'ın. Sıkıntısı ve derdi gitti sanki. Heyecanlandı aynı zamanda. Hemen gitmek istiyordu bu derneğe. Nitekim adresi alır almaz yola düştü.

Derneğe varınca, önce faaliyetler hakkında bilgi aldı ve ardından üyelik kaydını yaptırdı. Remzi Bey'e danışmak, aklının ucundan dahi geçmedi. Nasıl olsa bir şey demeyeceğini biliyordu.

Çocuklardan önce eve geldi. Bu nadir yaşanan bir şeydi. Direk mutfağa girdi. Ne hazırlasam diye düşünürken zil çaldı. Çocuklar olmalıydı. Selam vererek içeri girdiler. Annelerini neşeli bir şekilde mutfakta görünce onlar da şenlendi. Umutsuz girmişlerdi oysa eve...

Tuva hemen mutfağa daldı. Girmesiyle çıkması bir olmuştu. Kardeşlerine seslenerek:

— Boşuna sevinmeyin. Bugün yine kuru ekmek yiyerek aç kardeşlerimizi anıp empati yapacağız... dedi.

Fatime Hanım, Tuva'nın bu cümlesine oldukça kızmıştı. Ancak hiç istifini bozmadı. Kahvaltılık bir şeyler çıkararak önlerine koydu. Bir iki lokma atıştıran çocuklar hızla kalktılar sofradan. Herkes bir köşeye çekilmişti.

Fatime Hanım ise Remzi Bey'i bekliyordu sabırsızlıkla. Gelse de yeni meşgalesi hakkında kocasını bilgilendirse diye adeta cam önünde nöbet tutuyordu.

Neydi onu bu kadar heyecanlandıran? Kendi işlerini yapmaktan aciz olan bu kadını hayır hasenat işlerini yapmak için can attıran?.. Haftada bir olan dersi, bahanelerle tamamlayamadığı halde birçok alanda faaliyet yapmak için üyelik açtıran sebep neydi?

Sanki Fatime Hanım kendini bu evin kadını, annesi değil, ücretsiz ve zorla çalıştırılan bir köle olarak görüyordu. Evin işlerini yapmak, ona ağır geliyordu. Çocuk bakımı ise daha zordu. Onları büyütene kadar çok çekmiş, hem kendini hem çocukları çok yıpratmıştı. Bir yük olarak görüyordu çocukları, bir ayak bağı... Kendini eğitmesinin, gezmesinin, arkadaş edinmesinin, hatta uyumasının, dinlenmesinin önünde bir bağ, bir engel...

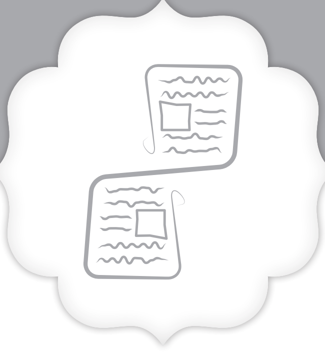
Kendi için yaşamak istiyordu. Sorumluluklardan uzak kalmak...

Eşi de bir yüktü onun için. Ona kadınlık yapmakta da zorlanıyordu. Çoğu zaman eşiyle kavgalı olduğu için bu yükten otomatikman sıyrılıyordu. Son zamanlarda da hastalık kalkanına sığınıyor, eşinin taleplerini reddediyordu. Ta ki kendi isteyene kadar...

Tüm bunlara rağmen çok iyi bir anne olduğu kanaatindeydi. Ona göre bu işler onu ne kadar sıksa da, bunaltsa da yapıyordu ya... Üç çocuk yetiştirdim diyordu. Her biri kocaman oldu. Kocam daha bir kez şikayet etmedi halimden diyordu. Kendini temize çıkarıyor, vicdanını rahatlatıyordu.

Çocuk Eğitimi Üzerine Önemli Notlar

Çocuk eğitiminde dikkat edilmesi gereken birçok husus vardır. Bunların başında tertemiz olarak bize emanet edilen çocuklarımızın fıtratlarını ve ahlaklarını korumak ve onları bozucu her türlü etkenden onları muhafaza etmektir.

بسم الله الرحمن الرحيم

İslam'ın çocuk eğitimine verdiği önemin ne kadar büyük olduğunu, çocuklarımıza manevî ev ortamı ve çevre hazırlamamız gerektiğini, onlara karşı sorumluluğumuzun sadece *'karınlarını doyurmak'*, *'üzerlerini giydirmek'* ve *'eğitim veren bir yere gönderip ödevlerini yaptırmak'la'* bitmediğini hepimiz biliriz.

Gönül meyvelerimiz olan yavrularımıza düzenli sevgi ve ilgi göstermemiz, kalplerini sözde değil özde olan, hayatlarına yansıyan Allah ve Rasûlü'nun sevgisiyle, kafalarını ise Kur'an ve Sünnet'e dayalı sahih İslam bilgisiyle doldurmamız, Kur'an ahlakıyla terbiye etmemiz gerektiğini hepimiz manen hissederiz.

Olması gereken bu olduğu halde bugün bu sorumluluğu kimimiz dünya meşgalelerine dalarak tamamen bırakmış, kimimiz de bunu nasıl yerine getireceğini bilmemekte, çözüm noktasında ciddi bir araştırma yapmamakta, çözüm üretme adına konuşacak hiçbir ortak konu bulamayan birçok eş, ortak sorumlulukları olan çocuklarına hangi dinî bilgileri nasıl vereceklerini istişare edememektedir. Hatta kimimiz 'aile içi iletişim'le alakalı veya Allah Rasûlü *sallallahu aleyhi ve sellem*'in eğitim yöntemine dair bir kitabı bile eşiyle beraber okuyup çocuklarının terbiyesi gibi çok önemli bir konuyu bile beraberce değerlendirememektedir.

Bazıları ise din eğitiminin sadece Kur'an'ı yüzünden okutmak veya sure ezberletmek olduğunu düşünmekte, bu bağlamda çocuklara gerek anne babalar, gerekse kurslar baskı yaparak onları İslam'dan soğutmaktadır.

Öyleleri de var ki, bu eksikliği, Allah'a itaatten hiç bahsetmeyen, tamamen 'çocuk eksenli' hazırlanan batı tarzı kitaplardan, sorgulamaksızın gidermeye çalışmakta ve çocuk eğitimine ilişkin İslam'ın hangi esaslara önem verdiğini bilmeden tamamen İslam'dan uzak kaynaklardan faydalanmaktadır.

Bunların hiçbiri bizden istenilen ve tavsiye edilen şeyler değildir.

Sık sık hatırlamaya ihtiyacımız olan bu konuyu, kaleme almayı uygun gördüm ve çocuğumuzun ilk dönemlerinden itibaren hassasiyet göstermemiz gereken önemli bir sorumluluğu, Kur'an'a göre hangi esaslara dikkat ederek yerine getirmemiz gerektiğini anlatmaya çalıştım.

Rabbim, bizleri ve yavrularımızı imanlı, ihlaslı ve takvalı kullarından eylesin. (Âmin)

"Ve onlar: 'Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) ihsan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl' diyenlerdir." [1]

İslam'ın Çocuk Eğitimine Verdiği Değer

Çocuk eğitimi, İslam'ın önem verdiği ve önem vermemizi istediği en öncelikli konuların başında gelmektedir; çünkü sağlıklı bir İslam neslinin yetişmesi ancak bu yolla mümkün olabilmektedir. İslam'da bir farzın yerine gelebilmesi için onu tamamlayıcı unsurlar da farz kabul edildiğinden dolayı, sağlıklı bir İslam nesli yetiştirebilmek için çocuklarımızı nasıl eğiteceğimizi bilmek, bizim en önemli görevlerimizden birisidir.

Çocuk eğitiminde dikkat edilmesi gereken birçok husus vardır. Bunların başında tertemiz olarak bize emanet edilen çocuklarımızın fıtratlarını ve ahlaklarını korumak ve onları bozucu her türlü etkenden onları muhafaza etmektir.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Doğan her çocuk fıtrat üzere doğar. Neticede anne babası onu ya Yahudi, ya Hristiyan ya da Mecusi yapar…" [2]

Rabbimiz, kendimizi ve sorumlu olduğumuz insanları ateş azabından korumamız noktasında bizleri uyararak şöyle buyurur:

"Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. O ateşin başında gayet katı, çetin, Allah'ın kendilerine verdiği emirlere karşı gelmeyen ve kendilerine emredilen şeyi yapan melekler vardır." [3]

Çağımızın meşhur alimlerinden birisi olan Mevdudî bu ayet hakkında şöyle der:

'Bu ayette, kişinin, sadece kendisini Allah'ın azabından kurtarmasının yeterli olmayacağı, gücü yettiğince ailesini Allah'ın sevdiği kullar olacakları şekilde yetiştirmesinin de kendi sorumluluğu içinde olduğu bildirilmiştir. Şayet onlar cehennem yolunu tutmuşlarsa, gücü nispetinde onlara engel olmaya çalışmalıdır. Sadece onların bu dünyadaki refahlarını değil, ahirette cehennemin yakıtı olmamalarını da düşünmelidir. Buhari'de İbni Ömer'den radıyallahu anh rivayet olunduğuna göre, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: "Hepiniz yöneticisiniz ve yönettiklerinizden sorumlusunuz. Hükümdar, halkından; erkek, ailesinden; kadın kocasının evinden ve çocuklarından sorumludur.' " [4]

Şehid Seyyid Kutub da şöyle der:

'Müminin hem kendisine hem de ailesine karşı olan sorumluluğu ağır ve korkunç bir sorumluluktur. İleride korkunç bir ateş... O ve ailesi bu ateşle karşı karşıyadırlar... Kendisini bekleyen bu ateşten hem kendini hem de ailesini uzak tutmak zorundadır. Evet, ateştir bu. Alev alev yanan dehşet verici bir ateş... "Yakıtı insanlar ve taşlar olan bir ateş..." Bir mümin kendini ve ailesini bu ateşten korumalıdır. Henüz fırsat varken, iş işten geçmeden mazeret bildirmenin işe yaramadığı gün gelmeden ailesini bu ateşten uzaklaştırmalıdır...' [5]

İlk Yaşlarda Verilen Eğitimin Önemi

Biz, Kur'an'ın anlamını, hadisleri öğrenmeyi,

1. *25/Furkan, 74*
2. *Buhari, Müslim rivayet etmiştir.*
3. *66/Tahrim, 6*
4. *Bkz. Tefhîmu'l-Kur'an, ilgili ayetin tefsiri.*
5. *Bkz. Fî Zilali'l-Kur'an, ilgili ayetin tefsiri.*

yaşamayı ve anlatmayı dert edinen, samimi ve şuurlu bir Müslüman olmaya çalışarak çocuğumuza örnek olmazsak, ona bu noktada zaman ayırarak eğitmeye çalışmazsak, onun eğiticisi televizyonlar, sokaklar, arkadaşlar ve okullar olacaktır.

Küçük yaştaki çocuk boş bir kaset gibidir. Çevresinden ne görürse, ne duyarsa hemen onu kaydedecektir. Onu biz doldurmazsak başkalarının dolduracağı kesindir. Model olarak ona kim sunulursa onu benimseyecek, örnek alacak ve şahsiyetinin oluşumunda onun büyük bir etkisi olacaktır. Nitekim hikmetli bir sözde şöyle denilmiştir:

'Küçükken öğretilen taş üzerine yazılan gibidir.

Biraz daha büyüyünce öğretilen kağıt üzerine yazılan gibidir.

Biraz daha büyüyünce öğretilen kum üzerine yazılan gibidir.'

Bu, gerçekten de çok doğru ve önemli bir sözdür ki; küçükken öğretilenlerin hafızadan silinmediği hepimizin malumudur.

Çocuğun kişiliğinin oluştuğu, şahsiyetinin ve ahlakının geliştiği ilk devre 0-6 yaş, sonra 6-12 yaş ve daha sonrasında da ergenlik dönemidir.

Çocuğun kişiliğinin oluştuğu, şahsiyetinin ve ahlakının geliştiği ilk devre 0-6 yaş, sonra 6-12 yaş ve daha sonrasında da ergenlik dönemidir.

Pekâlâ, bu çocuk hiç mi manevî değerleri kaybolmuş, olumsuzluklarla dolu topluma girmeyecek, oralarda bulunmayacak?

Tabii ki girecek ve orada yerini alacak, sorumluluklarını yerine getirecek; ama belirli bir düzeye geldikten ve şahsiyet eğitimini tamamladıktan sonra...

Ancak başkalarından tamamen etkilendiği, doğru ve yanlışı ayırt edemediği ilk dönemlerinde ise bizim onları olumsuzluklara karşı korumamız ve onların zararlarını anlatmaya çalışmamız gerekecektir.

Öğretmemiz Gereken İlk Esas

İslam; fıtratı üzere doğan çocuğumuza Allah sevgisi, Kur'an ve Sünnet bilgisi ve sahih İslam akidesi vermemiz; hâkimiyetin kayıtsız ve şartsız sadece Allah'a ait olduğunu, O'ndan başkasına bu hakkın verilemeyeceğini güzelce ona anlatmamız, biz anne babaların en önemli ve en öncelikli görevidir.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem*, çocuklara ilk olarak Allah'ın yüceliğini ifade eden, tevhide vurgu yapan ve tamamıyla hâkimiyeti Allah'a özgü kılan ayetler öğretmiş ve bunların öğretilmesini bizlere emretmiştir.

İbni Ebî Şeybe'nin *'Musannef'* adlı eserinde[6] şöyle geçer:

'Abdulmuttalib ailesinden bir çocuk güzelce konuşmaya başlayınca Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ona yedi kere şu ayeti okutur, öğretirdi:

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

"De ki: 'Hamd, hiçbir çocuk edinmeyen, hâkimiyette ortağı olmayan, acizlikten dolayı bir yardımcıya ihtiyacı bulunmayan Allah'a mahsustur.' Sen O'nu tekbir ile yücelt." [7]

Bazı rivayetlerde[8] Furkan Suresi'nin başı olan şu ayetleri öğrettiği nakledilmiştir:

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا

"Âlemlere bir uyarıcı olsun diye kulu (Muhammed'e) *Furkan'ı indiren Allah'ın şanı ne yücedir! O Allah ki, göklerin ve yerin hâkimiyeti/egemenliği kendisine ait olandır. Çocuk edinmemiştir. Hâkimiyetinde hiçbir ortağı da yoktur. O,*

---

6. *Bkz. 3517 numaralı rivayet.*
7. *17/İsra, 111*
8. *Bkz. Tefhîmu'l-Kur'ân, 3/572.*

her şeyi yaratmış ve yarattığı o şeyleri bir ölçüye göre takdir etmiştir." 9

Yine 'Musannef' te10 geçtiği üzere, Hüseyin'in oğlu İmam Zeynelabidin radıyallahu anhuma çocuğuna:

آمَنْت بِاَللَّهِ وَكَفَرْت بِالطَّاغُوتِ

'Allah'a iman ettim, tâğutu inkâr ettim'demeyi öğretirdi.

Lokman aleyhisselam da oğluna nasihat ederken ibadetlerden önce doğru akideye yani tevhide vurgu yapmış ve tevhidi bozucu olan şirkten sakındırarak nasihatine başlamıştır. Rabbimiz onun bu nasihatlerini bize şöyle bildirir:

"Hani bir zamanlar Lokman, oğluna öğüt vererek: 'Yavrucuğum! Sakın ha Allah'a şirk koşma! Doğrusu şirk, büyük bir zulümdür' demişti.

Biz insana, anne babasına iyi davranmasını emrettik. Annesi, onu her gün biraz daha güçsüz düşerek karnında taşımıştır. Onun sütten kesilmesi de iki yıl içinde olur. (İşte onun için) insana şöyle emrettik: 'Bana ve anne babana şükret. Dönüş banadır.' Eğer, hakkında hiçbir bilgi sahibi olmadığın bir şeyi bana şirk koşman için seninle uğraşırlarsa, onlara itaat etme. Fakat dünyada onlarla iyi geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy. Sonra dönüşünüz ancak banadır. Ben de size yapmakta olduğunuz şeyleri haber vereceğim.

(Lokman aleyhisselam öğütlerine şöyle devam eder:)

Yavrucuğum! Yaptığın iş (iyilik veya kötülük), bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, yine de Allah onu (senin karşına) *getirir. Doğrusu Allah, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır.*

Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış, başına gelenlere sabret. Doğrusu bunlar, azmedilmeye değer işlerdir.

Küçümseyerek surat asıp insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme! Çünkü Allah, hiçbir kibirleneni, övüngeni sevmez.

Yürüyüşünde tabii ol. Sesini alçalt. Çünkü seslerin en çirkini, şüphesiz eşeklerin sesidir!" [11]

Biz Müslümanların da tevhid içerikli bu ve benzeri ayet ve hadisleri çocuklarımıza öğretmemiz ve bunların ne anlama geldiği hakkında onlara bilgi vererek sağlam bir İslam akidesinin temellerini atmamız gerekmektedir.

Acaba hangimizin anne babasının bize verdiği nasihatlerde ilk vurgulanan husus 'şirkten sakınmak' olmuştur? Tabii ki hemen hemen hiç birimizin...

'Benim kitabım Kur'an'dır, çok değerlidir' söylemlerinde bulunup saygı amacıyla sürekli el üstünde tuttuğumuz kitabımızdan ne kadar uzak yetiştirildiğimizin ve yetiştirdiğimizin farkındamıyız? Kur'an'a esas saygı; içindekileri teslim olmuş bir akıl ve gönülle öğrenerek, bize yön verecek bir öğüt ve rehber olarak görüp ona göre bir hayat yaşamamızdır.

"Ey insanlar! Size Rabbinizden bir öğüt, gönüllerdekine bir şifa, müminler için bir hidayet (yön veren rehber) ve rahmet gelmiştir. De ki: 'Allâh'ın lütfü ile rahmetiyle (evet) ancak onunla sevinsinler. Bu, onların toplayıp yığdıklarından daha hayırlıdır.' " [12]

İslam adına farklı grupların ortaya çıktığı, birçok şirk, hurafe ve bidatın *'ibadet'* olarak addedildiği şu dönemde çocuğumuza hakkı batıldan ayıran *'doğru ölçütü'* olarak Kur'an'ı sunmalı ve onu Kur'an ve Sünnet'e göre yaşamayı esas alan bir birey olarak yetiştirmeliyiz. *'Allah'a güzel bir kul olma'* temel hedefine, ancak Kur'an'ı esas alarak ulaşabileceğini anlatmamız, eğitim noktasında çocuğumuza verebileceğimiz en önemli esaslardan biridir.

9. 25/Furkan, 1-2
10. A.g.e. 3518 numaralı rivayet.
11. 31/Lokman, 13-19
12. 10/Yunus, 57-58

Öğretmemiz Gereken Diğer Temel Esaslar

Abdullah İbni Abbas *radıyallahu anh*ümâ, şöyle anlatır:

"Bir gün Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in terkisinde bulunuyordum. Bana: 'Yavrucuğum, sana bazı kaideler öğreteyim' dedi ve şöyle buyurdu:

'Allah'ın buyruklarını gözet ki, Allah da seni gözetip korusun. Allah'ı(n) (rızasını) her işte önde tut, Allah'ı önünde bulursun. Bir şey isteyeceksen Allah'tan iste. Yardım dileyeceksen, Allah'tan dile! Ve bil ki, bütün bir ümmet toplanıp sana fayda temin etmeye çalışsalar, ancak Allah'ın senin için takdir ettiği faydayı temin edebilirler. Yine eğer bütün ümmet, sana zarar vermeye kalksalar, ancak Allah'ın senin hakkında takdir ettiği zararı verebilirler. Çünkü artık kaderi yazan kalem yazmaz olmuş, yazıları değişmeyecek şekilde kesinleşmiştir. (Bundan sonra takdirde herhangi bir değişiklik söz konusu değildir.)" [13]

Tirmizi dışında bir rivayette de[14] şöyle buyrulmaktadır:

"Allah'ın emir ve yasaklarını gözet, O'nu önünde bulursun. Bolluk içindeyken (emirlerine bağlı kalmakla) sen Allah'ı tanı ki O da darlığa düşünce (kurtarmak suretiyle) seni tanısın. Bil ki senin hakkında yazılmamış olan şey başına gelmez. Sana takdir edilen de seni atlayıp (başkalarına) gitmez. Bil ki zafer sabırla, sevinç üzüntüyle, kolaylık da zorlukla birliktedir."

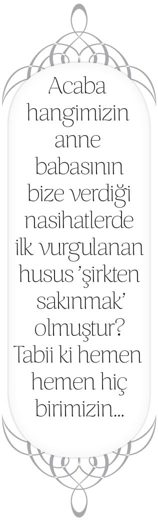
İbni Abbas *radıyallahu anhuma*, Rasûlullah sallallâhu aleyhi ve sellem vefat ettiğinde henüz onüç ondört yaşlarındaydı. Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* kendisine bu öğüdü verdiğinde ise yaşı ortalama on civarındaydı. Yaşının küçüklüğüne rağmen tevhidin en öz ve temel meselelerini ona öğretmesi, gerçekten de çok dikkat çekicidir. Ona öğrettiği meselelere baktığımızda bunları bugün birçok yetişkinin bilmediğini veya bilse bile gönlüne yerleştiremediğini görürüz:

a. Allah'ın hakkını koruma,

b. Yalnız Allah'tan isteme,

c. Sadece Allah'tan yardım bekleme,

d. Allah'tan başkasının fayda ve zarar veremeyeceğine inanma.

Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* bu nasihatinde bir çocuğun Allah'a *subhanehu ve teâlâ* güvenmesi, tevekkül etmesi ve O'na karşı acizliğinin farkında olarak zarar ve fayda verici olanın yalnızca Allah olduğunu bilmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Günümüz eğitim kitaplarının birçoğunda ise, bu şekilde Allah'a güvenme duygusu yerine tamamen kendine güvenen çocuk söylemleri ön plana çıkmakta ve Allah eksenli değil de, çocuk eksenli bir eğitim empoze edilmeye çalışılmaktadır. Bu, hem Kur'an'ın hem de Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* eğitim metoduna aykırıdır. Ayrıca Kur'an'da çocuk eğitiminden ziyade, şahsın eğitimi vurgulanmaktadır. Kişi kendisini İslam'a göre yetiştirir, manevî ortam oluşturur, güzel örnek olmayı başarırsa, çocuğa ideal olan İslamî eğitimi kolayca verecektir. Bu noktada çocuğumuzdan önce kendimizi Kur'an'a göre yetiştirmemiz gerektiği ortaya çıkmaktadır.

Çocuğun kendisine güvenmesi, İslamî bir eğitimde elbette ki önemli bir husustur ve buna İslam gereken önemi vermiştir.

Çocuğun kendisine güvenmesi, İslamî bir eğitimde elbette ki önemli bir husustur ve buna İslam gereken önemi vermiştir. Ama özgüveni Allah'a güvenmenin önüne geçirmeye karşı çıkmış ve Allah'a güvenme esasını kulun acizliğini dile getirerek sürekli vurgulamıştır.

Müslim'in rivayet ettiği Kudsi bir hadiste Rabbimiz, insanların her konuda O'na muhtaç olduğunu beyan ederek şöyle buyurur:

"Kullarım! Ben zulmetmeyi kendime haram kıldım. Onu sizin aranızda da haram kıldım. Artık birbirinize zulmetmeyiniz.

Kullarım! Benim hidayet ettiklerim dışında hepiniz sapıtmışsınız. O halde benden hidayet dileyin ki sizi doğruya ileteyim.

13. *Tirmizi, Kıyamet, 59.*
14. *Ahmed İbni Hanbel, Müsned, I, 307.*

Kullarım! Benim doyurduklarım hariç, hepiniz açsınız. Benden yiyecek isteyin ki sizi doyurayım.

Kullarım! Benim giydirdiklerim hariç, hepiniz çıplaksınız. Benden giyecek isteyin ki sizi giydireyim.

Kullarım! Siz gece gündüz günah işlemektesiniz, bütün günahları affeden de yalnızca benim. Benden af dileyin ki sizi bağışlayayım.

Kullarım! Bana zarar vermek elinizden gelmez ki, zarar verebilesiniz. Bana fayda vermeye gücünüz yetmez ki, fayda veresiniz.

Kullarım! Evveliniz ahiriniz, insanınız cinleriniz, en muttaki bir kişinin kalbi ve duygusuna sahip olsalar, bu benim mülkümde herhangi bir şey arttırmaz.

Kullarım! Evveliniz ahiriniz, insanınız cinleriniz, en günahkâr bir kişinin kalbi ve duygusuna sahip olsalar, bu benim mülkümden en küçük bir şey eksiltmez.

Kullarım! Evveliniz ahiriniz, insanınız cinleriniz bir yerde toplanıp benden istekte bulunacak olsalar, ben de her birine istediğini versem, bu benim mülkümden ancak, iğne denize daldırılıp çıkarıldığında denizden ne kadar eksiltebilirse işte o kadar azaltır.Kullarım! İşte sizin amelleriniz. Onları sizin için saklar, sonra onları size iade ederim. Artık kim bir hayır bulursa Allah'a hamd etsin. Kim de hayırdan başka bir şey bulursa öz nefsinden başka kimseyi ayıplamasın." [15]

Onlara öğretmemiz ve gönüllerine nakşetmemiz gereken bir diğer konu da, 'Temel hedefimizin ne olduğu'dur. Bizim temel hedefimiz: Allah'ın rızasını ve sevgisini kazanmak, O'na hakkıyla kulluk etmek, her ne surette olursa olsun bu amaçtan asla ayrılmamak ve bizi bu gayeden saptıracak, uzaklaştıracak her türlü şeyden uzak durmak ve dünya hayatına dalmamaktır.

İşte bu, bizim ve çocuklarımızın en önemli gayesi, derdi ve hedefi olmalıdır.

Çünkü biz dünyaya başka değil, sadece bu amacı gerçekleştirmek için gönderildik. Nitekim Rabbimiz bu hakikate şu şekilde vurgu yapmıştır:

"Ben cinleri ve insanları, sadece bana kulluk etsinler diye yarattım." [16]

Aklımızdan çıkarmamamız gerekir ki, bir çocuğun ilk ve en önemli terbiyecisi, öğreticisi ve eğitmeni anne babasıdır. Anne-babanın vereceği eğitimi ne bir kreş verebilir, ne de diğer eğitmenler!

İslam'ın çocuk eğitimine ne denli önem verdiği herkes tarafından bilinmektedir, lakin buna rağmen hadis külliyatlarını gözden geçiren birisi çocuk eğitimine dair özel bir bölümün olmadığını ve fazlaca bilginin bulunmadığını rahatlıkla müşahede eder.

Acaba bunun sebebi nedir?

Bunun sebebi şudur:

Sahabe, çocuklarına dinî eğitimini evinde veriyor, evlerini medrese gibi kullanıyor ve her bir fert, çocuklarının eğitimi ile bizatihi kendisi ilgileniyor.

Bundan dolayıdır ki, çocuk eğitimine dair kaynaklarımızda fazla malumat bulmak mümkün değildir.

İşte bu noktayı tespit eden her Müslümanın; evini bir medrese, bir Daru'l-Erkam ve bir kıblegâh haline getirmesi ve çocuğunun terbiyesi ile bizatihi kendisinin ilgilenmesi gerekmektedir.

Tıpkı sahabenin yaptığı gibi...

Ama buna rağmen günümüzde çocuğunu

15. Müslim, Birr 55.

16. 51/Zariyat, 56

dinî kreşlere gönderip Kur'an okumasını ve kısa sureleri ezberlemesini sağladıktan sonra onun dinî eğitiminin büyük oranda yerine getirildiğini zanneden aileler vardır.

Bu konu, bu kadar da basit değildir ve bu şekilde sorumluluğumuzu yerine getirmiş olamayız.

Çocuğumuzu Nelerden Korumalıyız?

Çocuklarımızı korumamız gereken hususlardan bazılarını maddelendirecek olursak:

a. Zararlı çizgi filmler ve kahramanları

0-6 yaşta ve sonrasında çocuğumuzun karşılaşacağı en büyük tehlikelerden birisi; hiç kuşku yok ki, evlerimizin başköşesini işgal eden televizyonlardaki çizgi filmler ve çizgi film kahramanlarıdır.

Bu çizgi filmler birkaç kısma ayrılır:

1. Sihir içerikli çizgi filmler

Bunlar günümüz ortamında daha çok Keloğlan masallarında, Ben Ten, Sünger Bob, Harry Potter ve diğerlerinde öne çıkmaktadır.

Sihrin İslam nazarındaki hükmü, İslam alimlerinin belirttiğine göre küfürdür, yani dinden çıkıştır. Sihir yaparak gaybdan haber veren, insanların aralarını açan ya da çizgi filmlerde olduğu gibi sihir ile insanları kandıran ve aldatan kimseler İslam nazarında küfre girmiş ve dinden çıkmışlardır. Rabbimiz şöyle buyurur:

"Andolsun onlar, sihri satın alanın ahirette bir nasibi olmadığını biliyorlardı." [17]

Ancak dinden çıkan insanların ahirette nasibi olmayacağı için bu ayetten ve benzeri delillerden hareketle İslam alimleri, sihrin insanı dinden çıkaran bir eylem olduğunu söylemişlerdir.

Böylesi insanları çocuklarımızın sevmesi, onlara özenerek sihir yapmaya kalkışmaları, onları taklit etmeleri son derece tehlikeli bir durumdur. Anne babaların buna azami derecede dikkat etmeleri gerekmektedir.

2. Yanlış modeller şeklinde yansıtılan çizgi filmler

Buna da *'Marsuplami'*yi örnek olarak verebiliriz. Şöyle ki: Bu çizgi filmdeki kahraman bir maymundur. Bu maymun sempatik davranışları ile çocukları maymun taklidi yapmaya teşvik etmektedir. Oysa maymun sürekli komiklik yaparak insanları gülmeye sevk eden bir hayvandır. İslam ise bunu yasaklamış ve insanları güldürmek için halden hale girmeyi nehyetmiştir. Bu yanlış modellere yine *'Örümcek Adam'*ı, *'He-man'*i, *'Süperman'*i, *'Bakugan'*ı ve *'Barbie'*yi örnek gösterebiliriz.

Kıyafetler üzerine özellikle de kalp ve kafa bölgesine haç resimleri yerleştirilerek nasıl bir kültürün aşılanmaya çalışıldığı ortadadır.

3. Hıristiyan kültürü ile güzel ahlak vermeye çalışan çizgi filmler

Bu filmler de son derece tehlike arz etmektedir. *'Caillou'* ve *'Pepe'* bunun en bariz örneğidir. Bunların içerisinde Hristiyanlığa ait olan *'yılbaşı'* ve *'doğum günü'* kutlama gibi bazı adetlerin canlandırılması vardır ki; bunlar İslam'da kesin surette yasaklanmıştır. Ayrıca çocuğuyla güzel ilgilenen, her istediğini yapmaya çalışan, çocuğunu dağda kayak yapmaya bile götürebilen bir anne modeli vardır ki; bu anne tiplemesi namaz kılmayan, başı açık, gayrı İslamî kıyafetlere sahip bir kadın şeklinde öne çıkmaktadır. Bunları gören çocuk; namaz kılan, ama bu filmlerdeki şeyleri yapamayan annesini beğenmemekte, bu karakterdeki kadın tiplemesine daha fazla özenmektedir. Kız çocuğu büyüyünce öyle biri olmak isteyecek, erkek çocuğu da öylesi biri ile evlenmeyi arzu edecektir.

17. 2/Bakara, 102

4. Kur'an ve Sünnet'e ters düşen çizgi filmler

Buna da -öncekilerle birlikte- *'Taş Devri'*ni örnek verebiliriz. Adem *aleyhisselam* ilk yaratıldığında, tüm eşyanın ismi kendisine Allah tarafından öğretilmişti. İnsanlar bu filmlerde canlandırıldığı gibi giyinmeyi bilmeyen, konuşmayı henüz öğrenememiş kişiler değildi. Bunların hepsi, insanın maymundan geldiğini savunan Darvin ve emsallerinin ortaya attığı batıl fikirlerin empozesidir.

5. Subliminal mesaj içerikli çizgi filmler

Bu tarz çizgi filmlerde 25. karede insanın gözünün görmediği, ama bilinçaltının algıladığı bazı mesajlar verilmeye çalışılmaktadır ki, bunların geneli cinsel içeriklidir. Bu kareleri yakalayan uzmanların tespitine göre, mesajların genelinde çocuk pornosu ve avret mahalleri ön plana çıkmaktadır. Hatta 'Taş Devri'nde haç işareti ve tek gözlü deccal portresi açıkça verilmekte ve çocuklar Hristiyan kültürüne alıştırılmaya çalışılmaktadır. Bu bilinçaltı ile büyüyen çocukların nasıl bir dejenerasyona uğrayacağını varın, siz düşünün... Özellikle de 'Disney' yapımı çizgi filmlerde subliminal mesaj sıklıkla kullanılmakta ve bilinçaltı koruması henüz gelişmemiş olan çocukların, bilinçaltları kirletilmektedir. Bu konuda internete *'Subliminal mesaj'* veya *'25. kare'* yazarak daha fazla bilgiye ulaşabilirsiniz.

Kıyafetler üzerine özellikle de kalp ve kafa bölgesine haç resimleri yerleştirilerek nasıl bir kültürün aşılanmaya çalışıldığı ortadadır.

Bizlerin bu konuda daha duyarlı, daha tedbirli olmamız ve düşmanlarımızın asla bizim için hayır dilemeyeceğini aklımızdan çıkarmamamız gerekmektedir.

b. Bu kahramanların reklamını yapan ürünler

Çocuklarımızı korumamız gereken unsurlardan biri de, yanlış model olan bu çizgi film kahramanlarının reklamını yapan çanta, kıyafet, bardak, kalemlik, silgi, defter, suluk gibi okul eşyalarıdır. Bu ürünleri almamamız ve reklamlarını yapmamamız gerekmektedir. *'Uygun resim bulunan, hatta canlı resmi hiç olmayan eşya bulmak çok zor'* diyebilirsiniz, ama bizim Rabbimizi razı etmek adına uygun ürünleri bulmak için mücadele etmemiz, çocuğumuza bu konuda güzel örnek olmamızı, dinimize karşı hassasiyetimizi *'yaşayarak'* anlatmamızı, sağlayacaktır. Ayrıca bu tarz ürünleri almak istemediğimizi satıcılara bildirerek tepkilerimizi topluca sunarsak, onlar da bizim isteklerimizi karşılayacak tarzda ürünler talep etmeye ve satmaya başlayacaklardır. Biz onların olumsuz sattıklarından değil, onlar bizim olumlu isteklerimizden etkilenmelidirler. Hem alıcı biz değil miyiz? Nasıl ürün alacağımızı televizyonlar, reklamlar, satıcılar değil; biz belirlemeliyiz.

c. Zararlı yiyecekler

Dikkat etmemiz gereken bir başka husus da şudur: Televizyonlarda devamlı surette doğal olmayan yiyeceklerin reklamı yapılarak çocuklarımız zararlı yiyeceklere alıştırılıyor. Bundan dolayıdır ki çikolata, cips, sakız, kraker gibi zararlı kırıntılara alışan çocuklar; bal, pekmez, kayısı kurusu, kuru üzüm, hurma, incir, iğde, fındık gibi doğal yiyeceklerin yüzüne bile bakmıyorlar.

Çocuklarımızı özellikle jelibon, hazır dondurma, hazır yoğurt gibi domuz jelatini içeren yiyeceklerden korumamız gerekiyor. Oturumlarımıza zararlı kırıntılar yerine, doğal yiyecekler getirirsek çocuklar da birbirlerine bakarak doğal yiyeceklere alışacaklardır. Bununla ilgili şöyle bir anekdot düşmek istiyorum: Küçük oğlumu iki yaşlarındayken bir komşuma göndermiştim. Komşum çocuğuma yemesi için kraker vermiş. Fakat doğal olan şeyleri yemeye alışan çocuğum onları yemek yerine onlarla oynamayı tercih etmiş! Bunu gören komşum hayretler içerisinde kalmış, ilk defa kraker yemeyen bir çocuk gördüğünden dolayı şaşkınlığını gizleyememiş ve bize güzel bir anı olarak kalacak bu olayı anlatmıştı.

Biz çocuklarımıza neleri sunar, nasıl bir ortam hazırlarsak onlar da bizim sunduğumuza alışacaklardır. Çevremizi de bu konuda bilinçlendirmeye çalıştığımızda, bu hassasiyetimizi hissettirdiğimizde onlar da dikkat etmeye çalışacak ve bu şekilde doğal bir çevre oluşacaktır.

Arkadaşlarımızın çocuklarına çikolata ve şeker almak yerine meyve ve kuruyemiş tarzı şeyler alarak hem onları zararlı, hastalık yapan, aşırı enerji veren yiyeceklerden korumuş oluruz hem de doğal şeylere alışmalarına yardımcı oluruz.

Çocuklarımız anlayacak yaşa geldiğinde de zararlı yiyeceklerin olumsuz etkilerini, doğal yiyecekleri tüketmenin de gerekliliği hakkında sohbetler ederek onları bilinçlendirebiliriz.

d. Müzik

Korumamız gereken bir diğer husus da bu çizgi filmlerdeki müziklerdir. Müzik, -İslamî(!) bile olsa- Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* açık ifadeleri ile ve dört mezhebin tamamının ittifakıyla haram olan bir husustur. Bu noktada en ufak bir ihtilaf yoktur. Dolayısıyla bir Müslümanın bu konuda duyarsız olması, hele hele vurdumduymaz davranması asla olacak şey değildir.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Ümmetimden kimi topluluklar zinayı, ipek giymeyi, içkiyi ve çalgı aletlerini helal kabul edeceklerdir..." [18]

Burada müziğin diğer haramlarla beraber zikredilmesi, onun hükmünün de aynı olduğunu ifade etmektedir. Ayrıca *'helal kabul edeceklerdir'* denmesi demek ki bunun aslen haram olduğunu ifade etmektedir. Bu kadar net nebevi bir ifade varken farklı farklı görüşlere meyletmek, selefin yolu değildir. Rasûlullah'a ittiba etmek, bizler için en evla olanıdır.

Çocuğumuza doğru bir dinî eğitim vermek istiyorsak, öncelikle inancımızı, yaşantımızı, evimizi ve çevremizi Allah'ın razı olduğu, Kur'an ve Sünnet'e uygun bir şekilde düzenlememiz gerekiyor.

Ayrıca müzik dinlemeye alışan bir çocuğa hatta bir büyüğe bile Kur'an dinletmek çok zordur. Müzik dinlemeye alışanlar, Kur'an dinlemeye adapte olamamaktadırlar. Dinleseler bile ondan etkilenememekte ve manevî bir haz alamamaktadırlar.

Yıllarca müziğin *'ruhun gıdası'* olduğunu söyleyerek bizi ruhumuzun esas gıdası olan Kur'an dinlemekten mahrum ettiler. Hiç haram olan bir şeyden gıda olur mu?

Pekâlâ, bu çizgi filmlerden uzak tuttuğumuzda çocuğumuzda televizyona karşı bir özenti oluşmaz mı? Televizyonun olduğu ortamlar seçip orada kalmak ve televizyon başında vakit geçirmek istemez mi?

Bunun çözümünü, birkaç aşamada ele alabiliriz:

1. Hayat tarzımızı değiştirmeliyiz

Çocuğumuza doğru bir dinî eğitim vermek istiyorsak, öncelikle inancımızı, yaşantımızı, evimizi ve çevremizi Allah'ın razı olduğu, Kur'an ve Sünnet'e uygun bir şekilde düzenlememiz gerekiyor.

Evlerimizi huzur bulduğumuz, maneviyatın hissedildiği yuvalar haline getirmeli; eşimizi, çocuklarımızı Allah'ın verdiği bir nimet olarak görmeliyiz. Çünkü bugün; insanlar maneviyattan, sevgi ve muhabbetten uzak bir aile hayatı yaşayarak, en önemli görevi olan; önce Allah'a salih bir kul sonra da iyi bir eş, iyi bir anne baba olma görevini ihmal ettiği için ailesini çocuklarını bir yük, bir sıkıntı olarak görüyor. Sıkıntı görülen ailelerde erkekler kendi alanlarında yaşarken; kadınlar da kendilerine farklı alanlar buluyor. Dolayısıyla böyle bir ailede yetişen çocuk, kendisini tatmin edeceği farklı alanlar bulma çabası içine giriyor. Bizler, kendi özel alanlarımızı oluşturmak için ve daha özgürce hareket edeceğimiz sahaların arayışları uğruna, yavrularımızı sorumsuz ve de çok rahat bir şekilde çağın teknoloji öğütücülerinin önüne iştah açıcı bir *'yem'*

18. Buhari, 5590.

olarak sunabiliyoruz. Ya da anneler çocuklarına göstermeleri gereken hassasiyeti bırakarak, ev işlerini daha rahat yapmak için televizyon sanki bir *'dadı'*ymış gibi; çocuklarını onun kucağına teslim edebiliyorlar.

2. Çocuk için ilk modelin *'anne baba'* olduğunu unutmamalıyız

Biz saatlerce televizyonun başında İslam'a tamamen ters düşen diziler, arkası yarınlar, reklamlar izlerken gördüğümüz müstehcen sahneler gözümüzde tabiileşiyor ve bunun sonucu olarak yitirilmiş hassasiyetlerimizin kurbanı olan çocuklarımız da bizi model alarak saatlerce çizgi filmler ve yararsız programlar karşısında vakitlerini heba ediyorlar. Bu nedenle biz anne babaların daha hassas davranması ve neleri izlediğimizi çok iyi değerlendirmemiz gerekmektedir; aksi halde davranışlarımızı bir kamera gibi kaydeden çocuklarımız da bizim gibi olacaklardır.

3. Çocuğumuzu televizyon konusunda bilinçlendirmeliyiz

Çocuğumuzla oturup güzel güzel televizyondaki programların yanlışlığı hakkında konuşabiliriz. Onlara sihir içerikli çizgi filmlerin dinen uygun olmadığını, sihrin dinimizde yasaklandığını, sihir yapanları Allah'ın sevmediğini, Allah'ın sevmediklerini bizim de sevmememiz gerektiğini anlatabiliriz. Dinimizin en çok üzerinde durduğu konulardan birisi de, sevdiğimiz her şeyi yalnızca Allah için sevmek, sevmediğimiz her şeyi de yalnızca Allah için sevmeyip; terk etmektir. Bu ilke, İslam'da *'vela'* ve *'bera'* olarak isimlendirilmiş ve Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi ve sellem* dili ile İslam'ın en sağlam kulpu olarak nitelendirilmiştir:

"İman kulplarının en sağlamı, Allah için sevmek ve Allah için buğz etmektir." [19]

Başka bir hadiste de şöyle buyrulur:

"Kim Allah için sever, Allah için buğz eder, Allah için verir ve Allah için engel olursa imanını kemale erdirmiş olur." [20]

4. Bilinçli bir çevre edinmeliyiz

Hiç film izlemeyen bir anne, bir arkadaşına oturmaya gitse, arkadaşı da müptela olduğu diziyi heyecanla izlerken anne onu görse? Tabii ki istemeden onun da gözleri filme kayacak, sonra ilgisini çekecek, daha sonraki bölümlerde neler olduğunu merak ettiği için o da filmin müdavimlerinden olacaktır. Büyükler olarak bizler, çevremizden bu kadar etkileniyorsak, çocuklarımız o renkli, sihirli ve son derece çekici filmlerden nasıl etkilenmesin? Bu nedenle ziyaretine gittiğimiz arkadaşlarımız, çocuğumuzun görüştüğü aileler, bilinçli kişiler olursa; çocuğumuz da doğal olarak bu tür olumsuzlukları görmeyeceği için onlara özenmesi gibi bir durum da söz konusu olmayacaktır.

5. Çocuğumuza uygun alternatifler oluşturmalıyız

Çocuğumuza İslamî çizgi filimler, belgeseller, eğitici programlar araştırıp bulmalı, alternatif olarak bunu çocuğumuza sunabilmeliyiz. Normalde çocuğumuzu saatlerce televizyon başında bırakmak yerine ona televizyon izleme saati belirlemeliyiz. Birçok yerli ve yabancı psikologa göre bir çocuk 2-3 yaşına kadar asla televizyon izlememelidir. Çünkü çocuğun zekâ gelişimi ilk yaşlarda hızla gelişir; televizyonda gördüğü her şeyi 'gerçek' olarak algıladığı için bu, hem onun zekâ gelişimine zarar verir, hem de hayal ve gerçek kavramlarının birbirine karışmasına neden olur. Örneğin, konuşamayan cansız bir varlık, konuşabilen canlı bir varlık olarak gösteriliyorsa, çocuk bunu zihnen gerçek olarak algılar... Bunu şiddet, korku, güvensizlik, psikolojik sorunlar, tv bağımlılığı gibi kavramlarla beraber düşündüğümüzde zararın boyutları korkunç olmaktadır. 3 yaşından büyük çocuklarda ise, televizyon izleme[21] süresi 1-2

---

19. *Silsiletu'l Ehâdîsi's Sahîha, 998.*

20. *Ebu Davud, 4681.*

21. *Televizyon izleme derken medyanın ortaya koyduğu filmleri*

saati geçmemelidir. Günde 1-2 saat televizyon izleyecek çocuklarımıza uygun alternatif programlar bulmak hiç de zor olmasa gerek! Ayrıca çocuğumuza alternatif olarak İslam'a uygun resimleri olan boyama kitapları, zekâ geliştirici oyunlar, oyun hamuru, hikaye kitapları ve eğitici oyuncaklar sunabiliriz.

Yaptığımız ev ziyaretlerinde kendimizden önce, çocuklarımıza ortam hazırlamalıyız. İyiyi kötüden ayırmayı yenice öğrenen yavrularımızın, bizim yardımımıza ihtiyaçları olduğunu unutmamalıyız. Evin en geniş salonunda rahatça çayımızı içerken çocuğumuzun yan odada ne şekilde vakit geçirdiğinden, neler izlediğinden kesinlikle haberimiz olmalıdır. Ziyarete gittiğimiz yerlerde çocuklarımızı televizyon başına bırakmak yerine, onların birbirleriyle oynayacakları, birbirleriyle iletişim kurup arkadaş olabilecekleri doğal oyunlara yönlendirerek sosyal ilişkilerinin gelişmesine yardımcı olmalıyız. Toplu ve kalabalık oturmalarda çok fazla sayıda çocuk olabileceği ve birbirlerine zarar verebileceği ihtimalinden dolayı, çocuklarımızla ilgilenecek, onları olumlu ilişkilere yönlendirecek birini görevlendirebiliriz.

Eğitim Veren Kişi ve Kurumların Dikkat Etmesi Gereken Noktalar

Dinî eğitim vermeye çalışan şahısların veya kurumların da, yukarıda yazılan esaslara dikkat etmesi gerekir. Kendilerine emanet olarak verilen çocukların kafalarını kuru bilgiyle dolmuş, ahlak ve şahsiyet eğitimine önem verilmemiş bir kişi olarak değil de; bilinçli, şuurlu, İslamî şahsiyeti gelişmiş ve yaratılış gayesinin farkında, gönlü Allah'a yönelik bir birey olacak tarzda yetiştirmelidirler ve ders programlarını bu esası karşılayacak tarzda hazırlamalıdırlar. Yavrularımızın anne babadan sonra en çok etkilendiği, hatta bazı çocukların ailesinden ziyade öğretmenini örnek aldığı hepimizin bildiği bir gerçektir. Yine eğitim veren bu şahıs veya kurumların, eğitici kadrosunun İslam'ın temel esaslarını bilen, güzel ahlaklı, davranışlarıyla İslam'ı temsil eden kişilerden oluşmasına dikkat etmeleri gerekmektedir.

İmam Malik *rahimehullah*, annesinin şöyle dediğini bize aktarır:

kastetmediğimiz anlaşılmıştır umarım! Bizim bununla kastımız; İslam'a ters olmayan alternatif çizgi filimler ve eğitici programlardır.

"Annem bana hep 'Rabî'ye git ve ilminden önce onun edebini öğren' derdi." [22]

İmam Malik'in annesinin bu nasihati, eğitimcilerin şahsiyetinin onların ilminden daha önce geldiğini ve ilmin ehlinden alınması gerektiğini ifade etmektedir.

Bu aynı zamanda *'işi ehline vermek'* anlamına da gelmektedir ki, Rabbimiz bunun böyle olması gerektiğini kitabında vurgulamıştır:

"Allah size, mutlaka emanetleri ehli olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Allah size ne kadar güzel öğütler veriyor! Şüphesiz Allah her şeyi işitici, her şeyi görücüdür." [23]

Eğitim kurumlarına çok farklı çevreden çocuklar geldiği ve birbirlerinden çabucak etkilendikleri için, eğitimcilerin çocukların birbirlerinden olumsuz etkilenmeyeceği kontrollü bir ortam hazırlamaları; kendilerine verilen çocukları bir emanet bilinciyle evlerinden aldıkları andan tekrar evlerine bırakacakları ana kadar dikkatle eğitmeleri gerekmektedir.

Buraya kadar anlatmaya çalıştığımız şeyler hususunda Müslümanların duyarlı olmalarını temenni eder ve Rabbimizden bu noktada bizlere yardım etmesini dileriz.

Dualarımızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

Ümmü Muhammed

www.arzusucennetolanlar.com

22. Salâhu'l Umme Fî Uluvvi'l Himme, s. 770.

23. 4/Nisa, 58

veyselturk@tevhiddergisi.com

Tevhid Risaleleri | Abdullah Yıldırım

Hamd, ancak âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Ancak O'na ibadet eder ve ancak O'ndan yardım dileriz. Şehadet ederim ki O'ndan başka ilah yoktur. Ve yine şehadet ederim ki Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* O'nun kulu ve Rasûlü'dür.

Bu ay 'Tevhid Risaleleri' ismindeki kitabı tanıtacağız. Bu kitap Muhammed bin Abdulvehhab'ın risalelerinden 'Üç Esas, Dört Kaide, İslam'ı Bozan Haller, Şüphelerin Giderilmesi'; Muhammed bin İbrahim'in 'Tahkimu'l Kavanin' ve Ahmed bin Hanbel'in 'Ehli Sünnet'in Esasları' risalelerini bir araya toplayan bir kitaptır.

Şeytan elde etmiş olduğu tecrübeyle her dönemde insanları farklı farklı şekillerde tevhidden uzaklaştırıp şirke düşürmüştür. Bir dönemde olan şirkler sonradan gelen başka bir dönemde olmayabilir. Bu sebepten ötürü kişinin şirke düşmemek için sadece eski müşriklerin şirklerini bilmesi yeterli değildir. Onları bilmekle beraber Kur'an ve Sünnet'in şirk dediği günümüzdeki şirk çeşitlerini de bilmesi gerekir. Ta ki ebedi cehennemde kalmaya sebep olan, şirkten sakınabilsin. Peki, 'Bizim günümüzde var olan şirk çeşitleri nelerdir? Bunları nasıl öğrenebilirim?' diye soracak olursanız işte bu kitap, günümüzdeki şirkleri ve sebeplerini kısaca anlatmaktadır.

Günümüzde tevhid ve şirke dair yazılmış birçok kitap vardır. Bu kitapta var olan risaleler tafsilata gitmeden kısaca bu konuları anlatmaktadır. Konular anlatılırken de yeni başlayanların çok rahatlıkla anlayabileceği sade bir üslup kullanılmıştır. Tevhid ve şirk konularını öğrenmek isteyen bir kişi bu risalelerden başlayabilir. Çünkü bu gibi risaleler konular hakkında temel bilgileri ve temel delilleri verirler. Böylece kişinin hem anlaması hem de ezberlemesi kolay olur.

İster itikadî ister fıkhî konular olsun fark etmez tederrücen öğrenmek gerekir. Tederrüc, konuları aşama aşama öğrenmek demektir. Her aşamada kişinin öğrenmesi gereken bazı konular vardır. Kişinin bu sıralamaya dikkat etmesi gerekir. Genelde insanlar kendi seviyelerinin üstündeki kitapları okumayı marifet zanneder. Oysa kişinin kendi seviyesinin üstündeki kitaplara yönelmesi ona zarardan başka bir şey getirmez. Tıpkı bebeğe anne sütü verilmesi gereken zamanda mama ya da yemek verildiğinde gördüğü zarar gibi. Bebeğin her aşamada alması gereken gıdalar vardır. Üst seviyeyi verdiğinde zarar görür. İnsanoğlunun beyninin de her aşamada alabileceği bir takım bilgiler vardır. Üstüne çıkardığın zaman zarar görür.

Kitapta yer alan risalelerin hepsi konular hakkında tafsilata gitmeyen kısa risalelerdir. Fakat buna rağmen defaaten hem sözlü hem de yazılı olarak bu risaleler şerh edilmiştir. Allah *subhanehu ve teâlâ* ihlâs ve ihsanla yapılan amellere bereket veriyor. Belki bu risalelerin yazarları bunları yazarken bunların bizim zamanımıza kadar ulaşacağını, birilerinin bu risaleleri tavsiye edeceğini veya birilerinin bu risaleleri şerh edeceğini tahmin etmemişlerdi. Fakat Allah *subhanehu ve teâlâ* ihlâs ve ihsanla yapılan amelleri zayi etmiyor. Fazlasıyla karşılığını veriyor. Amelin küçük olması önemli değil Allah *subhanehu ve teâlâ* ameldeki ihlâsa göre ameli bereketlendiriyor. Sahabenin bir avuç infak edip de Uhud dağı kadar infak etmiş gibi ecir almalarının sebebi de buydu. Buradan kendimize şu dersi çıkarabiliriz; İslam için küçük büyük fark etmez yapabildiklerimizi ihlâs ve ihsanla yapmalıyız.

01. Kasım. 2013

Rusya, Soçi Öncesi Müslüman Avına Başladı

Rusya, Soçi Olimpiyatları öncesi olabilecek saldırıları gerçekleştirenlerin DNA yoluyla tespiti için Müslüman kadınlardan tükürük örneği alıyor.

02. Kasım. 2013

Maliki, El Kaide'ye Karşı Obama'dan Yardım İstedi

ABD Başkanı Obama ile görüşen Irak Başbakanı, el Kaide'yi gerekçe göstererek, savaşmak için silah, teçhizat ve helikopter istedi.

01. Kasım. 2013

İslamcılara Karşı Suriye Ordusu PYD'nin Yanında!

Ali Haydar, Tıl Koçer'de geçenlerde direnişçilere karşı üstünlük sağlayan PYD'ye Suriye ordu birliklerinin yardım ettiğini belirtti ve ekledi: "Suriye rejimi ile PYD arasında uzlaşma var ve Suriye ordusu radikal İslamcılara karşı PYD güçlerine yardım etmeye hazır."

05. Kasım. 2013

Hamas'ın Yeni Basın Sözcüsü 23 Yaşında Bir Kadın

Filistin'in Gazze bölgesinde Hamas yönetimi bir kadın basın sözcüsü atadı. Yeni sözcü İngiltere'de eğitim görmüş çok iyi derecede İngilizce bilen 23 yaşındaki Isra El Mudallal oldu

05 .Kasım .2013

Tüneli İsrail`e El Fetih Haber Vermiş!

Arapça dilinde yayın yapan bir internet sitesinin yayınladığı dokümanlara göre Ramallah yönetiminden `İsrail`e, Gazze`den Siyonist rejimin kalbine giden tünellerin nerelerde olduğuyla ilgili bilgi sızdırıldı.

05 .Kasım .2013

Rusya'nın İslam Korkusu Artıyor

Rusya'da bölünme korkusuyla birçok bölgelerde Müslümanlara baskılar arttırılıyor ve Moskova'da cami yapımına müsade edilmiyor.

07.Kasım.2013

Mossad Görüşmesi Açığa Çıkınca Suudiler Telaşlandı

Suudi Arabistan İstihbarat Şefi Prens Bandar'ın İsrail istihbarat servisi Mossad'ın başkanı Tamir Bardo ile görüşmesi Riyad'ı karıştırdı.

07.Kasım.2013

Suriye'nin İkinci Büyük Silah Deposu Muhaliflerce Ele Geçirildi

Özgür Suriye Ordusu'na bağlı muhalif güçlerin, Humus'ta yer alan Suriye'nin en büyük askeri mühimmat depolarından birinin denetimini ele geçirdiği söyleniliyor.

08. Kasım. 2013

ABD Pakistan'da Barış İstemiyor

Pakistan Talibanı lideri Hekimullah Mesud'un Pakistan hükümeti ile örgüt arasında başlatılması planlanan barış müzakerelerinin arifesinde ABD tarafından düzenlenen İHA saldırısında öldürülmesinin zamanlaması, ülkede tartışılmaya devam ediyor.

10. Kasım. 2013

İran Bakan Yardımcısı Öldürüldü

İran, Sanayi, Ticaret ve Maden Bakanı yardımcısı Safder Rahmetabadi, uğradığı suikast sonucu öldü. İran'da özellikle nükleer bilim adamlarını hedef alan suikastlar sonrası 6 yılda 5 nükleer bilim adamı, Siber Kuvvetler Komutanı ve son olarak bakan yardımcısı öldürüldü.

10. Kasım. 2013

Tevhid Tugayı'ndan Esed Güçlerine Büyük Barbe

Tevhid Tugayı'nın, Halep'te 80. Tugay çevresinde rejim güçlerine düzenlediği saldırıda 50 kişinin öldürüldüğü, 4 tankın da imha edildiği bildirildi.

13. Kasım. 2013

El Kaide'den Yemenli Selefilere Destek

Arap Yarımadası El Kaidesi olarak da bilinen Yemen Ensaru'ş Şeria örgütü, ülkenin kuzeyinde Husilerle Selefiler arasında bir haftadan beri devam eden çatışmalara müdahil olarak, Selefilere destek vereceğini açıkladı.

13. Kasım. 2013

Filistinli Çocuğun Bıçakladığı İsrail Askeri Öldü

Filistinli bir çocuk tarafından otobüste bıçaklanan İsrailli asker öldü. Çocuğun, İsrail hapishanelerinde yıllardır haksız yere tutulan amcalarının intikamını almak için saldırıyı gerçekleştirdiği belirtiliyor.

15. Kasım. 2013

Afganistan'da Afyon Üreticilerini ABD Koruyor!

Birleşmiş Milletler Uyuşturucu ve Suç Ofisi tarafından hazırlanan raporda, Afganistan'da bu yıl afyon üretiminde rekor kırılmasının altında ABD askerlerinin üreticileri koruması yatıyor.

16. Kasım. 2013

Sisi: Tantavi'den Emir Aldık

Mısır Başbakan Yardımcısı ve Savunma Bakanı Sisi'ye ait olduğu iddia edilen ses kaydında, darbe yapan Sisi, Tantavi'den emir adıklarını söylüyor.

16. Kasım. 2013

Kavga ZAMAN'ı

Cemaat ile Hükümet arasında bölüşüm kavgası olarak yorumlanan dershanelerin kapatılması konusunda dün Gülen bir açıklamada bulundu. Gülen'in açıklamasında uygulama açık biçimde eleştirildi.

17. Kasım. 2013

Gülen Medyasına ÖSHA'dan Tepki

Arapça dilinde yayın yapan bir internet sitesinin yayınladığı dokümanlara göre Ramallah yönetiminden `İsrail`e, Gazze`den Siyonist rejimin kalbine giden tünellerin nerelerde olduğuyla ilgili bilgi sızdırıldı.

17. Kasım. 2013

Libya İstihbarat Başkan Yardımcısı Kaçırıldı

Libya İstihbarat Başkan Yardımcısı Mustafa Nuh'un silahlı bir grup tarafından kaçırıldığı bildirildi.

18. Kasım. 2013

'Her zaman İsrail'in Dostu Olarak Kalacağım'

Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande, 'Fransa, İran'ın nükleer yayılmacı politikalarına boyun eğmeyecek. Tahran yönetiminin nükleer silah yapma konusundaki programından emin olmadıkça talepler ve yaptırımlar sürecek.' dedi.

19. Kasım. 2013

İran Büyükelçiliği Önünde Patlama!

Lübnan Sağlık Bakanlığı, İran'ın Beyrut Büyükelçiliği yakınlarında meydana gelen şiddetli patlamada 23 kişinin hayatını kaybettiğini açıkladı.

19. Kasım. 2013

İran Resmi Radyosu: 'Rojava Kürdistanı'nı Tanıyacağız'

İran Resmi Radyosu'nun aktrardığı habere göre, İran "Rojava Kürdistanı'nı tanıyacağız" açıklamasında bulundu.

20. Kasım. 2013

İşte Suriye'deki Rus Askerler!

Hizbullah, İran ordusu, Iraklı milisler derken şimdi de Rus askerlerin Suriye'de Esed rejimi için savaştığı ortaya çıktı. Çoğu emekli subaylardan oluşan Rus askerlerin Esed posterleri önünde fotoğrafları yayımlandı.

21. Kasım. 2013

ABD'den Türkiye'ye tehdit

Türkiye'nin Çinli firmayla yaptığı 'uzun menzilli füze savunma sistemi' anlaşmasının 'sonuçları' olacağını söyleyen ABD'li bir diplomat, 'Anlaşma gerçekleşirse projedeki Türk şirketlere yaptırım gelir.' dedi.

24. Kasım. 2013

Esed'in ordusu muhalifleri vurdu, 98 ölü

Suriye'de Esed'e bağlı ordu birliklerinin muhaliflere yönelik ağır silahlarla düzenledikleri saldırılarda Halep'te 51, başkent Şam'ın banliyölerinde 23, Humus'ta 7, İdlib'te 5, Rakka'da 4, Deyru'z Zor'da 3, Dera ve Hama'da ikişer ve Haseke'de bir olmak üzere 98 kişinin yaşamını yitirdiği belirtildi.

KARİKATÜR

